

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2002

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 2002

N:o 55—56

SISÄLLYS

N:o		Sivu
55	Laki Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta	337
56	Tasavallan presidentin asetus Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön voimaansaattamisesta sekä perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta annetun lain voimaantulosta	339

N:o 55

(Suomen säädöskokoelman n:o 1284/2000)

Laki

Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 95 §:n 2 momentissa määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §

Roomassa 17 päivänä heinäkuuta 1998 tehdyn Kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Oikeusministeriö ottaa vastaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen tekemät pyynnöt, jotka koskevat Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan rikosasian käsittelyä, mukaan luettuna pyynnöt rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta ja Kansainvälisen rikostuomioistuimen antamien päätösten täytäntöönpanosta, sekä huolehtii joko itse tai toimivaltaisten viranomaisten välityksellä pyyntöjen toimeenpanosta.

Kansainväliselle rikostuomioistuimelle lähetettävät vastaukset toimitetaan oikeusministeriön välityksellä myös silloin, kun oike-

usministeriö ei itse ole huolehtinut pyynnön toimeenpanosta, jollei pyynnöstä muuta johdu.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei estä Kansainvälistä rikostuomioistuinta pitämästä suoraan yhteyttä Suomen toimivaltaisiin viranomaisiin taikka yhteydenpitoa diplomaattista tietä tai Kansainvälisen rikospoliisijärjestön tai muun asianmukaisen alueellisen järjestön välityksellä.

3 §

Suomessa oleva henkilö on Kansainvälisen rikostuomioistuimen pyynnöstä luovutettava Kansainväliselle rikostuomioistuimelle siten kuin tuomioistuimen pyynnössä on esitetty.

Luovuttamisessa noudatettavasta menettelystä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetussa laissa (456/1970) säädetään.

HE 161/2000
UaVM 13/2000
EV 213/2000

4 §

Suomen toimivaltaiset viranomaiset ovat velvolliset antamaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen pyytämää oikeusapua tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan rikosasian käsittelyä varten.

Oikeusapua on annettava noudattaen soveltuvin osin kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetussa laissa (4/1994) säädettyä menettelyä, jollei pyynnöstä muuta johdu. Oikeusapua annettaessa voidaan käyttää pakkokeinoja siten kuin pakkokeinolaissa (450/1987) säädetään.

5 §

Todistaja, jolle on Suomessa annettu tiedoksi Kansainvälisen rikostuomioistuimen kutsu saapua kuultavaksi Kansainvälisessä rikostuomioistuimessa, on velvollinen noudattamaan kutsua.

Viranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin helpottaakseen todistajan mahdollisuutta noudattaa saamaansa kutsua.

6 §

Todistajalle, joka on Suomessa kutsuttu kuultavaksi Kansainväliseen rikostuomioistuimeen, on pyynnöstä suoritettava ennakkoa noudattaen soveltuvin osin, mitä valtion varoista maksettavista todistelukustannuksista annetussa laissa (666/1972) ennakosta säädetään.

Ennakon suorittamista koskeva pyyntö on tehtävä sille käräjäoikeudelle, joka on huolehtinut kutsun tiedoksiannosta todistajalle. Ennakon myöntämisestä päättää oikeusministeriö käräjäoikeuden esityksestä.

Suoritettu ennakko voidaan periä takaisin ainoastaan todistajalta, joka jää tuomioistuimeen saapumatta taikka muutoin jättää täyttämättä sen, jota varten hänet on kutsuttu tuomioistuimeen. Ennakon takaisinperinnästä päättää 2 momentissa tarkoitettu käräjäoikeus oikeusministeriön esityksestä.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

7 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen määräämä vapaudenmenetystä tarkoittava seuraamus on tuomioistuimen pyynnöstä pantava täytäntöön Suomessa siten kuin kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa annetussa laissa (21/1987) säädetään. Seuraamuksen täytäntöönpanoon ei sovelleta, mitä täytäntöönpanon edellytyksistä lain 3 §:ssä säädetään.

Seuraamuksen täytäntöönpano määrätään tapahtuvaksi antamalla tarpeelliset määräykset täytäntöönpanosta siten kuin 1 momentissa tarkoitettun lain 7 §:ssä säädetään.

8 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen päätös omaisuuden ja rikoksen tuottaman hyödyn tuomitsemisesta menetetyksi ja palauttamisesta on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen soveltuvin osin, mitä kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa annetussa laissa säädetään. Seuraamuksen täytäntöönpanoon ei sovelleta, mitä täytäntöönpanon edellytyksistä sanotun lain 3 §:ssä säädetään.

Omaisuus ja rikoksen tuottama hyöty on oikeusministeriön määräyksestä palautettava siten kuin tuomioistuimen pyynnössä on esitetty.

9 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomitsema sakko ja vahingonkorvaus pannaan täytäntöön Suomessa tuomioistuimen pyynnön mukaisesti.

10 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa tasavallan presidentin asetuksella.

11 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 56

(Suomen säädöskokoelman n:o 501/2002)

Tasavallan presidentin asetus**Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön voimaansaattamisesta sekä perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Roomassa 17 päivänä heinäkuuta 1998 tehty Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö, jonka eduskunta on hyväksynyt 18 päivänä joulukuuta 2000 ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 28 päivänä joulukuuta 2000 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 29 päivänä joulukuuta 2000, tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Ratifioimiskirjan tallettamisen yhteydessä Suomi on antanut seuraavat ilmoitukset:

”Perussäännön 87 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaisesti Suomen tasavalta ilmoittaa, että yhteistyöpyynnöt tulee toimittaa joko diplomaattiteitse tai suoraan oikeusministeriölle, joka on toimivaltainen viranomainen vastaanottamaan tällaisia pyyntöjä. Tuomioistuin voi myös tarvittaessa olla suoraan yhteydessä muihin Suomen toimivaltaisiin viranomaisiin. Luovutuspyyntöihin liittyvissä asioissa oikeusministeriö on ainoa toimivaltainen viranomainen.

Perussäännön 87 artiklan 2 kappaleen mukaisesti Suomen tasavalta ilmoittaa, että tuomioistuimen yhteistyöpyynnöt ja pyyntöön liitettävät asiakirjat tulee toimittaa joko suomeksi tai ruotsiksi, jotka ovat Suomen virallisia kieliä, tai englanniksi, joka on yksi tuomioistuimen työkielistä.”

3 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta 28 päivänä joulukuuta 2000 annettu laki (1284/2000) tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

4 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Suomennos)

**KANSAINVÄLISEN RIKOS-
TUOMIOISTUIMEN ROMAN
PERUSSÄÄNTÖ**

JOHDANTO-OSA

Tämän perussäännön sopimusvaltiot, jotka ovat tietoisia siitä, että yhteiset siteet yhdistävät kaikkia kansoja ja niiden kulttuurit muodostavat yhteisen perinnön, ja että tämä hauras kokonaisuus voi hajota milloin tahansa,

pitävät mielessä, että tämän vuosisadan aikana miljoonat lapset, naiset ja miehet ovat olleet käsittämättömien ihmiskuntaa järkyttävien julmuuksien uhreja,

tiedostavat, että sellaiset törkeät rikokset vaarantavat maailman rauhan, turvallisuuden ja hyvinvoinnin,

toteavat, että vakavimmista rikoksista, jotka koskettavat koko kansainvälistä yhteisöä, tulee rangaista ja tehokas syytteen ajaminen niiden osalta tulee varmistaa ryhtymällä kansallisiin toimenpiteisiin ja edistämällä kansainvälistä yhteistyötä,

ovat päättäneet varmistaa, että näihin rikoksiin syyllistyneet henkilöt eivät vältty rangaistukselta, ja siten vaikuttaa näiden rikosten ehkäisemiseen,

palauttavat mieleen, että jokainen valtio on velvollinen käyttämään rikosoikeudellista toimivaltaansa kansainvälisiin rikoksiin syyllistyneisiin henkilöihin,

vahvistavat Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan päämäärät ja periaatteet sekä erityisesti sen, että kaikkien valtioiden tulee pidättäytyä uhkaamasta voimankäytöllä tai käyttämästä voimaa toisen valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista itsenäisyyttä vastaan tai muutoin Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien vastaisesti,

**ROME STATUTE OF THE
INTERNATIONAL CRIMINAL
COURT**

PREAMBLE

The States Parties to this Statute,
Conscious that all peoples are united by common bonds, their cultures pieced together in a shared heritage, and concerned that this delicate mosaic may be shattered at any time,

Mindful that during this century millions of children, women and men have been victims of unimaginable atrocities that deeply shock the conscience of humanity,

Recognizing that such grave crimes threaten the peace, security and well-being of the world,

Affirming that the most serious crimes of concern to the international community as a whole must not go unpunished and that their effective prosecution must be ensured by taking measures at the national level and by enhancing international cooperation,

Determined to put an end to impunity for the perpetrators of these crimes and thus to contribute to the prevention of such crimes,

Recalling that it is the duty of every State to exercise its criminal jurisdiction over those responsible for international crimes,

Reaffirming the Purposes and Principles of the Charter of the United Nations, and in particular that all States shall refrain from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,

korostavat tässä yhteydessä, että minkään tässä perussäännössä ei katsota antavan sopimusvaltiolle oikeutta puuttua aseelliseen selkkaukseen tai minkään valtion sisäisiin asioihin,

ovat päättäneet tässä tarkoituksessa ja nykyisten ja tulevien sukupolvien etujen mukaisesti perustaa Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmän yhteyteen riippumattoman pysyvän Kansainvälisen rikostuomioistuimen, jonka toimivalta ulottuu vakavimpiin rikoksiin, jotka koskettavat koko kansainvälistä yhteisöä,

korostavat, että tämän perussäännön mukaisesti perustettu Kansainvälinen rikostuomioistuin täydentää kansallista rikosoikeudellista toimivaltaa,

ovat päättäneet varmistaa kansainvälisen oikeudenmukaisuuden pysyvän kunnioituksen ja toteuttamisen,

ovat sopineet seuraavaa:

1 OSA

TUOMIOISTUIMEN PERUSTAMINEN

1 artikla

Tuomioistuin

Tällä perussäännöllä perustetaan Kansainvälinen rikostuomioistuin ("tuomioistuin"). Se on pysyvä toimielin ja sillä on valtuudet käyttää toimivaltaansa henkilöihin, jotka ovat syyllistyneet tässä perussäännössä tarkoitettuihin vakavimpiin kansainvälisiin rikoksiin, ja sen toimivalta täydentää kansallista rikosoikeudellista toimivaltaa. Tuomioistuimen toimivallasta ja toiminnasta määrätään tässä perussäännössä.

2 artikla

Tuomioistuimen suhde Yhdistyneisiin Kansakuntiin

Tuomioistuimen suhde Yhdistyneisiin Kansakuntiin ratkaistaan sopimuksella, joka tämän perussäännön sopimusvaltioiden kokouksen on ensin hyväksyttävä, ja jonka tuo-

Emphasizing in this connection that nothing in this Statute shall be taken as authorizing any State Party to intervene in an armed conflict or in the internal affairs of any State,

Determined to these ends and for the sake of present and future generations, to establish an independent permanent International Criminal Court in relationship with the United Nations system, with jurisdiction over the most serious crimes of concern to the international community as a whole,

Emphasizing that the International Criminal Court established under this Statute shall be complementary to national criminal jurisdictions,

Resolved to guarantee lasting respect for and the enforcement of international justice,

Have agreed as follows:

PART 1

ESTABLISHMENT OF THE COURT

Article 1

The Court

An International Criminal Court ("the Court") is hereby established. It shall be a permanent institution and shall have the power to exercise its jurisdiction over persons for the most serious crimes of international concern, as referred to in this Statute, and shall be complementary to national criminal jurisdictions. The jurisdiction and functioning of the Court shall be governed by the provisions of this Statute.

Article 2

Relationship of the Court with the United Nations

The Court shall be brought into relationship with the United Nations through an agreement to be approved by the Assembly of States Parties to this Statute and thereafter con-

mioistuimen presidentti sen jälkeen tekee tuomioistuimen puolesta.

cluded by the President of the Court on its behalf.

3 artikla

Article 3

Tuomioistuimen toimipaikka

Seat of the Court

1. Tuomioistuimen toimipaikka on Haag, Alankomaat (”isäntävaltio”).

1. The seat of the Court shall be established at The Hague in the Netherlands (”the host State”).

2. Tuomioistuin tekee isäntävaltion kanssa päämajasopimuksen, joka sopimusvaltioiden kokouksen on ensin hyväksyttävä, ja jonka tuomioistuimen presidentti sen jälkeen tekee tuomioistuimen puolesta.

2. The Court shall enter into a headquarters agreement with the host State, to be approved by the Assembly of States Parties and thereafter concluded by the President of the Court on its behalf.

3. Tuomioistuin voi kokoontua muualla tämän perussäännön määräysten mukaisesti aina kun tuomioistuin katsoo sen tarpeelliseksi.

3. The Court may sit elsewhere, whenever it considers it desirable, as provided in this Statute.

4 artikla

Article 4

Tuomioistuimen oikeudellinen asema ja valtuudet

Legal status and powers of the Court

1. Tuomioistuin on kansainvälinen oikeushenkilö. Sillä on myös tehtäviensä hoitamiseen ja päämääriensä toteuttamiseen tarvittava oikeustoimikelpoisuus.

1. The Court shall have international legal personality. It shall also have such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

2. Tuomioistuin voi hoitaa tehtäviään ja käyttää valtuuksiaan tämän perussäännön määräysten mukaisesti minkä tahansa sopimusvaltion alueella ja erityisen sopimuksen nojalla muun valtion alueella.

2. The Court may exercise its functions and powers, as provided in this Statute, on the territory of any State Party and, by special agreement, on the territory of any other State.

2 OSA

PART 2

TOIMIVALTA, TAPAUKSEN OTTAMINEN KÄSITELTÄVÄKSI JA SOVELLETTAVA OIKEUS

JURISDICTION, ADMISSIBILITY AND APPLICABLE LAW

5 artikla

Article 5

Tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat rikokset

Crimes within the jurisdiction of the Court

1. Tuomioistuimen toimivalta rajoittuu vakaviin rikoksiin, jotka koskettavat koko

1. The jurisdiction of the Court shall be limited to the most serious crimes of concern

kansainvälistä yhteisöä. Tuomioistuin on tämän perussäännön mukaisesti toimivaltainen käsittelemään seuraavia rikoksia:

- a) joukkotuhonta;
- b) rikokset ihmisyyttä vastaan;
- c) sotarikokset;
- d) hyökkäysrikos.

2. Tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään hyökkäysrikosta sen jälkeen, kun 121 ja 123 artiklan mukaisesti on hyväksytty määräys, jossa rikos määritellään ja jossa täsmennetään ehdot, joiden mukaisesti tuomioistuin käyttää toimivaltaansa tämän rikoksen suhteen. Tällaisen määräyksen tulee olla yhdenmukainen Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan asianomaisten määräysten kanssa.

6 artikla

Joukkotuhonta

Tässä perussäännössä ”joukkotuhonta” tarkoittaa mitä tahansa seuraavista teoista, joiden tarkoituksena on kansallisen, etnisen, rodullisen tai uskonnollisen ryhmän hävittäminen tässä sen ominaisuudessa joko kokonaan tai osittain:

- a) ryhmän jäsenten surmaaminen;
- b) vaikean ruumiillisen tai henkisen vammien aiheuttaminen ryhmän jäsenille;
- c) tahallinen sellaisten elinehtojen asettaminen ryhmälle, joiden tarkoituksena on sen fyysinen hävittäminen kokonaan tai osittain;
- d) ryhtyminen sellaisiin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on syntyvyyden ehkäiseminen ryhmän keskuudessa;
- e) lasten siirtäminen pakolla ryhmästä toiseen.

7 artikla

Rikokset ihmisyyttä vastaan

1. Tässä perussäännössä ”rikos ihmisyyttä vastaan” tarkoittaa mitä tahansa seuraavista teoista, kun se tehdään osana siviiliväestöön kohdistuvaa laajamittaista tai järjestelmällistä hyökkäystä ja hyökkäyksestä tietoisena:

to the international community as a whole. The Court has jurisdiction in accordance with this Statute with respect to the following crimes:

- (a) The crime of genocide;
- (b) Crimes against humanity;
- (c) War crimes;
- (d) The crime of aggression.

2. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression once a provision is adopted in accordance with articles 121 and 123 defining the crime and setting out the conditions under which the Court shall exercise jurisdiction with respect to this crime. Such a provision shall be consistent with the relevant provisions of the Charter of the United Nations.

Article 6

Genocide

For the purpose of this Statute, ”genocide” means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such:

- (a) Killing members of the group;
- (b) Causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- (d) Imposing measures intended to prevent births within the group;
- (e) Forcibly transferring children of the group to another group.

Article 7

Crimes against humanity

1. For the purpose of this Statute, ”crime against humanity” means any of the following acts when committed as part of a widespread or systematic attack directed against any civilian population, with know-

- a) murha;
- b) tuhoaminen;
- c) orjuus;
- d) väestön karkottaminen tai pakolla siirtäminen;
- e) vangitseminen tai muu vakava fyysisen vapauden riisto kansainvälisen oikeuden perustavaa laatua olevien määräysten vastaisesti;

f) kidutus;

g) raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprostituutio, pakkoraskaus, pakkosterilisaatio tai muu yhtä törkeää seksuaalisen väkivallan muoto;

h) tunnistettavissa olevaan ryhmään tai yhteisöön kohdistuva vaino poliittisen mielipiteen, rodun, kansallisuuden, etnisen alkuperän, kulttuurin tai uskonnon perusteella tai sukupuolen perusteella, niin kuin tämä käsite on määritelty 3 kappaleessa, tai muilla perusteilla, jotka yleisesti katsotaan kielletyiksi kansainvälisen oikeuden nojalla, muun tässä kappaleessa tarkoitetun teon tai tuomioistuinten toimivaltaan kuuluvan rikoksen yhteydessä;

- i) tahdonvastainen katoaminen;
- j) rotuerottelu;
- k) muut samanlaatuiset epäinhimilliset teot, joilla tahallisesti aiheutetaan suurta kärsimystä tai vaikeaa ruumiillista vammaa tai vahingoitetaan vakavasti henkistä tai fyysistä terveyttä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen soveltamistarkoituksessa:

a) ”siviiliväestöön kohdistuva hyökkäys” tarkoittaa 1 kappaleessa tarkoitettujen tekojen toistuvaa kohdistamista siviiliväestöön sellaisen valtion tai järjestön politiikan mukaisesti, jonka tarkoituksena on kyseisen hyökkäyksen toteuttaminen, tai tämän politiikan edistäminen;

b) ”tuhoamiseen” sisältyy sellaisten elin-
ehtojes tahallinen asettaminen, muun muassa ruoan ja lääkkeiden saannin estäminen, joiden tarkoituksena on väestönsan hävittäminen;

c) ”orjuus” tarkoittaa jonkin omistusoikeuteen liittyvän tai kaikkien siihen liittyvien valtaoikeuksien kohdistamista henkilöön, ja siihen sisältyy tällaisten valtaoikeuksien käyt-

ledge of the attack:

- (a) Murder;
- (b) Extermination;
- (c) Enslavement;
- (d) Deportation or forcible transfer of population;

(e) Imprisonment or other severe deprivation of physical liberty in violation of fundamental rules of international law;

(f) Torture;

(g) Rape, sexual slavery, enforced prostitution, forced pregnancy, enforced sterilization, or any other form of sexual violence of comparable gravity;

(h) Persecution against any identifiable group or collectivity on political, racial, national, ethnic, cultural, religious, gender as defined in paragraph 3, or other grounds that are universally recognized as impermissible under international law, in connection with any act referred to in this paragraph or any crime within the jurisdiction of the Court;

(i) Enforced disappearance of persons;

(j) The crime of apartheid;

(k) Other inhumane acts of a similar character intentionally causing great suffering, or serious injury to body or to mental or physical health.

2. For the purpose of paragraph 1:

(a) ”Attack directed against any civilian population” means a course of conduct involving the multiple commission of acts referred to in paragraph 1 against any civilian population, pursuant to or in furtherance of a State or organizational policy to commit such attack;

(b) ”Extermination” includes the intentional infliction of conditions of life, *inter alia* the deprivation of access to food and medicine, calculated to bring about the destruction of part of a population;

(c) ”Enslavement” means the exercise of any or all of the powers attaching to the right of ownership over a person and includes the exercise of such power in the course of

täminen ihmiskaupan, erityisesti naisten ja lasten kaupan yhteydessä;

d) ”väestön karkottaminen tai pakolla siirtäminen” tarkoittaa henkilöiden siirtämistä pakolla alueelta, jolla he laillisesti oleskelevat, karkottamalla heidät tai käyttämällä muita pakkokeinoja ilman kansainvälisen oikeuden mukaisia perusteita;

e) ”kidutus” tarkoittaa tahallista voimakaan fyysisen tai henkisen tuskan tai kärsimyksen aiheuttamista syytetyn vankina tai valvonnan alaisena olevalle henkilölle. Kidutukseksi ei kuitenkaan katsota pelkästään lakiin perustuvasta rangaistuksesta tavanomaisesti aiheutuva tuskaa tai kärsimystä;

f) ”pakkoraskaus” tarkoittaa pakolla raskaaksi saatetun naisen vankina pitämistä tarkoituksena vaikuttaa väestön etniseen koostumukseen tai toteuttaa muita törkeitä kansainvälisen oikeuden vastaisia tekoja. Tämän määritelmän ei millään tavalla tulkita vaikuttavan kansallisiin lakeihin, jotka liittyvät raskauteen;

g) ”vaino” tarkoittaa perusoikeuksien tahallista ja törkeää epäämistä kansainvälisen oikeuden vastaisesti ryhmän tai yhteisön ominaisuuksien vuoksi;

h) ”rotuerottelu” tarkoittaa 1 kappaleessa tarkoitettuja tekoja vastaavia epäinhimillisiä tekoja, joita yksi rodullinen ryhmä kohdistaa toiseen rodulliseen ryhmään tai ryhmiin, vakiintuneeseen järjestelmälliseen syrjintään ja alistamiseen perustuvan hallintojärjestelmän puitteissa, ja joiden tarkoituksena on kyseisen hallintojärjestelmän ylläpito;

i) ”tahdonvastainen katoaminen” tarkoittaa valtion tai poliittisen järjestön toimesta, luvalla, tuella tai suostumuksella tapahtuvaa henkilöiden pidättämistä, vangitsemista tai kaappausta, jota seuraa kieltäytyminen tunnustamasta kyseistä vapaudenriistoa tai antamasta tietoja kyseisten henkilöiden kohtalosta tai olinpaikasta tarkoituksessa evätä heiltä oikeussuoja pitkäksi aikaa.

3. Tässä perussäännössä käsitteen ”sukupuoli” katsotaan tarkoittavan kahta sukupuolta, miehiä ja naisia, sanan yhteiskunnallisessa merkityksessä. Käsitteellä ”sukupuoli” ei ole muita merkityksiä.

trafficking in persons, in particular women and children;

(d) ”Deportation or forcible transfer of population” means forced displacement of the persons concerned by expulsion or other coercive acts from the area in which they are lawfully present, without grounds permitted under international law;

(e) ”Torture” means the intentional infliction of severe pain or suffering, whether physical or mental, upon a person in the custody or under the control of the accused; except that torture shall not include pain or suffering arising only from, inherent in or incidental to, lawful sanctions;

(f) ”Forced pregnancy” means the unlawful confinement of a woman forcibly made pregnant, with the intent of affecting the ethnic composition of any population or carrying out other grave violations of international law. This definition shall not in any way be interpreted as affecting national laws relating to pregnancy;

(g) ”Persecution” means the intentional and severe deprivation of fundamental rights contrary to international law by reason of the identity of the group or collectivity;

(h) ”The crime of apartheid” means inhumane acts of a character similar to those referred to in paragraph 1, committed in the context of an institutionalized regime of systematic oppression and domination by one racial group over any other racial group or groups and committed with the intention of maintaining that regime;

(i) ”Enforced disappearance of persons” means the arrest, detention or abduction of persons by, or with the authorization, support or acquiescence of, a State or a political organization, followed by a refusal to acknowledge that deprivation of freedom or to give information on the fate or whereabouts of those persons, with the intention of removing them from the protection of the law for a prolonged period of time.

3. For the purpose of this Statute, it is understood that the term ”gender” refers to the two sexes, male and female, within the context of society. The term ”gender” does not indicate any meaning different from the above.

8 artikla

Sotarikokset

1. Tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään sotarikoksia erityisesti silloin, kun ne on tehty osana suunnitelmaa tai politiikkaa tai osana sellaisten rikosten laajamittaista tekemistä.

2. Tässä perussäännössä ”sotarikokset” tarkoittavat:

a) 12 päivänä elokuuta 1949 tehtyjen Geneven yleissopimusten törkeitä rikoksia, eli mitä tahansa seuraavista teoista, jotka kohdistetaan kyseessä olevan Geneven yleissopimuksen määräysten suojelemin henkilöihin tai omaisuuteen:

i) harkittu surmaaminen;
ii) kidutus tai epäinhimillinen kohtelu, mukaan luettuna biologiset kokeet;
iii) harkittu suuren kärsimyksen tai vaikean ruumiillisen vamman aiheuttaminen tai vakava terveyden vahingoittaminen;

iv) laajamittainen omaisuuden tuhoaminen ja anastaminen, joka ei ole perusteltavissa sotilaallisella tarpeella ja joka toteutetaan oikeudenvastaisesti ja mielivaltaisesti;

v) sotavangin tai muun suojellun henkilön pakottaminen palvelemaan vihollisvallan tavoimissa;

vi) harkittu oikeudenmukaista ja laillista oikeudenkäyntiä koskevien oikeuksien epäminen sotavangilta tai muulta suojellulta henkilöltä;

vii) oikeudenvastainen karkottaminen, siirtäminen tai vankina pitäminen;

viii) panttivankien ottaminen.

b) muita vakavia kansainvälisiin aseellisiin selkkauksiin sovellettavan oikeuden ja tapojen loukkauksia, kansainvälisen oikeuden järjestelmän puitteissa, eli mitä tahansa seuraavista teoista:

i) tahallinen hyökkäys koko siviiliväestöä vastaan tai sellaisia yksittäisiä siviilihenkilöitä vastaan, jotka eivät välittömästi osallistu vihollisuuksiin;

ii) tahallinen hyökkäys siviilikohteita vastaan, toisin sanoen sellaisia kohteita vastaan, jotka eivät ole sotilaskohteita;

iii) tahallinen hyökkäys Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisissa huma-

Article 8

War crimes

1. The Court shall have jurisdiction in respect of war crimes in particular when committed as part of a plan or policy or as part of a large-scale commission of such crimes.

2. For the purpose of this Statute, ”war crimes” means:

(a) Grave breaches of the Geneva Conventions of 12 August 1949, namely, any of the following acts against persons or property protected under the provisions of the relevant Geneva Convention:

(i) Wilful killing;
(ii) Torture or inhuman treatment, including biological experiments;
(iii) Wilfully causing great suffering, or serious injury to body or health;

(iv) Extensive destruction and appropriation of property, not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly;

(v) Compelling a prisoner of war or other protected person to serve in the forces of a hostile Power;

(vi) Wilfully depriving a prisoner of war or other protected person of the rights of fair and regular trial;

(vii) Unlawful deportation or transfer or unlawful confinement;

(viii) Taking of hostages.

(b) Other serious violations of the laws and customs applicable in international armed conflict, within the established framework of international law, namely, any of the following acts:

(i) Intentionally directing attacks against the civilian population as such or against individual civilians not taking direct part in hostilities;

(ii) Intentionally directing attacks against civilian objects, that is, objects which are not military objectives;

(iii) Intentionally directing attacks against personnel, installations, material, units or

nitaarisissa avustustehtävissä tai rauhanturvaamistehtävissä toimivaa henkilöstöä tai näihin tehtäviin liittyviä rakennelmia, materiaalia, yksikköjä tai ajoneuvoja vastaan, kun nämä ovat oikeutettuja siviilihenkilöille tai siviilikohteille myönnettävään suojaan kansainvälisen aseellisia selkkauksia koskevan oikeuden nojalla;

iv) tahallinen hyökkäyksen aloittaminen tietoisena siitä, että hyökkäys aiheuttaa sellaisia ihmishenkien menetyksiä tai vammoja siviilihenkilöille tai vahinkoa siviilikohteille tai sellaisia laajamittaisia, pitkäaikaisia ja vakavia ympäristövahinkoja, jotka olisivat selvästi liiallisia verrattuna odotettavissa olevaan konkreettiseen ja välittömään yleiseen sotilaalliseen hyötyyn;

v) sellaisiin kaupunkeihin, kyliin, asumuksiin tai rakennuksiin hyökkääminen, joita ei puolusteta ja jotka eivät ole sotilaskohteita, tai niiden pommittaminen;

vi) sellaisen aseensa laskeneen tai puolustuskyvyttömän sotilaan surmaaminen tai haavoittaminen, joka on antautunut ilman ehtoja;

vii) valkoisen lipun, vihollisen tai Yhdistyneiden Kansakuntien lipun tai sotilasmerkkien ja sotilaspuvun sekä Geneven yleissopimuksissa tarkoitettujen tunnusmerkkien väärinkäyttö, josta aiheutuu kuolema tai vakava henkilövahinko;

viii) miehittävän vallan toteuttama omien väestönosien siirtäminen suoraan tai välillisesti alueelle, jota se miehittää, tai miehitetyn alueen väestön tai sen osan karkottaminen tai siirtäminen kyseisen alueen sisällä tai sen ulkopuolelle;

ix) tahallinen hyökkäys uskonnon harjoittamiseen, opetukseen, taiteiden tai tieteen harjoittamiseen tai hyväntekeväisyystarkoitukseen käytettäviä rakennuksia, historiallisia muistomerkkejä, sairaaloita ja sairaiden ja haavoittuneiden vastaanottoasemia vastaan, sillä edellytyksellä, että nämä eivät ole sotilaskohteita;

x) vastapuolen määräysvaltaan kuuluvien henkilöiden silpominen tai näiden alistaminen lääketieteellisiin tai tieteellisiin kokeisiin, jotka eivät ole perusteltavissa kyseisten henkilöiden lääkäri-, hammas- tai sairaalahoidolla tai joita ei tehdä kyseisten henkilöiden

vehicles involved in a humanitarian assistance or peacekeeping mission in accordance with the Charter of the United Nations, as long as they are entitled to the protection given to civilians or civilian objects under the international law of armed conflict;

(iv) Intentionally launching an attack in the knowledge that such attack will cause incidental loss of life or injury to civilians or damage to civilian objects or widespread, long-term and severe damage to the natural environment which would be clearly excessive in relation to the concrete and direct overall military advantage anticipated;

(v) Attacking or bombarding, by whatever means, towns, villages, dwellings or buildings which are undefended and which are not military objectives;

(vi) Killing or wounding a combatant who, having laid down his arms or having no longer means of defence, has surrendered at discretion;

(vii) Making improper use of a flag of truce, of the flag or of the military insignia and uniform of the enemy or of the United Nations, as well as of the distinctive emblems of the Geneva Conventions, resulting in death or serious personal injury;

(viii) The transfer, directly or indirectly, by the Occupying Power of parts of its own civilian population into the territory it occupies, or the deportation or transfer of all or parts of the population of the occupied territory within or outside this territory;

(ix) Intentionally directing attacks against buildings dedicated to religion, education, art, science or charitable purposes, historic monuments, hospitals and places where the sick and wounded are collected, provided they are not military objectives;

(x) Subjecting persons who are in the power of an adverse party to physical mutilation or to medical or scientific experiments of any kind which are neither justified by the medical, dental or hospital treatment of the person concerned nor carried out in his or

etujen mukaisesti, ja jotka aiheuttavat kyseisten henkilöiden kuoleman tai vakavasti vaarantavat heidän terveystensä;

xi) viholliskansaan tai -armeijaan kuuluvien yksilöiden petollinen surmaaminen tai haavoittaminen;

xii) ilmoitus, jonka mukaan armoa ei anneta;

xiii) vihollisen omaisuuden tuhoaminen tai haltuunotto, ellei sotaan liittyvä pakkotilanne edellytä tällaista tuhoamista tai haltuunottoa;

xiv) ilmoitus, jonka mukaan vihamielisen osapuolen kansallisuutta olevien henkilöiden oikeudet ja oikeustoimenpiteet kumotaan, niitä lykätään tai ei voida ottaa käsiteltäväksi tuomioistuimissa;

xv) vihamielisen osapuolen kansallisuutta olevien henkilöiden pakottaminen osallistumaan sotatoimenpiteisiin, jotka kohdistetaan heidän omaa maataan vastaan, vaikka he olisivat sotaa käyvän valtion palveluksessa ennen sodan alkamista;

xvi) kaupungin tai paikan ryöstäminen, vaikka se tapahtuisi hyökkäyksen yhteydessä;

xvii) myrkyin tai myrkyaseiden käyttäminen;

xviii) tukehduttavien, myrkyllisten tai muiden kaasujen, ja kaikkien vastaavien nesteiden, tarvikkeiden tai laitteiden käyttäminen;

xix) ihmisen ruumiissa helposti laajentuvien tai litistyvien luotien käyttö, esimerkiksi sellaisien luotien käyttö, joissa on kova vaippa, joka ei peitä ydintä kokonaan tai johon on tehty viiltoja;

xx) sellaisten aseiden, ammusten, tarvikkeiden ja sodankäyntimenetelmien käyttö, jotka ovat omiaan aiheuttamaan liiallisia vammoja tai tarpeetonta kärsimystä tai jotka ovat luonnostaan umpimähkäisiä, aseellisia selkkauksia koskevan kansainvälisen oikeuden vastaisesti, edellyttäen, että sellaiset aseet, amukset, tarvikkeet tai sodankäyntimenetelmät on kielletty kattavasti ja ne on sisällytetty tämän perussäännön liitteeseen muutoksella, joka tehdään asiaan liittyvien 121 ja 123 artiklan määräysten mukaisesti;

xxi) henkilön kunniaa loukkaavat rikokset, erityisesti epäinhimillinen ja halventava kohdelu;

xxii) raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakko-

her interest, and which cause death to or seriously endanger the health of such person or persons;

(xi) Killing or wounding treacherously individuals belonging to the hostile nation or army;

(xii) Declaring that no quarter will be given;

(xiii) Destroying or seizing the enemy's property unless such destruction or seizure be imperatively demanded by the necessities of war;

(xiv) Declaring abolished, suspended or inadmissible in a court of law the rights and actions of the nationals of the hostile party;

(xv) Compelling the nationals of the hostile party to take part in the operations of war directed against their own country, even if they were in the belligerent's service before the commencement of the war;

(xvi) Pillaging a town or place, even when taken by assault;

(xvii) Employing poison or poisoned weapons;

(xviii) Employing asphyxiating, poisonous or other gases, and all analogous liquids, materials or devices;

(xix) Employing bullets which expand or flatten easily in the human body, such as bullets with a hard envelope which does not entirely cover the core or is pierced with incisions;

(xx) Employing weapons, projectiles and material and methods of warfare which are of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering or which are inherently indiscriminate in violation of the international law of armed conflict, provided that such weapons, projectiles and material and methods of warfare are the subject of a comprehensive prohibition and are included in an annex to this Statute, by an amendment in accordance with the relevant provisions set forth in articles 121 and 123;

(xxi) Committing outrages upon personal dignity, in particular humiliating and degrading treatment;

(xxii) Committing rape, sexual slavery,

prostituutio, pakkoraskaus 7 artiklan 2 (f) kappaleen määritelmän mukaisesti, pakkosterilisaatio tai muu seksuaalisen väkivallan muoto, joka on samalla Geneven yleissopimusten törkeä rikos;

xxiii) siviilihenkilöiden tai muiden suojeltujen henkilöiden läsnäolon hyväksikäyttäminen, jotta sotatoimet eivät ulottuisi tiettyihin kohteisiin, alueisiin tai sotavoimiin;

xxiv) tahallinen hyökkäys sellaisia rakennuksia, tarvikkeita, lääkintäyksiköitä ja kuljetusvälineitä sekä henkilöitä vastaan, jotka käyttävät Geneven yleissopimuksissa tarkoitettuja tunnusmerkkejä kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

xxv) siviilihenkilöiden nälkiinnyttämisen tahallinen käyttäminen sodankäyntimenetelmänä, estämällä heiltä sellaisten tarvikkeiden saanti, jotka ovat välttämättömiä heidän henkiinjäämiselleen, mukaan luettuna Geneven yleissopimusten mukaisesti annetun hätäavun harkittu estäminen;

xxvi) alle 15-vuotiaiden lasten ottaminen tai värväminen kansallisiin asevoimiin tai heidän käyttämisensä osallistumaan aktiivisesti vihollisuuksiin.

c) valtionsisäisten aseellisten selkkausten osalta vakavia 12 päivänä elokuuta 1949 tehdyn neljän Geneven yleissopimuksen yhteisen 3 artiklan loukkauksia, eli mitä tahansa seuraavista teoista, kun ne tehdään sellaisia henkilöitä vastaan, jotka eivät aktiivisesti osallistu vihollisuuksiin, mukaan luettuna asevoimien jäsenet, jotka ovat laskeneet aseensa ja jotka ovat tulleet taistelukyvyttömiksi sairauden, haavoittumisen, vangitsemisen tai muun syyn vuoksi:

i) henkeen ja henkilöön kohdistuva väkivalta, erityisesti murha kaikissa muodoissa, silpominen, julma kohtelu ja kidutus;

ii) henkilön kunniaan kohdistuvat rikokset, erityisesti epäinhimillinen ja halventava kohtelu;

iii) panttivankien ottaminen;

iv) rangaistuksen määrääminen ja teloitus ilman laillisesti perustetun tuomioistuimen antamaa aikaisempaa tuomiota, johon liittyvät kaikki yleisesti välttämättömiksi tunnustetut oikeudelliset takeet.

d) tämän artiklan 2 (c) kappaletta sovelle-

enforced prostitution, forced pregnancy, as defined in article 7, paragraph 2 (f), enforced sterilization, or any other form of sexual violence also constituting a grave breach of the Geneva Conventions;

(xxiii) Utilizing the presence of a civilian or other protected person to render certain points, areas or military forces immune from military operations;

(xxiv) Intentionally directing attacks against buildings, material, medical units and transport, and personnel using the distinctive emblems of the Geneva Conventions in conformity with international law;

(xxv) Intentionally using starvation of civilians as a method of warfare by depriving them of objects indispensable to their survival, including wilfully impeding relief supplies as provided for under the Geneva Conventions;

(xxvi) Conscripting or enlisting children under the age of fifteen years into the national armed forces or using them to participate actively in hostilities.

c) In the case of an armed conflict not of an international character, serious violations of article 3 common to the four Geneva Conventions of 12 August 1949, namely, any of the following acts committed against persons taking no active part in the hostilities, including members of armed forces who have laid down their arms and those placed *hors de combat* by sickness, wounds, detention or any other cause:

(i) Violence to life and person, in particular murder of all kinds, mutilation, cruel treatment and torture;

(ii) Committing outrages upon personal dignity, in particular humiliating and degrading treatment;

(iii) Taking of hostages;

(iv) The passing of sentences and the carrying out of executions without previous judgement pronounced by a regularly constituted court, affording all judicial guarantees which are generally recognized as indispensable.

(d) Paragraph 2 (c) applies to armed

taan valtiosisäisiin aseellisiin selkkauksiin, mutta ei valtiosisäisiin levottomuuksiin ja jännittyneisiin tilanteisiin, kuten mellakoihin, erillisiin ja satunnaisiin väkivaltaisuuksiin tai muihin vastaaviin tekoihin.

e) muita vakavia valtiosisäisiin aseellisiin selkkauksiin sovellettavan oikeuden ja tapojen loukkauksia, kansainvälisen oikeuden järjestelmän puitteissa, eli mitä tahansa seuraavista teoista:

i) tahallinen hyökkäys koko siviiliväestöä vastaan tai sellaisia yksittäisiä siviilihenkilöitä vastaan, jotka eivät osallistu välittömästi vihollisuuksiin;

ii) tahallinen hyökkäys sellaisia rakennuksia, tarvikkeita, lääkintäyksiköitä ja kuljetusvälineitä sekä henkilöitä vastaan, jotka käyttävät Geneven yleissopimuksissa tarkoitettuja tunnusmerkkejä kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

iii) tahallinen hyökkäys Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisissa humanitaarisissa avustustehtävissä tai rauhanturvaamistehtävissä toimivaa henkilöstöä tai näihin tehtäviin liittyviä rakennelmia, materiaalia, yksiköjä tai ajoneuvoja vastaan, mikäli nämä ovat oikeutettuja siviilihenkilöille tai siviilikohteille myönnettävään suojaan aseellisia selkkauksia koskevan kansainvälisen oikeuden nojalla;

iv) tahallinen hyökkäys uskonnon harjoittamiseen, opetukseen, taiteiden tai tieteen harjoittamiseen tai hyväntekeväisyystarkoitukseen käytettäviä rakennuksia, historiallisia muistomerkkejä, sairaaloita ja sairaiden ja haavoittuneiden vastaanottoasemia vastaan, sillä edellytyksellä, että nämä eivät ole sotilaskohteita;

v) kaupungin tai paikan ryöstäminen, vaikka se tapahtuisi hyökkäyksen yhteydessä;

vi) raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprostituutio, pakkoraskaus 7 artiklan 2 (f) kappaleen määritelmän mukaisesti; pakko-sterilisaatio ja muu seksuaalisen väkivallan muoto, joka on samalla neljän Geneven yleissopimuksen yhteisen 3 artiklan vakava loukkaus;

vii) alle 15-vuotiaiden lasten ottaminen tai värväminen asevoimiin tai aseistautuneisiin ryhmiin, tai heidän käyttämisensä osallistumaan aktiivisesti vihollisuuksiin;

conflicts not of an international character and thus does not apply to situations of internal disturbances and tensions, such as riots, isolated and sporadic acts of violence or other acts of a similar nature.

(e) Other serious violations of the laws and customs applicable in armed conflicts not of an international character, within the established framework of international law, namely, any of the following acts:

(i) Intentionally directing attacks against the civilian population as such or against individual civilians not taking direct part in hostilities;

(ii) Intentionally directing attacks against buildings, material, medical units and transport, and personnel using the distinctive emblems of the Geneva Conventions in conformity with international law;

(iii) Intentionally directing attacks against personnel, installations, material, units or vehicles involved in a humanitarian assistance or peacekeeping mission in accordance with the Charter of the United Nations, as long as they are entitled to the protection given to civilians or civilian objects under the international law of armed conflict;

(iv) Intentionally directing attacks against buildings dedicated to religion, education, art, science or charitable purposes, historic monuments, hospitals and places where the sick and wounded are collected, provided they are not military objectives;

(v) Pillaging a town or place, even when taken by assault;

(vi) Committing rape, sexual slavery, enforced prostitution, forced pregnancy, as defined in article 7, paragraph 2 (f), enforced sterilization, and any other form of sexual violence also constituting a serious violation of article 3 common to the four Geneva Conventions;

(vii) Conscripting or enlisting children under the age of fifteen years into armed forces or groups or using them to participate actively in hostilities;

viii) määräys siirtää siviiliväestöä selkkaukseen liittyvistä syistä, elleivät kyseisten siviilihenkilöiden turvallisuus tai pakottavat sotilaalliset syyt vaadi sitä;

ix) vastapuolen sotilaan petollinen surmaaminen tai haavoittaminen;

x) ilmoitus, jonka mukaan armoa ei anneta;

xi) selkkauksen toisen osapuolen määräysvaltaan kuuluvien henkilöiden silpominen tai näiden alistaminen lääketieteellisiin tai tieteellisiin kokeisiin, jotka eivät ole perusteltavissa kyseisten henkilöiden lääkärin-, hammas- tai sairaalahoidolla tai joita ei tehdä kyseisten henkilöiden etujen mukaisesti, ja jotka aiheuttavat kyseisten henkilöiden kuoleman tai vakavasti vaarantavat heidän terveytensä;

xii) vastapuolen omaisuuden tuhoaminen tai haltuunotto, elleivät selkkaukseen liittyvät pakottavat syyt edellytä sellaista tuhoamista tai haltuunottoa.

f) Tämän artiklan 2 (e) kappaletta sovelletaan valtiosisäisiin aseellisiin selkkauksiin, mutta ei valtiosisäisiin levottomuuksiin ja jännittyneisiin tilanteisiin, kuten mellakoihin, erillisiin ja satunnaisiin väkivaltaisuuksiin tai muihin vastaaviin tekoihin. Sitä sovelletaan aseellisiin selkkauksiin, jotka tapahtuvat valtion alueella, kun siellä on meneillään pitkäaikainen valtion viranomaisten ja järjestäytyneiden aseistautuneiden ryhmien välinen tai tällaisten ryhmien välinen aseellinen selkaus.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen (c) ja (e) kohdan määräykset eivät vaikuta hallituksen velvollisuuteen ylläpitää tai palauttaa laki ja järjestys valtioon tai puolustaa valtion yhtenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta kaikkiin laillisiin keinoin.

9 artikla

Rikosten määritelmien tulkintaohjeet

1. Tuomioistuin käyttää 6, 7 ja 8 artiklan tulkinnassa ja soveltamisessa apuna rikosten määritelmien tulkintaohjeita. Sopimusvaltioiden kokous hyväksyy ne jäsentensä kahden kolmasosan ääntenemmistöllä.

(viii) Ordering the displacement of the civilian population for reasons related to the conflict, unless the security of the civilians involved or imperative military reasons so demand;

(ix) Killing or wounding treacherously a combatant adversary;

(x) Declaring that no quarter will be given;

(xi) Subjecting persons who are in the power of another party to the conflict to physical mutilation or to medical or scientific experiments of any kind which are neither justified by the medical, dental or hospital treatment of the person concerned nor carried out in his or her interest, and which cause death to or seriously endanger the health of such person or persons;

(xii) Destroying or seizing the property of an adversary unless such destruction or seizure be imperatively demanded by the necessities of the conflict;

(f) Paragraph 2 (e) applies to armed conflicts not of an international character and thus does not apply to situations of internal disturbances and tensions, such as riots, isolated and sporadic acts of violence or other acts of a similar nature. It applies to armed conflicts that take place in the territory of a State when there is protracted armed conflict between governmental authorities and organized armed groups or between such groups.

3. Nothing in paragraph 2 (c) and (e) shall affect the responsibility of a Government to maintain or re-establish law and order in the State or to defend the unity and territorial integrity of the State, by all legitimate means.

Article 9

Elements of Crimes

1. Elements of Crimes shall assist the Court in the interpretation and application of articles 6, 7 and 8. They shall be adopted by a two-thirds majority of the members of the Assembly of States Parties.

2. Muutoksia rikosten määritelmien tulkintaohjeisiin voivat esittää:

- a) sopimusvaltiot;
- b) tuomarit ehdottomalla ääntenemmistöllä;
- c) syyttäjä.

Sopimusvaltioiden kokous hyväksyy muutokset jäsentensä kahden kolmasosan ääntenemmistöllä.

3. Rikosten määritelmien tulkintaohjeiden ja niiden muutosten tulee olla tämän perussäännön mukaisia.

10 artikla

Tämän osan määräysten ei tulkita rajoittavan millään tavalla olemassaolevia tai kehittyviä kansainvälisen oikeuden määräyksiä tai vaikuttavan niihin muuta tarkoitusta kuin tämän perussäännön soveltamista varten.

11 artikla

Ajallinen toimivalta

1. Tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään ainoastaan sellaisia rikoksia, jotka on tehty tämän perussäännön voimaantulon jälkeen.

2. Jos valtiosta tulee tämän perussäännön sopimuspuoli sen voimaantulon jälkeen, tuomioistuin voi käyttää toimivaltaansa ainoastaan sellaisten rikosten suhteen, jotka on tehty sen jälkeen, kun perussääntö on tullut kyseisen valtion osalta voimaan, ellei tämä valtio ole antanut 12 artiklan 3 kappaleen mukaista selitystä.

12 artikla

Toimivallan edellytykset

1. Valtio, josta tulee tämän perussäännön sopimuspuoli, hyväksyy sopimuspuoleksi tullessaan tuomioistuimen toimivallan 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten suhteen.

2. Tuomioistuin voi käyttää toimivaltaansa 13 artiklan (a) tai (c) kohdan tapauksessa, jos yksi tai useampi seuraavista valtioista on

2. Amendments to the Elements of Crimes may be proposed by:

- (a) Any State Party;
- (b) The judges acting by an absolute majority;
- (c) The Prosecutor.

Such amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the members of the Assembly of States Parties.

3. The Elements of Crimes and amendments thereto shall be consistent with this Statute.

Article 10

Nothing in this Part shall be interpreted as limiting or prejudicing in any way existing or developing rules of international law for purposes other than this Statute.

Article 11

*Jurisdiction *ratione temporis**

1. The Court has jurisdiction only with respect to crimes committed after the entry into force of this Statute.

2. If a State becomes a Party to this Statute after its entry into force, the Court may exercise its jurisdiction only with respect to crimes committed after the entry into force of this Statute for that State, unless that State has made a declaration under article 12, paragraph 3.

Article 12

Preconditions to the exercise of jurisdiction

1. A State which becomes a Party to this Statute thereby accepts the jurisdiction of the Court with respect to the crimes referred to in article 5.

2. In the case of article 13, paragraph (a) or (c), the Court may exercise its jurisdiction if one or more of the following States are

tämän perussäännön sopimuspuolena tai on hyväksynyt tuomioistuimen toimivallan 3 kappaleen mukaisesti:

a) valtio, jonka alueella kyseinen teko tai laiminlyönti on tapahtunut tai, jos rikos on tehty aluksella tai ilma-aluksessa, kyseisen aluksen tai ilma-aluksen rekisteröintivaltio;

b) valtio, jonka kansalainen syytetty on.

3. Jos tämän perussäännön ulkopuolisen valtion hyväksyntä edellytetään 2 kappaleen nojalla, kyseinen valtio voi kirjaajalle toimitetulla selityksellä hyväksyä tuomioistuimen toimivallan kyseessä olevan rikoksen suhteen. Hyväksyvä valtio toimii yhteistyössä tuomioistuimen kanssa viipymättä ja poikkeuksetta 9 osan määräysten mukaisesti.

13 artikla

Toimivallan käyttäminen

Tuomioistuin voi käyttää toimivaltaansa 5 artiklassa tarkoitetun rikoksen suhteen tämän perussäännön määräysten mukaisesti, jos:

a) sopimusvaltio saattaa 14 artiklan mukaisesti syyttäjän käsiteltäväksi tilanteen, johon ilmeisesti liittyy yksi tai useampi sellainen rikos;

b) turvallisuusneuvosto, joka toimii Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla, saattaa syyttäjän käsiteltäväksi tilanteen, johon ilmeisesti liittyy yksi tai useampi sellainen rikos; tai

c) syyttäjä on aloittanut sellaisen rikoksen tutkiminnan 15 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Sopimusvaltion esittämä tutkintapyyntö

1. Sopimusvaltio voi saattaa syyttäjän käsiteltäväksi tilanteen, johon ilmeisesti liittyy yksi tai useampi tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos, pyytäen syyttäjää tutkimaan tilanteen sen ratkaisemiseksi, tuli-

Parties to this Statute or have accepted the jurisdiction of the Court in accordance with paragraph 3:

(a) The State on the territory of which the conduct in question occurred or, if the crime was committed on board a vessel or aircraft, the State of registration of that vessel or aircraft;

(b) The State of which the person accused of the crime is a national.

3. If the acceptance of a State which is not a Party to this Statute is required under paragraph 2, that State may, by declaration lodged with the Registrar, accept the exercise of jurisdiction by the Court with respect to the crime in question. The accepting State shall cooperate with the Court without any delay or exception in accordance with Part 9.

Article 13

Exercise of jurisdiction

The Court may exercise its jurisdiction with respect to a crime referred to in article 5 in accordance with the provisions of this Statute if:

(a) A situation in which one or more of such crimes appears to have been committed is referred to the Prosecutor by a State Party in accordance with article 14;

(b) A situation in which one or more of such crimes appears to have been committed is referred to the Prosecutor by the Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations; or

(c) The Prosecutor has initiated an investigation in respect of such a crime in accordance with article 15.

Article 14

Referral of a situation by a State Party

1. A State Party may refer to the Prosecutor a situation in which one or more crimes within the jurisdiction of the Court appear to have been committed requesting the Prosecutor to investigate the situation for the purpose

siko yksi tai useampi henkilö asettaa syytteen kyseisestä rikoksesta.

2. Tutkintapyynnössä mainitaan mahdollisuuksien mukaan asiaan liittyvät olosuhteet ja sen mukana toimitetaan ne tutkintapyyntöä tukevat asiakirjat, jotka tilanteen käsiteltäväksi saattavalla valtiolla on käytettävissään.

15 artikla

Syyttäjä

1. Syyttäjä voi aloittaa tutkinnan omasta aloitteestaan tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvia rikoksia koskevien tietojen perusteella.

2. Syyttäjä tutkii saatujen tietojen vakaavuuden. Tätä tarkoitusta varten syyttäjä voi hankkia lisätietoja valtioilta, Yhdistyneiden Kansakuntien toimielimiltä, hallitustenvälistä järjestöiltä tai kansalaisjärjestöiltä tai muista sopiviksi katsomistaan luotettavista lähteistä, ja hän voi ottaa vastaan kirjallisia tai suullisia todistajanlausuntoja tuomioistuimen toimipaikassa.

3. Jos syyttäjä katsoo, että tutkinnan jatkamiselle on olemassa perusteltua syytä, hän toimittaa esitutkintajaostolle pyynnön luvan saamiseksi tutkinnalle sekä kerätyn pyyntöä tukevan aineiston. Rikosten uhrit voivat antaa lausuntoja esitutkintajaostolle oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Jos esitutkintajaosto pyynnön ja sitä tukevan aineiston tutkittuaan katsoo, että tutkinnan jatkamiselle on olemassa perusteltua syytä ja että tapaus ilmeisesti kuuluu tuomioistuimen toimivaltaan, se sallii tutkinnan aloittamisen. Tämä ei kuitenkaan vaikuta siihen, mitä tuomioistuin myöhemmin päättää toimivallan ja tapauksen käsiteltäväksi ottamisen osalta.

5. Mikäli esitutkintajaosto ei anna tutkinnalle lupaa, syyttäjä voi kuitenkin myöhemmin esittää uuden pyynnön, joka perustuu uusiin samaa tilannetta koskeviin tosiseikkoihin tai todisteisiin.

of determining whether one or more specific persons should be charged with the commission of such crimes.

2. As far as possible, a referral shall specify the relevant circumstances and be accompanied by such supporting documentation as is available to the State referring the situation.

Article 15

Prosecutor

1. The Prosecutor may initiate investigations *proprio motu* on the basis of information on crimes within the jurisdiction of the Court.

2. The Prosecutor shall analyse the seriousness of the information received. For this purpose, he or she may seek additional information from States, organs of the United Nations, intergovernmental or non-governmental organizations, or other reliable sources that he or she deems appropriate, and may receive written or oral testimony at the seat of the Court.

3. If the Prosecutor concludes that there is a reasonable basis to proceed with an investigation, he or she shall submit to the Pre-Trial Chamber a request for authorization of an investigation, together with any supporting material collected. Victims may make representations to the Pre-Trial Chamber, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

4. If the Pre-Trial Chamber, upon examination of the request and the supporting material, considers that there is a reasonable basis to proceed with an investigation, and that the case appears to fall within the jurisdiction of the Court, it shall authorize the commencement of the investigation, without prejudice to subsequent determinations by the Court with regard to the jurisdiction and admissibility of a case.

5. The refusal of the Pre-Trial Chamber to authorize the investigation shall not preclude the presentation of a subsequent request by the Prosecutor based on new facts or evidence regarding the same situation.

6. Jos syyttäjä katsoo 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettuna alustavan tutkinnan jälkeen, että saatujen tietojen perusteella tutkinnan aloittamiselle ei ole olemassa perusteltua syytä, hän ilmoittaa tästä tiedot toimittaneille tahoille. Tämä ei estä syyttäjää tarkastelemasta hänelle toimitettavia samaa tilannetta koskevia lisätietoja uusien tosiseikkojen tai todisteiden valossa.

6. If, after the preliminary examination referred to in paragraphs 1 and 2, the Prosecutor concludes that the information provided does not constitute a reasonable basis for an investigation, he or she shall inform those who provided the information. This shall not preclude the Prosecutor from considering further information submitted to him or her regarding the same situation in the light of new facts or evidence.

16 artikla

Article 16

*Tutkinnan tai syyttämisen lykkääminen**Deferral of investigation or prosecution*

Tutkintaa tai syyttämistä ei voida aloittaa tai jatkaa perussäännön mukaisesti kahdenkymmentä seuraavaa kuukauden aikana siitä, kun turvallisuusneuvosto on Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyllä päätöksellä pyytänyt lykkäystä tuomioistuimelta; turvallisuusneuvosto voi uudistaa pyyntönsä samoin ehdoin.

No investigation or prosecution may be commenced or proceeded with under this Statute for a period of 12 months after the Security Council, in a resolution adopted under Chapter VII of the Charter of the United Nations, has requested the Court to that effect; that request may be renewed by the Council under the same conditions.

17 artikla

Article 17

*Tapauksen käsiteltäväksi ottaminen**Issues of admissibility*

1. Ottaen huomioon johdanto-osan 10 kappaleen ja 1 artiklan määräykset, tuomioistuin ei ota tapauksia käsiteltäväksi, jos:

1. Having regard to paragraph 10 of the Preamble and article 1, the Court shall determine that a case is inadmissible where:

a) tapauksista on tutkittu tai syyte on nostettu valtiossa, jonka toimivaltaan tapaus kuuluu, ellei valtio ole haluton tai kykenemätön tehokkaasti huolehtimaan tutkinnasta ja syyttämisestä;

(a) The case is being investigated or prosecuted by a State which has jurisdiction over it, unless the State is unwilling or unable genuinely to carry out the investigation or prosecution;

b) tapauksista on tutkittu valtiossa, jonka toimivaltaan tapaus kuuluu, ja valtio on päättänyt olla nostamatta syytettä kyseistä henkilöä vastaan, ellei päätös johdu valtion haluttomuudesta tai kykenemättömyydestä tehokkaasti huolehtia syyttämisestä;

(b) The case has been investigated by a State which has jurisdiction over it and the State has decided not to prosecute the person concerned, unless the decision resulted from the unwillingness or inability of the State genuinely to prosecute;

c) kyseistä henkilöä vastaan on jo järjestetty oikeudenkäynti valituksen kohteena olevasta toiminnasta, eikä oikeudenkäynti tuomioistuimessa ole sallittu 20 artiklan 3 kappaleen nojalla;

(c) The person concerned has already been tried for conduct which is the subject of the complaint, and a trial by the Court is not permitted under article 20, paragraph 3;

d) tapaus ei ole riittävän vakava, jotta käsittelyn jatkaminen tuomioistuimessa olisi

(d) The case is not of sufficient gravity to justify further action by the Court.

perusteltua.

2. Ratkaistakseen onko tietyssä tapauksessa kyse haluttomuudesta, tuomioistuin harkitsee, oikeudenmukaista menettelyä koskevat kansainvälisen oikeuden periaatteet huomioon ottaen, vallitseeko yksi tai useampi seuraavista tilanteista:

a) oikeudenkäyntiin ryhdyttiin tai ollaan ryhtymässä tai kansallinen päätös tehtiin kyseisen henkilön suojelemiseksi rikosoikeudelliselta vastuulta 5 artiklassa tarkoitettujen tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten suhteen;

b) oikeudenkäyntiä on viivytetty perusteetomasti, eikä viivytys olosuhteet huomioon ottaen vastaa tarkoitusta saattaa kyseinen henkilö oikeuden eteen;

c) oikeudenkäynti ei ollut tai ei ole riippumaton tai puolueeton eikä oikeudenkäyntimenettely olosuhteet huomioon ottaen vastannut tai vastaa tarkoitusta saattaa kyseinen henkilö oikeuden eteen.

3. Ratkaistakseen onko tietyssä tapauksessa kyse kykenemättömyydestä, tuomioistuin harkitsee, onko valtio kykenemätön saamaan syytetyt oikeuteen tai hankkimaan tarvittavat todisteet ja todistajanlausunnot tai muuten kykenemätön järjestämään oikeudenkäynnin siitä syystä, että sen kansallinen tuomioistuinjärjestelmä on kokonaan tai merkittäviltsin osin romahtanut tai puuttuu kokonaan.

18 artikla

Tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevat alustavat päätökset

1. Kun tilanne on saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi 13 artiklan (a) kohdan mukaisesti ja syyttäjä on todennut, että tutkinnan aloittamiselle on olemassa perusteltua syytä tai syyttäjä aloittaa tutkinnan 13 artiklan (c) kohdan ja 15 artiklan mukaisesti, syyttäjä ilmoittaa siitä kaikille sopimusvaltioille ja niille valtioille, jotka käytettävissä olevien tietojen perusteella tavallisesti olisivat toimivaltaisia kyseessä olevien rikosten suhteen. Syyttäjä voi ilmoittaa käsittelystä sellaisille valtioille luottamuksellisesti ja, jos hän katsoo

2. In order to determine unwillingness in a particular case, the Court shall consider, having regard to the principles of due process recognized by international law, whether one or more of the following exist, as applicable:

(a) The proceedings were or are being undertaken or the national decision was made for the purpose of shielding the person concerned from criminal responsibility for crimes within the jurisdiction of the Court referred to in article 5;

(b) There has been an unjustified delay in the proceedings which in the circumstances is inconsistent with an intent to bring the person concerned to justice;

(c) The proceedings were not or are not being conducted independently or impartially, and they were or are being conducted in a manner which, in the circumstances, is inconsistent with an intent to bring the person concerned to justice.

3. In order to determine inability in a particular case, the Court shall consider whether, due to a total or substantial collapse or unavailability of its national judicial system, the State is unable to obtain the accused or the necessary evidence and testimony or otherwise unable to carry out its proceedings.

Article 18

Preliminary rulings regarding admissibility

1. When a situation has been referred to the Court pursuant to article 13 (a) and the Prosecutor has determined that there would be a reasonable basis to commence an investigation, or the Prosecutor initiates an investigation pursuant to articles 13 (c) and 15, the Prosecutor shall notify all States Parties and those States which, taking into account the information available, would normally exercise jurisdiction over the crimes concerned. The Prosecutor may notify such States on a confidential basis and, where the Prosecutor

sen henkilöiden suojelemisen, todisteiden tuhoamisen estämisen tai henkilöiden karkaamisen estämisen vuoksi tarpeelliseksi, rajoittaa valtioille toimitettavien tietojen laajuutta.

2. Valtio voi ilmoittaa tuomioistuimelle kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, että se on tutkimassa tai on tutkinut omien kansalaistensa tai muiden sen toimivaltaan kuuluvien henkilöiden tekemiä rikollisia tekoja, jotka voivat olla 5 artiklassa tarkoitettuja rikoksia ja jotka liittyvät valtioille lähetetyssä ilmoituksessa mainittuihin tietoihin. Syyttäjä jättää näiden henkilöiden tutkinnan kyseisen valtion tehtäväksi, jos tämä sitä pyytää, ellei esitutkintajaosto syyttäjän hakemuksesta päättää sallia tutkintaa.

3. Syyttäjä voi harkita uudelleen päätöstään jättää tutkinta valtion tehtäväksi kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona tutkinta on jätetty valtion tehtäväksi, tai milloin tahansa, kun olosuhteet ovat merkittävästi muuttuneet sen vuoksi, että valtio on haluton tai kykenemätön suorittamaan tutkinnan tehokkaasti.

4. Kyseinen valtio tai syyttäjä voi valittaa esitutkintajaoston päätöksestä valitusjaostoon 82 artiklan mukaisesti. Valitus käsitellään kiireellisenä.

5. Kun syyttäjä on jättänyt tutkinnan valtion tehtäväksi 2 kappaleen mukaisesti, syyttäjä voi pyytää, että kyseinen valtio säännöllisin väliajoin ilmoittaa syyttäjälle tutkinnan edistymisestä ja mahdollisista myöhemmistä syyteistä. Sopimusvaltioiden tulee vastata tällaisiin pyyntöihin ilman aiheetonta viivytystä.

6. Odottaessaan esitutkintajaoston päätöstä tai milloin tahansa, kun syyttäjä on jättänyt tutkinnan valtion tehtäväksi tämän artiklan mukaisesti, syyttäjä voi hakea poikkeuslupaa esitutkintajaostolta suorittaakseen tarpeelliset tutkintaan liittyvät toimenpiteet todisteiden säilyttämiseksi, kun tärkeiden todisteiden saamiseen on ainutlaatuinen tilaisuus tai on olemassa merkittävä vaara, että sellaisia todisteita ei myöhemmin ole saatavilla.

7. Valtio, joka on vastustanut esitutkintajaoston päätöstä tämän artiklan nojalla, voi vastustaa tapauksen käsiteltäväksi ottamista

believes it necessary to protect persons, prevent destruction of evidence or prevent the absconding of persons, may limit the scope of the information provided to States.

2. Within one month of receipt of that notification, a State may inform the Court that it is investigating or has investigated its nationals or others within its jurisdiction with respect to criminal acts which may constitute crimes referred to in article 5 and which relate to the information provided in the notification to States. At the request of that State, the Prosecutor shall defer to the State's investigation of those persons unless the Pre-Trial Chamber, on the application of the Prosecutor, decides to authorize the investigation.

3. The Prosecutor's deferral to a State's investigation shall be open to review by the Prosecutor six months after the date of deferral or at any time when there has been a significant change of circumstances based on the State's unwillingness or inability genuinely to carry out the investigation.

4. The State concerned or the Prosecutor may appeal to the Appeals Chamber against a ruling of the Pre-Trial Chamber, in accordance with article 82. The appeal may be heard on an expedited basis.

5. When the Prosecutor has deferred an investigation in accordance with paragraph 2, the Prosecutor may request that the State concerned periodically inform the Prosecutor of the progress of its investigations and any subsequent prosecutions. States Parties shall respond to such requests without undue delay.

6. Pending a ruling by the Pre-Trial Chamber, or at any time when the Prosecutor has deferred an investigation under this article, the Prosecutor may, on an exceptional basis, seek authority from the Pre-Trial Chamber to pursue necessary investigative steps for the purpose of preserving evidence where there is a unique opportunity to obtain important evidence or there is a significant risk that such evidence may not be subsequently available.

7. A State which has challenged a ruling of the Pre-Trial Chamber under this article may challenge the admissibility of a case under

19 artiklan mukaisesti uusien merkittävien tosiseikkojen tai merkittävän olosuhteiden muutoksen perusteella.

article 19 on the grounds of additional significant facts or significant change of circumstances.

19 artikla

Article 19

Tuomioistuimen toimivallan tai tapauksen käsiteltäväksi ottamisen vastustaminen

Challenges to the jurisdiction of the Court or the admissibility of a case

1. Tuomioistuin varmistaa, että se on toimivaltainen käsittelemään tapauksia, jotka on saatettu sen käsiteltäväksi. Tuomioistuin voi omasta aloitteestaan päättää, voidaanko tapaus ottaa käsiteltäväksi 17 artiklan mukaisesti.

1. The Court shall satisfy itself that it has jurisdiction in any case brought before it. The Court may, on its own motion, determine the admissibility of a case in accordance with article 17.

2. Tapauksen käsiteltäväksi ottamista 17 artiklassa tarkoitetuin perustein tai tuomioistuimen toimivaltaa voi vastustaa:

2. Challenges to the admissibility of a case on the grounds referred to in article 17 or challenges to the jurisdiction of the Court may be made by:

a) syytetty tai henkilö, josta on annettu pidätysmääräys tai joka on haastettu 58 artiklan nojalla;

(a) An accused or a person for whom a warrant of arrest or a summons to appear has been issued under article 58;

b) valtio, joka on toimivaltainen käsittelemään tapausta, sillä perusteella, että tutkinta tai syyttäminen on käynnissä tai on suoritettu tässä valtiossa; tai

(b) A State which has jurisdiction over a case, on the ground that it is investigating or prosecuting the case or has investigated or prosecuted; or

c) valtio, jonka hyväksyntä on 12 artiklan mukaisesti toimivallan edellytyksenä.

(c) A State from which acceptance of jurisdiction is required under article 12.

3. Syyttäjä voi pyytää tuomioistuimelta toimivaltaa tai tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevaa päätöstä. Toimivaltaa tai tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevassa oikeuskäsittelyssä ne tahot, jotka ovat saattaneet tilanteen syyttäjän käsiteltäväksi 13 artiklan mukaisesti, sekä uhrin voivat antaa tuomioistuimelle lausuntonsa.

3. The Prosecutor may seek a ruling from the Court regarding a question of jurisdiction or admissibility. In proceedings with respect to jurisdiction or admissibility, those who have referred the situation under article 13, as well as victims, may also submit observations to the Court.

4. Tämän artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu henkilö tai valtio voi vastustaa tapauksen käsiteltäväksi ottamista tai tuomioistuimen toimivaltaa vain kerran. Vastustus esitetään ennen oikeudenkäynnin alkamista tai sen alkaessa. Poikkeustapauksissa tuomioistuin voi myöntää luvan vastustuksen esittämiseen useammin kuin kerran tai oikeudenkäynnin alkamisen jälkeen. Tapauksen käsiteltäväksi ottamisen vastustaminen oikeudenkäynnin alkaessa tai myöhemmin tuomioistuimen luvalla voi perustua ainoastaan 17 artiklan 1 kappaleen (c) kohtaan.

4. The admissibility of a case or the jurisdiction of the Court may be challenged only once by any person or State referred to in paragraph 2. The challenge shall take place prior to or at the commencement of the trial. In exceptional circumstances, the Court may grant leave for a challenge to be brought more than once or at a time later than the commencement of the trial. Challenges to the admissibility of a case, at the commencement of a trial, or subsequently with the leave of the Court, may be based only on article 17, paragraph 1 (c).

5. Tämän artiklan 2 kappaleen (b) tai (c)

5. A State referred to in paragraph 2 (b) and

kohdassa tarkoitettu valtio esittää vastustuksensa mahdollisimman aikaisin.

6. Ennen syytteiden vahvistamista tapauksen käsiteltäväksi ottamisen tai tuomioistuimen toimivallan vastustus saatetaan esitutkintajaoston käsiteltäväksi. Syytteiden vahvistamisen jälkeen vastustus saatetaan oikeudenkäyntijaoston käsiteltäväksi. Toimivaltaa tai tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevista päätöksistä voi valittaa valitusjaostoon 82 artiklan mukaisesti.

7. Jos 2 kappaleen (b) tai (c) kohdassa tarkoitettu valtio vastustaa toimivaltaa tai tapauksen käsiteltäväksi ottamista, syyttäjä lykkää tutkintaa kunnes tuomioistuin tekee päätöksen 17 artiklan mukaisesti.

8. Odottaessaan tuomioistuimen päätöstä, syyttäjä voi hakea tuomioistuimelta lupaa:

a) suorittaakseen 18 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettua kaltaiset tarpeelliset tutkimukset liittyvät toimenpiteet;

b) ottaakseen lausunnon tai todistajanlausunnon todistajalta tai päättääkseen todisteiden keräämisen ja tarkastelun, joka on aloitettu ennen vastustuksen esittämistä; ja

c) estääkseen yhteistyössä niiden valtioiden kanssa, joita asia koskee, sellaisten henkilöiden pakenemisen, joista syyttäjä on jo pyytänyt pidätysmääräystä 58 artiklan nojalla.

9. Vastustaminen ei vaikuta syyttäjän ennen vastustuksen esittämistä suorittamien toimenpiteiden pätevyyteen tai tuomioistuimen ennen vastustuksen esittämistä antamien määräysten tai pidätysmääräysten pätevyyteen.

10. Jos tuomioistuin on päättänyt 17 artiklan mukaisesti, että tapausta ei voida ottaa käsiteltäväksi, syyttäjä voi esittää pyynnön päätöksen uudelleen käsittelemisestä, kun hän on täysin vakuuttunut siitä, että sellaisia uusia tosiseikkoja on ilmennyt, jotka kumoavat ne perusteet, joilla tuomioistuin on aikaisemmin 17 artiklan mukaisesti päättänyt, että tapausta ei voida ottaa käsiteltäväksi.

11. Jos syyttäjä 17 artiklassa tarkoitettujen seikkojen perusteella jättää tutkinnan valtion tehtäväksi, syyttäjä voi pyytää asianomaiselta valtiolta tietoja kansallisesta oikeudenkäynnistä. Nämä tiedot ovat luottamuksellisia, jos kyseinen valtio sitä pyytää. Jos syyttäjä sen jälkeen päättää jatkaa tutkintaa, hän ilmoittaa

(c) shall make a challenge at the earliest opportunity.

6. Prior to the confirmation of the charges, challenges to the admissibility of a case or challenges to the jurisdiction of the Court shall be referred to the Pre-Trial Chamber. After confirmation of the charges, they shall be referred to the Trial Chamber. Decisions with respect to jurisdiction or admissibility may be appealed to the Appeals Chamber in accordance with article 82.

7. If a challenge is made by a State referred to in paragraph 2 (b) or (c), the Prosecutor shall suspend the investigation until such time as the Court makes a determination in accordance with article 17.

8. Pending a ruling by the Court, the Prosecutor may seek authority from the Court:

(a) To pursue necessary investigative steps of the kind referred to in article 18, paragraph 6;

(b) To take a statement or testimony from a witness or complete the collection and examination of evidence which had begun prior to the making of the challenge; and

(c) In cooperation with the relevant States, to prevent the absconding of persons in respect of whom the Prosecutor has already requested a warrant of arrest under article 58.

9. The making of a challenge shall not affect the validity of any act performed by the Prosecutor or any order or warrant issued by the Court prior to the making of the challenge.

10. If the Court has decided that a case is inadmissible under article 17, the Prosecutor may submit a request for a review of the decision when he or she is fully satisfied that new facts have arisen which negate the basis on which the case had previously been found inadmissible under article 17.

11. If the Prosecutor, having regard to the matters referred to in article 17, defers an investigation, the Prosecutor may request that the relevant State make available to the Prosecutor information on the proceedings. That information shall, at the request of the State concerned, be confidential. If the

tästä sille valtiolle, jonka järjestettäväksi oikeudenkäynti on jätetty.

Prosecutor thereafter decides to proceed with an investigation, he or she shall notify the State to which deferral of the proceedings has taken place.

20 artikla

Article 20

Ne bis in idem

Ne bis in idem

1. Ellei tässä perussäännössä toisin määrätä, ketään ei saa tutkia tuomioistuimessa uudelleen toiminnasta, johon syyte on perustunut, ja josta tuomioistuin on tuominnut kyseisen henkilön tai jonka osalta tuomioistuin on vapauttanut hänet.

1. Except as provided in this Statute, no person shall be tried before the Court with respect to conduct which formed the basis of crimes for which the person has been convicted or acquitted by the Court.

2. Toinen tuomioistuin ei saa tutkia ketään sellaisesta 5 artiklassa tarkoitettusta rikoksesta, josta tuomioistuin on jo tuominnut kyseisen henkilön tai vapauttanut hänet.

2. No person shall be tried by another court for a crime referred to in article 5 for which that person has already been convicted or acquitted by the Court.

3. Ketään, joka on jo ollut toisen tuomioistuimen tutkittavana 6, 7 tai 8 artiklassa tarkoitettusta toiminnasta, ei tutkita tuomioistuimessa samasta toiminnasta, paitsi jos oikeudenkäynti kyseisessä toisessa tuomioistuimessa:

3. No person who has been tried by another court for conduct also proscribed under article 6, 7 or 8 shall be tried by the Court with respect to the same conduct unless the proceedings in the other court:

a) oli tarkoitettu suojelemaan kyseistä henkilöä rikosoikeudelliselta vastuulta tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten suhteen; tai

(a) Were for the purpose of shielding the person concerned from criminal responsibility for crimes within the jurisdiction of the Court; or

b) ei ollut muutoin riippumaton tai puolueeton kansainvälisen oikeuden oikeudenmukaista menettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti eikä oikeudenkäyntimenettely olosuhteet huomioon ottaen vastannut tarkoitusta saattaa kyseinen henkilö oikeuden eteen.

(b) Otherwise were not conducted independently or impartially in accordance with the norms of due process recognized by international law and were conducted in a manner which, in the circumstances, was inconsistent with an intent to bring the person concerned to justice.

21 artikla

Article 21

Sovellettava oikeus

Applicable law

1. Tuomioistuin soveltaa:

1. The Court shall apply:

a) ensisijaisesti tätä perussääntöä, rikosten määritelmien tulkintaohjeita ja sen oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevia sääntöjä;

(a) In the first place, this Statute, Elements of Crimes and its Rules of Procedure and Evidence;

b) toissijaisesti tarvittaessa asiaan sovellettavia sopimuksia ja kansainvälisen oikeuden periaatteita ja sääntöjä, mukaan luettuna

(b) In the second place, where appropriate, applicable treaties and the principles and rules of international law, including the established

aseellisia selkkauksia koskevat kansainvälisen oikeuden periaatteet;

c) ellei edellä mainittuja voida soveltaa, tuomioistuin soveltaa yleisiä oikeusperiaatteita, jotka se johtaa maailman oikeusjärjestelmien valtiosisäisestä oikeudesta, mukaan luettuna tarvittaessa sen valtion valtiosisäinen oikeus, joka tavallisesti olisi toimivaltainen rikoksen suhteen, edellyttäen, että nämä oikeusperiaatteet eivät ole ristiriidassa tämän perussäännön ja kansainvälisen oikeuden kanssa tai kansainvälisesti tunnustettujen sääntöjen ja vaatimusten vastaisia.

2. Tuomioistuin voi soveltaa oikeusperiaatteita ja oikeussääntöjä sen aikaisemmissa päätöksissä olevien tulkintojen mukaisesti.

3. Tämän artiklan mukaisen oikeuden soveltamisen ja tulkinnan tulee olla yhdenmukaista kansainvälisesti tunnustettujen ihmisoikeuksien kanssa eikä soveltamisessa ja tulkinnassa saa olla sellaisia eroavaisuuksia, jotka perustuvat esimerkiksi sukupuoleen, niin kuin tämä käsite on määritelty 7 artiklan 3 kappaleessa, ikään, rotuun, ihonväriin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittiseen tai muuhun mielipiteeseen, kansalliseen, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, varallisuuteen, syntyperään tai muuhun asemaan.

principles of the international law of armed conflict;

(c) Failing that, general principles of law derived by the Court from national laws of legal systems of the world including, as appropriate, the national laws of States that would normally exercise jurisdiction over the crime, provided that those principles are not inconsistent with this Statute and with international law and internationally recognized norms and standards.

2. The Court may apply principles and rules of law as interpreted in its previous decisions.

3. The application and interpretation of law pursuant to this article must be consistent with internationally recognized human rights, and be without any adverse distinction founded on grounds such as gender as defined in article 7, paragraph 3, age, race, colour, language, religion or belief, political or other opinion, national, ethnic or social origin, wealth, birth or other status.

3 OSA

YLEISET RIKOSOIKEUDELLISET PERIAATTEET

22 artikla

Nullum crimen sine lege

1. Kukaan henkilö ei ole tämän perussäännön nojalla rikosoikeudellisessa vastuussa, ellei toiminta ollut teon hetkellä tuomioistui-
men toimivaltaan kuuluva rikos.

2. Rikostunnusmerkistöä tulee tulkita täsmällisesti, eikä sitä saa laajentaa analogiapäätelmien avulla. Epäselvässä tapauksessa rikostunnusmerkistöä tulee tulkita tutkinnan, syytteen tai tuomion kohteena olevan henkilön eduksi.

PART 3

GENERAL PRINCIPLES OF CRIMINAL LAW

Article 22

Nullum crimen sine lege

1. A person shall not be criminally responsible under this Statute unless the conduct in question constitutes, at the time it takes place, a crime within the jurisdiction of the Court.

2. The definition of a crime shall be strictly construed and shall not be extended by analogy. In case of ambiguity, the definition shall be interpreted in favour of the person being investigated, prosecuted or convicted.

3. Tämä artikla ei estä katsomasta toimintaa rikokseksi kansainvälisen oikeuden nojalla tästä perussäännöstä riippumatta.

23 artikla

Nulla poena sine lege

Tuomioistuimen tuomitsemalle henkilölle voidaan määrätä rangaistus ainoastaan tämän perussäännön mukaisesti.

24 artikla

Taannehtivuuden kielto ratione personae

1. Kukaan ei ole tämän perussäännön nojalla rikosoikeudellisessa vastuussa perussäännön voimaantuloa edeltävästä toiminnastaan.

2. Mikäli tiettyyn tapaukseen sovellettava oikeus muuttuu ennen lopullisen tuomion antamista, sovelletaan oikeutta, joka on edullisempi sen henkilön kannalta, johon tutkinta, syyte tai tuomio kohdistuu.

25 artikla

Henkilökohtainen rikosoikeudellinen vastuu

1. Tuomioistuimen toimivalta ulottuu luonnollisiin henkilöihin tämän perussäännön mukaisesti.

2. Henkilö, joka tekee tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan rikoksen, on siitä henkilökohtaisesti vastuussa ja hänelle voidaan määrätä rangaistus tämän perussäännön mukaisesti.

3. Tämän perussäännön mukaisesti henkilö on vastuussa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvasta rikoksesta ja hänelle voidaan määrätä siitä rangaistus, jos kyseinen henkilö:

a) tekee rikoksen yksin tai yhdessä toisen kanssa tai toisen henkilön välityksellä riippumatta siitä, onko toinen henkilö rikosoikeudellisessa vastuussa;

b) käskee, kehottaa tai suostuttelee tekemään sellaisen rikoksen, ja rikos tosiasiaa täytetään tai sitä yritetään;

3. This article shall not affect the characterization of any conduct as criminal under international law independently of this Statute.

Article 23

Nulla poena sine lege

A person convicted by the Court may be punished only in accordance with this Statute.

Article 24

Non-retroactivity ratione personae

1. No person shall be criminally responsible under this Statute for conduct prior to the entry into force of the Statute.

2. In the event of a change in the law applicable to a given case prior to a final judgement, the law more favourable to the person being investigated, prosecuted or convicted shall apply.

Article 25

Individual criminal responsibility

1. The Court shall have jurisdiction over natural persons pursuant to this Statute.

2. A person who commits a crime within the jurisdiction of the Court shall be individually responsible and liable for punishment in accordance with this Statute.

3. In accordance with this Statute, a person shall be criminally responsible and liable for punishment for a crime within the jurisdiction of the Court if that person:

(a) Commits such a crime, whether as an individual, jointly with another or through another person, regardless of whether that other person is criminally responsible;

(b) Orders, solicits or induces the commission of such a crime which in fact occurs or is attempted;

c) rikoksen täytäntöönpanon helpottamiseksi auttaa tai avustaa sellaisen rikoksen tekemisessä tai rikoksen yrityksessä, mukaan luettuna keinojen tarjoaminen rikoksen tekemiseen;

d) jollakin muulla tavalla myötävaikuttaa sellaisen rikoksen täyttymiseen tai sen yritykseen, sellaisen henkilöryhmän toimesta, joka toimii yhteisen päämäärän hyväksi. Tällaisen myötävaikuttamisen tulee olla tahallista ja:

i) sen tarkoituksena tulee olla joko ryhmän rikollisen toiminnan tai rikollisen päämäärän edistäminen, kun sellaiseen toimintaan tai päämäärään liittyy tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos; tai

ii) myötävaikuttajan tulee olla tietoinen ryhmän aikomuksesta tehdä rikos;

e) joukkotuhonnan osalta yllyttää välittömästi ja julkisesti muita joukkotuhontaan;

f) yrittää tehdä rikoksen ryhtymällä toimenpiteisiin, jotka olennaisella tavalla aloittavat sen täytäntöönpanon, mutta rikos jää täyttymättä henkilön tarkoituksesta riippumattomien olosuhteiden vuoksi. Sellaiselle henkilölle, joka luopuu rikoksen yrityksestä tai muutoin estää rikoksen täyttymisen, ei määrätä rangaistusta rikoksen yrityksestä tämän perussäännön nojalla, jos kyseinen henkilö täysin ja vapaaehtoisesti on luopunut rikollisesta päämäärästä.

4. Tämän perussäännön henkilökohtaista rikosoikeudellista vastuuta koskevat määräykset eivät vaikuta vastuuseen, joka valtioilla on kansainvälisen oikeuden nojalla.

26 artikla

Alle 18-vuotiaiden henkilöiden rajaaminen toimivallan ulkopuolelle

Tuomioistuimen toimivalta ei ulotu sellaisiin henkilöihin, jotka olivat alle 18-vuotiaita ajankohtana, jona rikoksen väitetään tapahtuneen.

27 artikla

Virallisen aseman merkityksettömyys

1. Tätä perussääntöä sovelletaan samalla

(c) For the purpose of facilitating the commission of such a crime, aids, abets or otherwise assists in its commission or its attempted commission, including providing the means for its commission;

(d) In any other way contributes to the commission or attempted commission of such a crime by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:

(i) Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of a crime within the jurisdiction of the Court; or

(ii) Be made in the knowledge of the intention of the group to commit the crime;

(e) In respect of the crime of genocide, directly and publicly incites others to commit genocide;

(f) Attempts to commit such a crime by taking action that commences its execution by means of a substantial step, but the crime does not occur because of circumstances independent of the person's intentions. However, a person who abandons the effort to commit the crime or otherwise prevents the completion of the crime shall not be liable for punishment under this Statute for the attempt to commit that crime if that person completely and voluntarily gave up the criminal purpose.

4. No provision in this Statute relating to individual criminal responsibility shall affect the responsibility of States under international law.

Article 26

Exclusion of jurisdiction over persons under eighteen

The Court shall have no jurisdiction over any person who was under the age of 18 at the time of the alleged commission of a crime.

Article 27

Irrelevance of official capacity

1. This Statute shall apply equally to all

tavalla kaikkiin henkilöihin heidän virallisesta asemastaan riippumatta. Erityisesti, virallinen asema valtion tai hallituksen päämiehenä, hallituksen tai parlamentin jäsenenä, valittuna edustajana tai valtion virkamiehenä ei missään tapauksessa vapauta henkilöä tämän perussäännön mukaisesta rikosoikeudellisesta vastuusta, eikä se sellaisenaan ole peruste rangaistuksen lieventämiselle.

2. Valtionsisäisen tai kansainvälisen oikeuden koskemattomuutta koskevat tai erityiset oikeudenkäyntiä koskevat säännöt, jotka voivat liittyä henkilön viralliseen asemaan, eivät estä tuomioistuinta käyttämästä toimivaltaansa sellaisen henkilön suhteen.

28 artikla

Päälliköiden ja muiden esimiesten vastuu

Sen lisäksi, mitä muualla tässä perussäännössä määrätään rikosoikeudellisen vastuun perusteista, tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten suhteen:

a) Sotilaspäällikkö tai tosiasiassa sotilaspäällikkönä toimiva henkilö on vastuussa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvista rikoksista, joihin tosiasiallisesti hänen komennossaan ja valvonnassaan tai määräysvallassaan ja valvonnassaan olevat joukot ovat syyllistyneet sen seurauksena, että tämä sotilaspäällikkö tai henkilö ei ole asianmukaisesti valvonut joukkojen toimintaa, jos:

i) tämä sotilaspäällikkö tai henkilö joko tiesi tai sen hetken olosuhteet huomioon ottaen hänen olisi pitänyt tietää, että joukot olivat tekemässä tai aikoivat tehdä kyseiset rikokset; eikä

ii) tämä sotilaspäällikkö tai henkilö ryhtynyt kaikkiin käytettävissään oleviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin toimenpiteisiin ehkäistäkseen tai estääkseen rikosten täyttymisen tai saattaakseen asian toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäväksi tutkintaa ja syytteen nostamista varten.

b) Muiden kuin (a) kohdan mukaisten esimiehen ja alaisten välisten suhteiden osalta esimies on vastuussa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvista rikoksista, joihin hänen

persons without any distinction based on official capacity. In particular, official capacity as a Head of State or Government, a member of a Government or parliament, an elected representative or a government official shall in no case exempt a person from criminal responsibility under this Statute, nor shall it, in and of itself, constitute a ground for reduction of sentence.

2. Immunities or special procedural rules which may attach to the official capacity of a person, whether under national or international law, shall not bar the Court from exercising its jurisdiction over such a person.

Article 28

Responsibility of commanders and other superiors

In addition to other grounds of criminal responsibility under this Statute for crimes within the jurisdiction of the Court:

(a) A military commander or person effectively acting as a military commander shall be criminally responsible for crimes within the jurisdiction of the Court committed by forces under his or her effective command and control, or effective authority and control as the case may be, as a result of his or her failure to exercise control properly over such forces, where:

(i) That military commander or person either knew or, owing to the circumstances at the time, should have known that the forces were committing or about to commit such crimes; and

(ii) That military commander or person failed to take all necessary and reasonable measures within his or her power to prevent or repress their commission or to submit the matter to the competent authorities for investigation and prosecution.

(b) With respect to superior and subordinate relationships not described in paragraph (a), a superior shall be criminally responsible for crimes within the jurisdiction of the Court

tosiasiallisessa määräysvallassaan ja valvonnassaan olevat alaiset ovat syylistyneet sen seurauksena, että hän ei ole valvonut alaisensa toimintaa asianmukaisesti, jos:

i) esimies joko tiesi tai tietoisesti ei kiinnittänyt huomiota tietoihin, jotka selvästi osoittivat, että hänen alaisensa olivat tekevässä tai aikoivat tehdä kyseisiä rikoksia;

ii) kyseiset rikokset liittyivät toimintaan, joka kuului esimiehen tosiasialliseen vastuuseen ja valvontaan; eikä

iii) esimies ryhtynyt kaikkiin käytettävissä oleviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin toimenpiteisiin ehkäistäkseen tai estääkseen rikosten täyttymisen tai saattaakseen asian toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäväksi tutkintaa ja syytteen nostamista varten.

committed by subordinates under his or her effective authority and control, as a result of his or her failure to exercise control properly over such subordinates, where:

(i) The superior either knew, or consciously disregarded information which clearly indicated, that the subordinates were committing or about to commit such crimes;

(ii) The crimes concerned activities that were within the effective responsibility and control of the superior; and

(iii) The superior failed to take all necessary and reasonable measures within his or her power to prevent or repress their commission or to submit the matter to the competent authorities for investigation and prosecution.

29 artikla

Vanhentumisajojen soveltamattomuus

Vanhentumisajat eivät koske tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvia rikoksia.

30 artikla

Syyksiluettavuus

1. Jollei erikseen ole toisin määrätty, henkilö on rikosoikeudellisessa vastuussa ja hänet voidaan tuomita rangaistukseen tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvasta rikoksesta ainoastaan, jos rikoksen tunnusmerkistö on toteutettu tahallaan ja tietoisesti.

2. Artiklaa sovellettaessa tarkoitetaan henkilön toimivan tahallaan:

a) suhteessa toimintaan, kun hänen tarkoituksenaan on toimia kyseisellä tavalla;

b) suhteessa seuraukseen, kun hänen tarkoituksenaan on aiheuttaa tuo seuraus tai hän on selvillä siitä, että toiminta tavallisesti aiheuttaa tuon seurauksen.

3. Artiklaa sovellettaessa tarkoitetaan ”tietoisuudella” sitä, että henkilö on selvillä olosuhteen vallitsemisesta tai siitä, että toiminta tavallisesti aiheuttaa kyseisen seurauksen. Ilmaisuille ”tietää” ja ”tietoisena” annetaan merkitys vastaavalla tavalla.

Article 29

Non-applicability of statute of limitations

The crimes within the jurisdiction of the Court shall not be subject to any statute of limitations.

Article 30

Mental element

1. Unless otherwise provided, a person shall be criminally responsible and liable for punishment for a crime within the jurisdiction of the Court only if the material elements are committed with intent and knowledge.

2. For the purposes of this article, a person has intent where:

(a) In relation to conduct, that person means to engage in the conduct;

(b) In relation to a consequence, that person means to cause that consequence or is aware that it will occur in the ordinary course of events.

3. For the purposes of this article, ”knowledge” means awareness that a circumstance exists or a consequence will occur in the ordinary course of events. ”Know” and ”knowingly” shall be construed accordingly.

31 artikla

Rikosoikeudelliset vastuuvapausperusteet

1. Sen lisäksi, mitä muualla tässä perussäännössä määrätään rikosoikeudellisista vastuuvapausperusteista, henkilö ei ole rikosoikeudellisessa vastuussa, jos kyseisen henkilön toiminnan aikaan:

a) hänellä oli mielisairaus tai mielenterveyden häiriö, joka poistaa hänen kykynsä arvioida toimintansa oikeudenvastaisuutta tai luonnetta tai hänen kykynsä säädellä käyttäytymistään siten, että se vastaa lain vaatimuksia;

b) hän oli sellaisessa päihtymystilassa, joka poistaa hänen kykynsä arvioida toimintansa oikeudenvastaisuutta tai luonnetta tai hänen kykynsä säädellä käyttäytymistään siten, että se vastaa lain vaatimuksia, ellei tämä henkilö ole itse aiheuttanut päihtymystään sellaisissa olosuhteissa, että hän joko oli tietoinen vaarasta tai jätti kiinnittämättä huomiota siihen vaaraan, että hän päihtymyksen seurauksena luultavasti ryhtyisi toimintaan, joka on tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos;

c) hän toimi kohtuuden rajoissa puolustaakseen itseään tai toista henkilöä taikka sotarikosten osalta hänen itsensä tai toisen eloonjäämisen taikka sotilaallisen tehtävän suorittamisen kannalta olennaista omaisuutta, välittömästi uhkaavaa ja oikeudetonta voimankäyttöä vastaan tavalla, joka oli järkevässä suhteessa itselle tai toiselle tai suojeltavalle omaisuudelle koituvaan vaaraan nähden. Se, että kyseinen henkilö osallistui asevoimien puolustustoimintaan, ei sinänsä ole peruste rikosoikeudellisesta vastuusta vapauttamiselle tämän kohdan nojalla;

d) toiminta, jonka väitetään olevan tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos, on tehty pakkotilassa, kun itseä tai toista on uhannut välitön kuolema taikka jatkuva tai välitön vaikea ruumiinvamma ja kun tuo toiminta oli tarpeen ja perusteltua uhkan välttämiseksi, edellyttäen, että hän ei tarkoittanut aiheuttaa suurempaa vahinkoa kuin se vahinko, jonka hän yritti välttää. Tällainen uhka voi olla joko:

Article 31

Grounds for excluding criminal responsibility

1. In addition to other grounds for excluding criminal responsibility provided for in this Statute, a person shall not be criminally responsible if, at the time of that person's conduct:

(a) The person suffers from a mental disease or defect that destroys that person's capacity to appreciate the unlawfulness or nature of his or her conduct, or capacity to control his or her conduct to conform to the requirements of law;

(b) The person is in a state of intoxication that destroys that person's capacity to appreciate the unlawfulness or nature of his or her conduct, or capacity to control his or her conduct to conform to the requirements of law, unless the person has become voluntarily intoxicated under such circumstances that the person knew, or disregarded the risk, that, as a result of the intoxication, he or she was likely to engage in conduct constituting a crime within the jurisdiction of the Court;

(c) The person acts reasonably to defend himself or herself or another person or, in the case of war crimes, property which is essential for the survival of the person or another person or property which is essential for accomplishing a military mission, against an imminent and unlawful use of force in a manner proportionate to the degree of danger to the person or the other person or property protected. The fact that the person was involved in a defensive operation conducted by forces shall not in itself constitute a ground for excluding criminal responsibility under this subparagraph;

(d) The conduct which is alleged to constitute a crime within the jurisdiction of the Court has been caused by duress resulting from a threat of imminent death or of continuing or imminent serious bodily harm against that person or another person, and the person acts necessarily and reasonably to avoid this threat, provided that the person does not intend to cause a greater harm than the one sought to be avoided. Such a threat may either be:

i) toisten henkilöiden aiheuttama; tai
 ii) se voi johtua muista kyseisestä henkilöstä riippumattomista olosuhteista.

2. Tuomioistuin päättää tässä perussäännössä mainittujen rikosoikeudellisten vastuuvapausperusteiden soveltamisesta sen käsiteltävänä olevaan tapaukseen.

3. Oikeudenkäynnissä tuomioistuin voi harkita muuta kuin 1 kappaleessa tarkoitettua rikosoikeudellista vastuuvapausperustetta, kun tällainen peruste johdetaan 21 artiklan mukaisesta sovellettavasta oikeudesta. Tällaisen perusteen harkitsemiseen liittyvistä menettelytavoista määrätään oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskeissa säännöissä.

32 artikla

Tosiasiaerehdys ja oikeuserehdys

1. Tosiasiaerehdys on rikosoikeudellinen vastuuvapausperuste vain, jos se poistaa rikoksen edellyttämän syyksiluettavuuden.

2. Oikeuserehdys, joka koskee sitä, onko tietyn tyyppinen toiminta tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos, ei ole rikosoikeudellinen vastuuvapausperuste. Oikeuserehdys voi kuitenkin olla rikosoikeudellinen vastuuvapausperuste, jos se poistaa kyseisen rikoksen edellyttämän syyksiluettavuuden tai se voi olla vastuuvapausperuste sen mukaan, mitä 33 artiklassa määrätään.

33 artikla

Esimiehen määräykset ja lain määräykset

1. Se, että henkilö on tehnyt tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan rikoksen hallituksen taikka sotilas- tai siviiliesimiehen määräyksestä, ei vapauta kyseistä henkilöä rikosoikeudellisesta vastuusta, paitsi jos:

a) hänellä oli oikeudellinen velvoite totella kyseisen hallituksen tai esimiehen määräyksiä;

b) hän ei tiennyt, että määräys oli oikeudenvastainen; ja

c) määräys ei ollut ilmeisen oikeudenvastainen.

2. Tätä artiklaa tulkitaan siten, että jouk-

(i) Made by other persons; or
 (ii) Constituted by other circumstances beyond that person's control.

2. The Court shall determine the applicability of the grounds for excluding criminal responsibility provided for in this Statute to the case before it.

3. At trial, the Court may consider a ground for excluding criminal responsibility other than those referred to in paragraph 1 where such a ground is derived from applicable law as set forth in article 21. The procedures relating to the consideration of such a ground shall be provided for in the Rules of Procedure and Evidence.

Article 32

Mistake of fact or mistake of law

1. A mistake of fact shall be a ground for excluding criminal responsibility only if it negates the mental element required by the crime.

2. A mistake of law as to whether a particular type of conduct is a crime within the jurisdiction of the Court shall not be a ground for excluding criminal responsibility. A mistake of law may, however, be a ground for excluding criminal responsibility if it negates the mental element required by such a crime, or as provided for in article 33.

Article 33

Superior orders and prescription of law

1. The fact that a crime within the jurisdiction of the Court has been committed by a person pursuant to an order of a Government or of a superior, whether military or civilian, shall not relieve that person of criminal responsibility unless:

(a) The person was under a legal obligation to obey orders of the Government or the superior in question;

(b) The person did not know that the order was unlawful; and

(c) The order was not manifestly unlawful.

2. For the purposes of this article, orders

kotuhonnan tai ihmisyyttä vastaan kohdistuvien rikosten täytäntöönpanoa koskevat määräykset ovat ilmeisen oikeudenvastaisia.

to commit genocide or crimes against humanity are manifestly unlawful.

4 OSA

PART 4

TUOMIOISTUIMEN KOKOONPANO JA HALLINTO

COMPOSITION AND ADMINISTRATION OF THE COURT

34 artikla

Article 34

Tuomioistuimen elimet

Organs of the Court

Tuomioistuin koostuu seuraavista elimistä:

The Court shall be composed of the following organs:

- a) puheenjohtajisto;
- b) valitusosasto, oikeudenkäyntiosasto ja esitutkintaosasto;
- c) syyttäjän toimisto;
- d) kirjaamo.

- (a) The Presidency;
- (b) An Appeals Division, a Trial Division and a Pre-Trial Division;
- (c) The Office of the Prosecutor;
- (d) The Registry.

35 artikla

Article 35

Tuomareiden palveluaika

Service of judges

1. Kaikki tuomarit valitaan tuomioistuimen kokopäiväisiksi jäseniksi, ja he palvelevat tällä perusteella toimikautensa alusta lähtien.

1. All judges shall be elected as full-time members of the Court and shall be available to serve on that basis from the commencement of their terms of office.

2. Puheenjohtajiston muodostavat tuomarit palvelevat kokopäiväisesti valinnastaan lähtien.

2. The judges composing the Presidency shall serve on a full-time basis as soon as they are elected.

3. Puheenjohtajisto voi tuomioistuimen työmäärän perusteella ja neuvoteltuaan tuomioistuimen jäsenten kanssa päättää ajoittain, missä määrin muiden tuomareiden edellytetään palvelevan kokopäiväisesti. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta 40 artiklan määräykseen.

3. The Presidency may, on the basis of the workload of the Court and in consultation with its members, decide from time to time to what extent the remaining judges shall be required to serve on a full-time basis. Any such arrangement shall be without prejudice to the provisions of article 40.

4. Taloudelliset järjestelyt sellaisten tuomareiden osalta, joiden ei edellytetä palvelevan kokopäiväisesti, tehdään 49 artiklan mukaisesti.

4. The financial arrangements for judges not required to serve on a full-time basis shall be made in accordance with article 49.

36 artikla

Article 36

Tuomareiden pätevyysvaatimukset, ehdokkaiden nimeäminen ja tuomareiden valinta

Qualifications, nomination and election of judges

1. Tuomioistuimessa on 18 tuomaria, jollei 2 kappaleessa toisin määrätä.

1. Subject to the provisions of paragraph 2, there shall be 18 judges of the Court.

2. a) Tuomioistuimen puolesta toimiva

2. (a) The Presidency, acting on behalf of

puheenjohtajisto voi ehdottaa, että tuomareiden lukumäärää lisätään 1 kappaleessa mainitusta lukumäärästä, jolloin sen on perusteltava, minkä vuoksi tämä katsotaan tarpeelliseksi ja asianmukaiseksi. Kirjaaja toimittaa ehdotukset viipymättä kaikille sopimusvaltioille.

b) Tällaisia ehdotuksia tarkastellaan sopimusvaltioiden kokouksen istunnossa, joka kutsutaan koolle 112 artiklan mukaisesti. Ehdotus katsotaan hyväksytyksi, jos se hyväksytään istunnossa sopimusvaltioiden kokouksen jäsenten kahden kolmasosan äänenenemmistöllä, ja se tulee voimaan sopimusvaltioiden kokouksen päättämänä ajankohtana.

c) i) Kun ehdotus tuomareiden lukumäärän lisäämisestä on hyväksytty (b) kohdan mukaisesti, ylimääräisten tuomareiden vaali pidetään sopimusvaltioiden kokouksen seuraavassa istunnossa 3—8 kappaleen ja 37 artiklan 2 kappaleen mukaisesti;

ii) Kun ehdotus tuomareiden lukumäärän lisäämisestä on hyväksytty ja se on tullut voimaan (b) ja (c) (i) kohdan mukaisesti, puheenjohtajisto voi milloin tahansa sen jälkeen ehdottaa tuomareiden lukumäärän vähentämistä, jos se on perusteltavissa tuomioistuimen työmäärällä, sillä edellytyksellä, että tuomareiden lukumäärää ei vähennetä 1 kappaleessa mainitun lukumäärän alapuolelle. Ehdotus käsitellään (a) ja (b) kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti. Siinä tapauksessa, että ehdotus hyväksytään, tuomareiden lukumäärää vähennetään asteittain sitä mukaa kuin palvelevien tuomareiden toimikaudet päättyvät, kunnes tarvittava lukumäärä on saavutettu.

3. a) Tuomarit valitaan sellaisten nuhteettomien, puolueettomien ja luotettavien henkilöiden joukosta, jotka ovat kotivaltioissaan päteviä korkeimpiin tuomarin virkoihin.

b) Jokaisen tuomioistuimen vaaliin osallistuvan ehdokkaan tulee olla:

i) todistettavasti pätevä rikosoikeuden ja rikosprosessioikeuden alalla ja hänellä on tarpeeksi kokemusta rikosoikeudenkäynneistä joko tuomarina, syyttäjänä, asianajajana tai

the Court, may propose an increase in the number of judges specified in paragraph 1, indicating the reasons why this is considered necessary and appropriate. The Registrar shall promptly circulate any such proposal to all States Parties.

(b) Any such proposal shall then be considered at a meeting of the Assembly of States Parties to be convened in accordance with article 112. The proposal shall be considered adopted if approved at the meeting by a vote of two thirds of the members of the Assembly of States Parties and shall enter into force at such time as decided by the Assembly of States Parties.

(c) (i) Once a proposal for an increase in the number of judges has been adopted under subparagraph (b), the election of the additional judges shall take place at the next session of the Assembly of States Parties in accordance with paragraphs 3 to 8, and article 37, paragraph 2;

(ii) Once a proposal for an increase in the number of judges has been adopted and brought into effect under subparagraphs (b) and (c) (i), it shall be open to the Presidency at any time thereafter, if the workload of the Court justifies it, to propose a reduction in the number of judges, provided that the number of judges shall not be reduced below that specified in paragraph 1. The proposal shall be dealt with in accordance with the procedure laid down in subparagraphs (a) and (b). In the event that the proposal is adopted, the number of judges shall be progressively decreased as the terms of office of serving judges expire, until the necessary number has been reached.

3. (a) The judges shall be chosen from among persons of high moral character, impartiality and integrity who possess the qualifications required in their respective States for appointment to the highest judicial offices.

(b) Every candidate for election to the Court shall:

(i) Have established competence in criminal law and procedure, and the necessary relevant experience, whether as judge, prosecutor, advocate or in other similar capacity,

muussa vastaavassa ominaisuudessa; tai

ii) todistettavasti pätevä asiaan liittyvillä kansainvälisen oikeuden aloilla, kuten kansainvälinen humanitaarinen oikeus ja ihmisoikeudet, ja hänellä on laaja kokemus sellaisesta oikeudellisesta ammatista, joka liittyy tuomioistuimen oikeudenkäyttötehtäviin;

c) Jokaisen tuomioistuimen vaaliin osallistuvan ehdokkaan tulee osata erittäin hyvin ainakin yhtä tuomioistuimen työkielistä ja käyttää sitä sujuvasti.

4. a) Tämän perussäännön sopimusvaltiot voivat nimetä ehdokkaita tuomioistuimen vaalia varten, ja tämä tapahtuu joko:

i) käyttämällä kyseisen valtion korkeimpiin tuomarin virkoihin sovellettavaa ehdokkaiden nimeämismenettelyä; tai

ii) käyttämällä Kansainvälisen tuomioistuimen perussäännössä määrättyä menettelyä, jota käytetään Kansainvälisen tuomioistuimen ehdokkaiden nimeämiseen.

Ehdokkaan nimeämisilmoituksen mukana toimitetaan riittävän yksityiskohtainen lausunto siitä, miten ehdokas täyttää 3 kappaleen vaatimukset.

b) Kukin sopimusvaltio voi nimetä mitä tahansa vaalia varten yhden ehdokkaan, joka ei välttämättä ole tämän sopimusvaltion kansalainen, mutta on joka tapauksessa jonkin sopimusvaltion kansalainen.

c) Sopimusvaltioiden kokous voi tarvittaessa päättää perustaa neuvoa-antavan toimikunnan ehdokaskysymyksiä varten. Tällaisessa tapauksessa toimikunnan kokoonpanosta ja toimikaudesta päätetään sopimusvaltioiden kokouksessa.

5. Vaaleja varten laaditaan kaksi ehdokasluetteloa:

A luettelo, joka sisältää niiden ehdokkaiden nimet, joilla on 3 kappaleen (b)(i) kohdan mukainen pätevyys; ja

B luettelo, joka sisältää niiden ehdokkaiden nimet, joilla on 3 kappaleen (b)(ii) kohdan mukainen pätevyys.

Ehdokas, jolla on riittävä pätevyys molempiin luetteloihin, voi valita kummassa luettelossa hän on mukana. Ensimmäisessä tuomioistuimen vaalissa vähintään yhdeksän tuomaria valitaan A luettelosta ja vähintään viisi tuomaria B luettelosta. Myöhemmät vaalit

in criminal proceedings; or

(ii) Have established competence in relevant areas of international law such as international humanitarian law and the law of human rights, and extensive experience in a professional legal capacity which is of relevance to the judicial work of the Court;

(c) Every candidate for election to the Court shall have an excellent knowledge of and be fluent in at least one of the working languages of the Court.

4. (a) Nominations of candidates for election to the Court may be made by any State Party to this Statute, and shall be made either:

(i) By the procedure for the nomination of candidates for appointment to the highest judicial offices in the State in question; or

(ii) By the procedure provided for the nomination of candidates for the International Court of Justice in the Statute of that Court.

Nominations shall be accompanied by a statement in the necessary detail specifying how the candidate fulfils the requirements of paragraph 3.

(b) Each State Party may put forward one candidate for any given election who need not necessarily be a national of that State Party but shall in any case be a national of a State Party.

(c) The Assembly of States Parties may decide to establish, if appropriate, an Advisory Committee on nominations. In that event, the Committee's composition and mandate shall be established by the Assembly of States Parties.

5. For the purposes of the election, there shall be two lists of candidates:

List A containing the names of candidates with the qualifications specified in paragraph 3 (b) (i); and

List B containing the names of candidates with the qualifications specified in paragraph 3 (b) (ii).

A candidate with sufficient qualifications for both lists may choose on which list to appear. At the first election to the Court, at least nine judges shall be elected from list A and at least five judges from list B. Subsequent elections shall be so organized as to

järjestetään siten, että näihin luetteloihin pätevien tuomareiden suhdeluku tuomioistuimissa säilyy samana.

6. a) Tuomarit valitaan salaisella lippuäänestyksellä sopimusvaltioiden kokouksen istunnossa, joka on kutsuttu koolle tätä tarkoitusta varten 112 artiklan mukaisesti. Jollei 7 kappaleessa toisin määrätä, tuomioistuimeen valittavat henkilöt ovat ne 18 ehdokasta, jotka saavat korkeimman äänimäärän sekä läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan ääntenemmistön.

b) Sellaisessa tapauksessa, että ensimmäisessä äänestyksessä ei valita riittävää määrää tuomareita, myöhemmät äänestykset pidetään (a) kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti, kunnes jäljellä olevat paikat on täytetty.

7. Kahta saman valtion kansalaista ei voi olla tuomarina. Henkilöllä, jonka tuomioistuimen jäsenyyden kannalta voitaisiin katsoa olevan useamman kuin yhden valtion kansalainen, katsotaan olevan sen valtion kansalaisuus, jossa tämä henkilö tavallisesti käyttää kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia.

8. a) Sopimusvaltiot ottavat tuomareiden valinnassa huomioon, että tuomioistuimen jäsenistössä tarvitaan:

- i) maailman merkittävimpien oikeusjärjestelmien edustusta;
- ii) tasapuolista maantieteellistä edustusta;
- ja
- iii) oikeudenmukaista nais- ja miestuomareiden edustusta.

b) Sopimusvaltiot ottavat huomioon myös sen, että tarvitaan tuomareita, joilla on oikeudellista asiantuntemusta erityiskysymyksistä, kuten naisiin tai lapsiin kohdistuvasta väkivallasta.

9. a) Tuomareiden toimikausi on yhdeksän vuotta, jollei (b) kohdassa toisin määrätä, eikä heitä voida valita uudelleen, jollei (c) kohdassa ja 37 artiklan 2 kappaleessa toisin määrätä.

b) Ensimmäisessä vaalissa kolmasosa valituista tuomareista valitaan arpomalla kolmen vuoden ajaksi; kolmasosa valituista tuomareista valitaan arpomalla kuuden vuoden ajaksi; ja jäljelle jäävät palvelevat yhdeksän vuoden ajan.

maintain the equivalent proportion on the Court of judges qualified on the two lists.

6. (a) The judges shall be elected by secret ballot at a meeting of the Assembly of States Parties convened for that purpose under article 112. Subject to paragraph 7, the persons elected to the Court shall be the 18 candidates who obtain the highest number of votes and a two-thirds majority of the States Parties present and voting.

(b) In the event that a sufficient number of judges is not elected on the first ballot, successive ballots shall be held in accordance with the procedures laid down in subparagraph (a) until the remaining places have been filled.

7. No two judges may be nationals of the same State. A person who, for the purposes of membership of the Court, could be regarded as a national of more than one State shall be deemed to be a national of the State in which that person ordinarily exercises civil and political rights.

8. (a) The States Parties shall, in the selection of judges, take into account the need, within the membership of the Court, for:

- (i) The representation of the principal legal systems of the world;
- (ii) Equitable geographical representation; and
- (iii) A fair representation of female and male judges.

(b) States Parties shall also take into account the need to include judges with legal expertise on specific issues, including, but not limited to, violence against women or children.

9. (a) Subject to subparagraph (b), judges shall hold office for a term of nine years and, subject to subparagraph (c) and to article 37, paragraph 2, shall not be eligible for re-election.

(b) At the first election, one third of the judges elected shall be selected by lot to serve for a term of three years; one third of the judges elected shall be selected by lot to serve for a term of six years; and the remainder shall serve for a term of nine years.

c) Tuomari, joka valitaan palvelemaan kolmen vuoden ajaksi (b) kohdan mukaisesti, on valittavissa uudelleen täyttä toimikautta varten.

10. Sen estämättä, mitä 9 kappaleessa määrätään, tuomari, joka määrätään oikeudenkäyntijaostoon tai valitusjaostoon 39 artiklan mukaisesti, jatkaa toimikauttaan, kunnes kyseisessä jaostossa jo aloitettu oikeudenkäynti tai valitusprosessi on saatettu päätökseen.

37 artikla

Vapautuvat tuomarin paikat

1. Mikäli tuomarin paikka vapautuu, pidetään vaali 36 artiklan mukaisesti vapautuneen paikan täyttämiseksi.

2. Vapautuneeseen paikkaan valittava tuomari palvelee edeltäjänsä toimikauden loppuun saakka ja mikäli tämä toimikausi on kolme vuotta tai vähemmän, hän on valittavissa uudelleen täydeksi toimikaudeksi 36 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Puheenjohtajisto

1. Presidentti ja ensimmäinen ja toinen varapresidentti valitaan tuomareiden ehdottomalla äänten enemmistöllä. Heistä jokainen palvelee kolmen vuoden ajan tai kunnes heidän toimikautensa tuomarina päättyy, riippuen siitä kumpi näistä kausista päättyy ennemmin. He ovat valittavissa kerran uudelleen.

2. Ensimmäinen varapresidentti toimii presidentin sijasta sellaisessa tapauksessa, että presidentti ei ole käytettävissä tai on jäävi. Toinen varapresidentti toimii presidentin sijasta sellaisessa tapauksessa, että presidentti ja ensimmäinen varapresidentti eivät kumpikaan ole käytettävissä tai molemmat ovat jäävejä.

3. Presidentti muodostaa yhdessä ensimmäisen ja toisen varapresidentin kanssa puheenjohtajiston, joka vastaa:

(c) A judge who is selected to serve for a term of three years under subparagraph (b) shall be eligible for re-election for a full term.

10. Notwithstanding paragraph 9, a judge assigned to a Trial or Appeals Chamber in accordance with article 39 shall continue in office to complete any trial or appeal the hearing of which has already commenced before that Chamber.

Article 37

Judicial vacancies

1. In the event of a vacancy, an election shall be held in accordance with article 36 to fill the vacancy.

2. A judge elected to fill a vacancy shall serve for the remainder of the predecessor's term and, if that period is three years or less, shall be eligible for re-election for a full term under article 36.

Article 38

The Presidency

1. The President and the First and Second Vice-Presidents shall be elected by an absolute majority of the judges. They shall each serve for a term of three years or until the end of their respective terms of office as judges, whichever expires earlier. They shall be eligible for re-election once.

2. The First Vice-President shall act in place of the President in the event that the President is unavailable or disqualified. The Second Vice-President shall act in place of the President in the event that both the President and the First Vice-President are unavailable or disqualified.

3. The President, together with the First and Second Vice-Presidents, shall constitute the Presidency, which shall be responsible for:

a) tuomioistuimen asianmukaisesta hallinnosta, lukuun ottamatta syyttäjän toimistoa; ja

b) muista tehtävistä, jotka sille määrätään tämän perussäännön mukaisesti.

4. Hoitaessaan 3 kappaleen (a) kohdan mukaisia velvollisuuksiaan puheenjohtajisto toimii yhteistyössä syyttäjän kanssa ja hakee tämän myötävaikutusta näitä molempia koskeissa asioissa.

39 artikla

Jaostot

1. Mahdollisimman pian tuomareiden valinnan jälkeen tuomioistuin järjestäytyy 34 artiklan (b) kohdan mukaisiin osastoihin. Valitusosasto koostuu presidentistä ja neljästä muusta tuomarista, oikeudenkäyntiosasto koostuu vähintään kuudesta tuomarista ja esitutkintaosasto vähintään kuudesta tuomarista. Tuomareiden määrääminen osastoille perustuu kunkin osaston hoitamien tehtävien luonteeseen ja tuomioistuimeen valittujen tuomareiden pätevyyteen ja kokemukseen siten, että kullakin osastolla on asianmukainen yhdistelmä rikosoikeuden ja rikosprosessioikeuden sekä kansainvälisen oikeuden asiantuntemusta. Oikeudenkäyntiosasto ja esitutkintaosasto koostuvat ensisijaisesti tuomareista, joilla on kokemusta rikosoikeudenkäynneistä.

2. a) Tuomioistuimen oikeudenkäyttötehtävät hoidetaan kullakin osastolla jaostoissa.

b) i) Valitusjaosto koostuu kaikista valitusosaston tuomareista;

ii) Oikeudenkäyntijaoston tehtäviä hoitaa kolme oikeudenkäyntiosaston tuomaria;

iii) Esitutkintaosaston tehtäviä hoitaa joko kolme esitutkintaosaston tuomaria tai yksi kyseisen osaston tuomari tämän perussäännön ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

c) Mikään tässä kappaleessa ei estä muodostamasta samanaikaisesti useampaa kuin yhtä oikeudenkäyntijaostoa tai esitutkintaja-

(a) The proper administration of the Court, with the exception of the Office of the Prosecutor; and

(b) The other functions conferred upon it in accordance with this Statute.

4. In discharging its responsibility under paragraph 3 (a), the Presidency shall coordinate with and seek the concurrence of the Prosecutor on all matters of mutual concern.

Article 39

Chambers

1. As soon as possible after the election of the judges, the Court shall organize itself into the divisions specified in article 34, paragraph (b). The Appeals Division shall be composed of the President and four other judges, the Trial Division of not less than six judges and the Pre-Trial Division of not less than six judges. The assignment of judges to divisions shall be based on the nature of the functions to be performed by each division and the qualifications and experience of the judges elected to the Court, in such a way that each division shall contain an appropriate combination of expertise in criminal law and procedure and in international law. The Trial and Pre-Trial Divisions shall be composed predominantly of judges with criminal trial experience.

2. (a) The judicial functions of the Court shall be carried out in each division by Chambers.

(b) (i) The Appeals Chamber shall be composed of all the judges of the Appeals Division;

(ii) The functions of the Trial Chamber shall be carried out by three judges of the Trial Division;

(iii) The functions of the Pre-Trial Chamber shall be carried out either by three judges of the Pre-Trial Division or by a single judge of that division in accordance with this Statute and the Rules of Procedure and Evidence;

(c) Nothing in this paragraph shall preclude the simultaneous constitution of more than one Trial Chamber or Pre-Trial Chamber

ostoa, kun tuomioistuimen työmäärän tehokas hoitaminen sitä edellyttää.

3. a) Oikeudenkäyntiosastolle ja esitutkintaosastolle määrätty tuomarit palvelevat näillä osastoilla kolmen vuoden ajan, ja sen jälkeen kunnes tapaukset, joiden käsittely on jo aloitettu kyseisellä osastolla, on saatettu päätökseen;

b) Valitusosastolle määrätty tuomarit palvelevat tällä osastolla koko toimikautensa ajan.

4. Valitusosastolle määrätty tuomarit palvelevat ainoastaan kyseisellä osastolla. Mikään tässä artiklassa ei kuitenkaan estä sitä, että oikeudenkäyntiosastolta määrätään tuomareita väliaikaisesti esitutkintaosastolle tai päinvastoin, jos puheenjohtajisto katsoo, että tuomioistuimen työmäärän tehokas hoitaminen sitä edellyttää, kuitenkin siten, että tapauksen esitutkintavaiheeseen osallistunut tuomari ei ole missään olosuhteissa valittavissa oikeudenkäyntijaostoon, joka käsittelee samaa tapausta.

40 artikla

Tuomareiden riippumattomuus

1. Tuomarit ovat riippumattomia hoitaessaan tehtäviään.

2. Tuomarit eivät ryhdy mihinkään toimintaan, joka todennäköisesti haittaisi tuomarin tehtävien hoitamista tai vaikuttaisi heidän riippumattomuuteensa kohdistuvaan luottamukseen.

3. Tuomarit, joiden edellytetään palvelevan kokopäiväisesti tuomioistuimen toimipaikassa, eivät ryhdy mihinkään muuhun ammatilliseen toimintaan.

4. Tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä päätetään tuomareiden ehdottomalla äänen enemmistöllä. Kun sellainen kysymys koskee yksittäistä tuomaria, tämä tuomari ei osallistu päätöksentekoon.

41 artikla

Tuomarin vapauttaminen tehtävästä ja tuomarin jääväminen

1. Puheenjohtajisto voi tuomarin pyynnöstä

when the efficient management of the Court's workload so requires.

3. (a) Judges assigned to the Trial and Pre-Trial Divisions shall serve in those divisions for a period of three years, and thereafter until the completion of any case the hearing of which has already commenced in the division concerned.

(b) Judges assigned to the Appeals Division shall serve in that division for their entire term of office.

4. Judges assigned to the Appeals Division shall serve only in that division. Nothing in this article shall, however, preclude the temporary attachment of judges from the Trial Division to the Pre-Trial Division or vice versa, if the Presidency considers that the efficient management of the Court's workload so requires, provided that under no circumstances shall a judge who has participated in the pre-trial phase of a case be eligible to sit on the Trial Chamber hearing that case.

Article 40

Independence of the judges

1. The judges shall be independent in the performance of their functions.

2. Judges shall not engage in any activity which is likely to interfere with their judicial functions or to affect confidence in their independence.

3. Judges required to serve on a full-time basis at the seat of the Court shall not engage in any other occupation of a professional nature.

4. Any question regarding the application of paragraphs 2 and 3 shall be decided by an absolute majority of the judges. Where any such question concerns an individual judge, that judge shall not take part in the decision.

Article 41

Excusing and disqualification of judges

1. The Presidency may, at the request of a

vapauttaa kyseisen tuomarin tämän perussäännön mukaisesta tehtävästä oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

2. a) Tuomari ei osallistu sellaisen tapausten käsittelyyn, jossa hänen puolueettomuuttaan voitaisiin kohtuudella epäillä millä tahansa perusteella. Tuomari on jäävi käsittelemään tapausta tämän kappaleen mukaisesti, jos tämä tuomari muun muassa on aikaisemmin ollut kyseisen tapauksen kanssa tekemisissä missä tahansa ominaisuudessa tuomioistuimessa tai sellaisen asiaan liittyvän rikostapauksen käsittelyssä kansallisella tasolla, jossa tutkinnan tai syytteen kohteena oleva henkilö on ollut osallisena. Tuomari on jäävi myös muilla oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä mainituilla perusteilla.

b) Syyttäjä tai tutkinnan tai syytteen kohteena oleva henkilö voi pyytää tuomarin jääväämistä tämän kappaleen nojalla.

c) Tuomarin jääväämistä koskevista kysymyksistä päätetään tuomareiden ehdottomalla ääntenenemmistöllä. Tuomarilla, jonka jääväminen on kyseessä, on oikeus esittää asiaa koskevat mielipiteensä, mutta hän ei osallistu päätöksentekoon.

judge, excuse that judge from the exercise of a function under this Statute, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

2. (a) A judge shall not participate in any case in which his or her impartiality might reasonably be doubted on any ground. A judge shall be disqualified from a case in accordance with this paragraph if, *inter alia*, that judge has previously been involved in any capacity in that case before the Court or in a related criminal case at the national level involving the person being investigated or prosecuted. A judge shall also be disqualified on such other grounds as may be provided for in the Rules of Procedure and Evidence.

(b) The Prosecutor or the person being investigated or prosecuted may request the disqualification of a judge under this paragraph.

(c) Any question as to the disqualification of a judge shall be decided by an absolute majority of the judges. The challenged judge shall be entitled to present his or her comments on the matter, but shall not take part in the decision.

42 artikla

Syyttäjän toimisto

1. Syyttäjän toimisto toimii riippumattomana ja erillisenä tuomioistuimen elimenä. Se vastaa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvia rikoksia koskevien tutkintapyyntöjen ja perusteltujen tietojen vastaanottamisesta, niiden tutkimisesta ja tutkinnan suorittamisesta sekä syytteen ajamisesta tuomioistuimessa. Toimiston jäsen ei pyydä ohjeita ulkopuolisista lähteistä eikä toimi tällaisten ohjeiden mukaisesti.

2. Toimistoa johtaa syyttäjä. Syyttäjällä on täysi määräysvalta toimiston johdossa ja hallinnossa, mukaan luettuna henkilökunta, apuvälineet ja muut voimavarat. Syyttäjällä on apuna yksi tai useampi apulaissyyttäjä, jolla on oikeus hoitaa mitä tahansa toimia,

Article 42

The Office of the Prosecutor

1. The Office of the Prosecutor shall act independently as a separate organ of the Court. It shall be responsible for receiving referrals and any substantiated information on crimes within the jurisdiction of the Court, for examining them and for conducting investigations and prosecutions before the Court. A member of the Office shall not seek or act on instructions from any external source.

2. The Office shall be headed by the Prosecutor. The Prosecutor shall have full authority over the management and administration of the Office, including the staff, facilities and other resources thereof. The Prosecutor shall be assisted by one or more

joita syyttäjältä edellytetään tämän perussäännön nojalla. Syyttäjä ja apulaissyttäjät ovat eri valtioiden kansalaisia. He palvelevat kokopäiväisesti.

3. Syyttäjän ja apulaissyttäjien tulee olla nuhteettomia, erittäin päteviä ja heillä tulee olla laaja käytännön kokemus syyttäjän tehtävistä tai rikosoikeudenkäynneistä. Heidän tulee osata erittäin hyvin vähintään yhtä tuomioistuimen työkielistä ja käyttää sitä sujuvasti.

4. Syyttäjä valitaan salaisella lippuäänestyksellä sopimusvaltioiden kokouksen jäsenen ehdottomalla ääntenemmistöllä. Apulaissyttäjät valitaan samalla tavalla syyttäjän antamasta ehdokasluettelosta. Syyttäjä nimeää kolme ehdokasta kutakin täyttävää apulaissyttäjän paikkaa varten. Ellei lyhemmästä toimikaudesta päätetä vaalin aikaan, syyttäjän ja apulaissyttäjien toimikausi on yhdeksän vuotta eikä heitä voida valita uudelleen.

5. Syyttäjä tai apulaissyttäjää ei ryhdy toimintaan, joka todennäköisesti haittaisi syyttäjän tehtävien hoitamista tai vaikuttaisi hänen riippumattomuuteensa kohdistuvaan luottamukseen. Hän ei ryhdy mihinkään muuhun ammatilliseen toimintaan.

6. Puheenjohtajisto voi vapauttaa syyttäjän tai apulaissyttäjän tehtävästään tämän pyynnöstä tietyn tapauksen osalta.

7. Syyttäjä tai apulaissyttäjää ei osallistu sellaisen asian käsittelyyn, jossa hänen puolueettomuuttaan voitaisiin kohtuudella epäillä millä tahansa perusteella. Syyttäjä tai apulaissyttäjää jäävätään tapauksen käsittelystä tämän kappaleen mukaisesti muun muassa jos hän on aikaisemmin ollut tapauksen kanssa tekemisissä missä tahansa ominaisuudessa tuomioistuimessa tai sellaisen asiaan liittyvän rikostapauksen käsittelyssä kansallisella tasolla, jossa tutkinnan tai syytteen kohteena oleva henkilö on ollut osallisena.

8. Syyttäjän tai apulaissyttäjän jäävämiiseen liittyvistä kysymyksistä päättää valitusjaosto.

Deputy Prosecutors, who shall be entitled to carry out any of the acts required of the Prosecutor under this Statute. The Prosecutor and the Deputy Prosecutors shall be of different nationalities. They shall serve on a full-time basis.

3. The Prosecutor and the Deputy Prosecutors shall be persons of high moral character, be highly competent in and have extensive practical experience in the prosecution or trial of criminal cases. They shall have an excellent knowledge of and be fluent in at least one of the working languages of the Court.

4. The Prosecutor shall be elected by secret ballot by an absolute majority of the members of the Assembly of States Parties. The Deputy Prosecutors shall be elected in the same way from a list of candidates provided by the Prosecutor. The Prosecutor shall nominate three candidates for each position of Deputy Prosecutor to be filled. Unless a shorter term is decided upon at the time of their election, the Prosecutor and the Deputy Prosecutors shall hold office for a term of nine years and shall not be eligible for re-election.

5. Neither the Prosecutor nor a Deputy Prosecutor shall engage in any activity which is likely to interfere with his or her prosecutorial functions or to affect confidence in his or her independence. They shall not engage in any other occupation of a professional nature.

6. The Presidency may excuse the Prosecutor or a Deputy Prosecutor, at his or her request, from acting in a particular case.

7. Neither the Prosecutor nor a Deputy Prosecutor shall participate in any matter in which their impartiality might reasonably be doubted on any ground. They shall be disqualified from a case in accordance with this paragraph if, *inter alia*, they have previously been involved in any capacity in that case before the Court or in a related criminal case at the national level involving the person being investigated or prosecuted.

8. Any question as to the disqualification of the Prosecutor or a Deputy Prosecutor shall be decided by the Appeals Chamber.

a) Tutkinnan tai syytteen kohteena oleva henkilö voi milloin tahansa pyytää syyttäjän tai apulaissyöttäjän jääväämistä tässä artiklassa mainituilla perusteilla.

b) Syyttäjällä tai apulaissyöttäjällä on tarvittaessa oikeus esittää asiaa koskevat mielipiteensä.

9. Syyttäjä nimeää neuvonantajia, joilla on oikeudellista asiantuntemusta erityisistä kysymyksistä, kuten seksuaalisesta ja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta ja lapsiin kohdistuvasta väkivallasta.

(a) The person being investigated or prosecuted may at any time request the disqualification of the Prosecutor or a Deputy Prosecutor on the grounds set out in this article;

(b) The Prosecutor or the Deputy Prosecutor, as appropriate, shall be entitled to present his or her comments on the matter;

9. The Prosecutor shall appoint advisers with legal expertise on specific issues, including, but not limited to, sexual and gender violence and violence against children.

43 artikla

Kirjaamo

1. Kirjaamo vastaa tuomioistuimen hallinnon ja järjestelyiden muista kuin oikeudellisista näkökohdista, tämän kuitenkin vaikuttamatta syyttäjän 42 artiklan mukaisiin tehtäviin ja valtuuksiin.

2. Kirjaamoja johtaa kirjaaja, joka on tuomioistuimen korkein hallinnollinen virkamies. Kirjaaja hoitaa tehtäviään tuomioistuimen presidentin määräysvallan alaisena.

3. Kirjaajan ja apulaiskirjaajan tulee olla nuhteettomia ja erittäin päteviä ja heidän tulee osata erittäin hyvin ainakin yhtä tuomioistuimen työkielistä ja käyttää sitä sujuvasti.

4. Tuomarit valitsevat kirjaajan salaisella lippuäänestyksellä ehdottomalla ääntenemistöllä, ottaen huomioon sopimusvaltioiden kokouksen suositukset. Tarpeen vaatiessa ja kirjaajan suosituksesta tuomarit valitsevat samalla tavalla apulaiskirjaajan.

5. Kirjaajan toimikausi on viisi vuotta, hän on valittavissa kerran uudelleen ja hän palvelee kokopäiväisesti. Apulaiskirjaajan toimikausi on viisi vuotta tai sellainen lyhempi kausi, josta tuomarit päättävät ehdottomalla ääntenemmistöllä, ja valinta voidaan tehdä siten, että apulaiskirjaaja kutsutaan palvelemaan tarvittaessa.

6. Kirjaaja perustaa kirjaamoon yksikön

Article 43

The Registry

1. The Registry shall be responsible for the non-judicial aspects of the administration and servicing of the Court, without prejudice to the functions and powers of the Prosecutor in accordance with article 42.

2. The Registry shall be headed by the Registrar, who shall be the principal administrative officer of the Court. The Registrar shall exercise his or her functions under the authority of the President of the Court.

3. The Registrar and the Deputy Registrar shall be persons of high moral character, be highly competent and have an excellent knowledge of and be fluent in at least one of the working languages of the Court.

4. The judges shall elect the Registrar by an absolute majority by secret ballot, taking into account any recommendation by the Assembly of States Parties. If the need arises and upon the recommendation of the Registrar, the judges shall elect, in the same manner, a Deputy Registrar.

5. The Registrar shall hold office for a term of five years, shall be eligible for re-election once and shall serve on a full-time basis. The Deputy Registrar shall hold office for a term of five years or such shorter term as may be decided upon by an absolute majority of the judges, and may be elected on the basis that the Deputy Registrar shall be called upon to serve as required.

6. The Registrar shall set up a Victims and

uhreja ja todistajia varten. Neuvoteltuaan syyttäjän toimiston kanssa tämä yksikkö tarjoaa suojelutoimenpiteitä ja turvajärjestelyjä, neuvontaa ja muuta asianmukaista avustusta todistajille, tuomioistuimessa esiintyville uhreille ja muille henkilöille, jotka ovat vaarassa todistajien antamien lausuntojen vuoksi. Yksikköön kuuluu henkilökuntaa, jolla on asiantuntemusta traumaista, mukaan luettuna seksuaalisiin väkivaltarikoksiin liittyvät traumat.

44 artikla

Henkilökunta

1. Syyttäjä ja kirjaaja nimittävät toimistoihinsa tarvittavaa pätevää henkilökuntaa. Syyttäjän osalta tähän sisältyy tutkijoiden nimittäminen.

2. Henkilökunnan palvelukseen ottamisessa syyttäjä ja kirjaaja varmistavat korkeimpien tehokkuuden, pätevyyden ja luotettavuuden vaatimusten noudattamisen ja ottavat huomioon 36 artiklan 8 kappaleessa mainitut vaatimukset tarpeellisin muutoksin.

3. Kirjaaja tekee puheenjohtajiston ja syyttäjän suostumuksella ehdotuksen henkilökuntaa koskevista määräyksistä, joihin sisältyvät tuomioistuimen henkilökunnan nimittäminen, palkkausta ja erottamista koskevat ehdot. Sopimusvaltioiden kokous hyväksyy henkilökuntaa koskevat määräykset.

4. Tuomioistuin voi poikkeustapauksissa ottaa palvelukseensa asiantuntevaa sopimusvaltioiden, kansainvälisten järjestöjen tai kansalaisjärjestöjen tarjoamaa maksutta työskentelevää henkilökuntaa avustamaan minkä tahansa tuomioistuimen elimen työssä. Syyttäjä voi hyväksyä sellaiset tarjoukset syyttäjän toimiston puolesta. Tällainen maksutta työskentelevä henkilökunta otetaan palvelukseen sopimusvaltioiden kokouksen laatimien ohjeiden mukaisesti.

45 artikla

Juhlallinen vakuutus

Ennen tämän perussäännön mukaisten tehtäviensä vastaanottamista tuomarit, syyttäjä,

Witnesses Unit within the Registry. This Unit shall provide, in consultation with the Office of the Prosecutor, protective measures and security arrangements, counselling and other appropriate assistance for witnesses, victims who appear before the Court, and others who are at risk on account of testimony given by such witnesses. The Unit shall include staff with expertise in trauma, including trauma related to crimes of sexual violence.

Article 44

Staff

1. The Prosecutor and the Registrar shall appoint such qualified staff as may be required to their respective offices. In the case of the Prosecutor, this shall include the appointment of investigators.

2. In the employment of staff, the Prosecutor and the Registrar shall ensure the highest standards of efficiency, competency and integrity, and shall have regard, *mutatis mutandis*, to the criteria set forth in article 36, paragraph 8.

3. The Registrar, with the agreement of the Presidency and the Prosecutor, shall propose Staff Regulations which include the terms and conditions upon which the staff of the Court shall be appointed, remunerated and dismissed. The Staff Regulations shall be approved by the Assembly of States Parties.

4. The Court may, in exceptional circumstances, employ the expertise of gratis personnel offered by States Parties, intergovernmental organizations or non-governmental organizations to assist with the work of any of the organs of the Court. The Prosecutor may accept any such offer on behalf of the Office of the Prosecutor. Such gratis personnel shall be employed in accordance with guidelines to be established by the Assembly of States Parties.

Article 45

Solemn undertaking

Before taking up their respective duties under this Statute, the judges, the Prosecutor,

apulaissyöttäjät, kirjaaja ja apulaiskirjaaja vakuuttavat juhlallisesti tuomioistuimen julkisessa istunnossa hoitavansa tehtäviään puolueettomasti ja tunnollisesti.

46 artikla

Erottaminen

1. Tuomari, syyttäjä, apulaissyöttäjä, kirjaaja tai apulaiskirjaaja erotetaan, jos asiasta tehdään päätös 2 kappaleen mukaisesti, kun:

a) kyseisen henkilön todetaan syyllistyneen vakavaan virkavirheeseen tai tämän perussäännön mukaisten velvollisuuksiensa rikkomiseen oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä tarkoitettulla tavalla; tai

b) hän ei kykene hoitamaan tämän perussäännön edellyttämiä tehtäviä.

2. Sopimusvaltioiden kokous päättää tuomarin, syyttäjän tai apulaissyöttäjän erottamisesta 1 kappaleen nojalla salaisella lippuäänestyksellä:

a) tuomarin osalta sopimusvaltioiden kahden kolmasosan ääntenemmistöllä, jos muut tuomarit ovat hyväksyneet tätä koskevan suosituksen kahden kolmasosan ääntenemmistöllä;

b) syyttäjän osalta sopimusvaltioiden ehdottomalla ääntenemmistöllä;

c) apulaissyöttäjän osalta sopimusvaltioiden ehdottomalla ääntenemmistöllä, jos syyttäjä on tätä suosittanut.

3. Tuomarit päättävät kirjaajan tai apulaiskirjaajan erottamisesta ehdottomalla ääntenemmistöllä.

4. Tuomarilla, syyttäjällä, apulaissyöttäjällä, kirjaajalla tai apulaiskirjaajalla, jonka toiminta tai kyky hoitaa virkatehtäviään tämän perussäännön edellyttämällä tavalla kyseenalaistetaan tämän artiklan nojalla, on täysi mahdollisuus esittää ja vastaanottaa todisteita ja tehdä esityksiä oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti. Kyseinen henkilö ei muulla tavalla osallistu asian käsittelyyn.

the Deputy Prosecutors, the Registrar and the Deputy Registrar shall each make a solemn undertaking in open court to exercise his or her respective functions impartially and conscientiously.

Article 46

Removal from office

1. A judge, the Prosecutor, a Deputy Prosecutor, the Registrar or the Deputy Registrar shall be removed from office if a decision to this effect is made in accordance with paragraph 2, in cases where that person:

(a) Is found to have committed serious misconduct or a serious breach of his or her duties under this Statute, as provided for in the Rules of Procedure and Evidence; or

(b) Is unable to exercise the functions required by this Statute.

2. A decision as to the removal from office of a judge, the Prosecutor or a Deputy Prosecutor under paragraph 1 shall be made by the Assembly of States Parties, by secret ballot:

(a) In the case of a judge, by a two-thirds majority of the States Parties upon a recommendation adopted by a two-thirds majority of the other judges;

(b) In the case of the Prosecutor, by an absolute majority of the States Parties;

(c) In the case of a Deputy Prosecutor, by an absolute majority of the States Parties upon the recommendation of the Prosecutor.

3. A decision as to the removal from office of the Registrar or Deputy Registrar shall be made by an absolute majority of the judges.

4. A judge, Prosecutor, Deputy Prosecutor, Registrar or Deputy Registrar whose conduct or ability to exercise the functions of the office as required by this Statute is challenged under this article shall have full opportunity to present and receive evidence and to make submissions in accordance with the Rules of Procedure and Evidence. The person in question shall not otherwise participate in the consideration of the matter.

47 artikla

Kurinpitotoimenpiteet

Tuomariin, syyttäjään, apulaissyyttäjään, kirjaajaan tai apulaiskirjaajaan, joka on syylistynyt rikkomukseen, joka ei ole yhtä vakava kuin 46 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu virkavirhe, kohdistetaan kurinpitotoimenpiteitä oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

48 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

1. Tuomioistuimella on kunkin sopimusvaltion alueella sellaiset erioikeudet ja vapaudet, jotka ovat tarpeen sen päämäärien toteuttamiseksi.

2. Tuomareilla, syyttäjällä, apulaissyyttäjällä ja kirjaajalla on samat erioikeudet ja vapaudet kuin diplomaattisten lähetystöjen päälliköillä, kun he hoitavat tuomioistuimen tehtäviä sekä näiden tehtävien osalta, ja heidän toimikautensa päättymisen jälkeen heille myönnetään edelleen koskemattomuus kaikenlaisten oikeustoimien suhteen virkatehtävien yhteydessä annettujen suullisten tai kirjallisten lausuntojen ja suoritettujen toimenpiteiden osalta.

3. Apulaiskirjaajalla, syyttäjän toimiston henkilökunnalla ja kirjaamon henkilökunnalla on tuomioistuimen erioikeuksia ja vapauksia koskevan sopimuksen mukaisesti sellaiset erioikeudet ja vapaudet ja helpotukset, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä hoitamiseksi.

4. Asianajajille, asiantuntijoille, todistajille tai muille henkilöille, joiden edellytetään olevan läsnä tuomioistuimen toimipaikassa, myönnetään tuomioistuimen erioikeuksia ja vapauksia koskevan sopimuksen mukaisesti sellainen kohtelu, joka on tarpeen tuomioistuimen asianmukaiselle toiminnalle.

5. Erioikeuksista ja vapauksista luovutaan:

- a) tuomarin tai syyttäjän osalta tuomareiden ehdottomalla äänen enemmistöllä;
- b) kirjaajan osalta puheenjohtajiston toimesta;

Article 47

Disciplinary measures

A judge, Prosecutor, Deputy Prosecutor, Registrar or Deputy Registrar who has committed misconduct of a less serious nature than that set out in article 46, paragraph 1, shall be subject to disciplinary measures, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

Article 48

Privileges and immunities

1. The Court shall enjoy in the territory of each State Party such privileges and immunities as are necessary for the fulfilment of its purposes.

2. The judges, the Prosecutor, the Deputy Prosecutors and the Registrar shall, when engaged on or with respect to the business of the Court, enjoy the same privileges and immunities as are accorded to heads of diplomatic missions and shall, after the expiry of their terms of office, continue to be accorded immunity from legal process of every kind in respect of words spoken or written and acts performed by them in their official capacity.

3. The Deputy Registrar, the staff of the Office of the Prosecutor and the staff of the Registry shall enjoy the privileges and immunities and facilities necessary for the performance of their functions, in accordance with the agreement on the privileges and immunities of the Court.

4. Counsel, experts, witnesses or any other person required to be present at the seat of the Court shall be accorded such treatment as is necessary for the proper functioning of the Court, in accordance with the agreement on the privileges and immunities of the Court.

5. The privileges and immunities of:

- (a) A judge or the Prosecutor may be waived by an absolute majority of the judges;
- (b) The Registrar may be waived by the Presidency;

c) apulaissyöttäjien ja syyttäjän toimiston henkilökunnan osalta syyttäjän toimesta;

d) apulaiskirjaajan ja kirjaamon henkilökunnan osalta kirjaajan toimesta.

49 artikla

Palkat, palkanlisät ja kulukorvaukset

Sopimusvaltioiden kokous päättää tuomareille, syyttäjälle, apulaissyöttäjille, kirjaajalle ja apulaiskirjaajalle maksettavista palkoista, palkanlisistä ja kulukorvauksista. Näitä palkkoja ja palkanlisiä ei alenneta heidän toimikautensa aikana.

50 artikla

Viralliset kielet ja työkielet

1. Tuomioistuimen viralliset kielet ovat arabia, englantia, espanja, kiina, ranska ja venäjä. Tuomioistuimen antamat tuomiot sekä muut merkittäviä kysymyksiä koskevat päätökset julkaistaan virallisilla kielillä. Puheenjohtajisto päättää oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen vaatimusten mukaisesti, minkä päätösten katsotaan koskevan merkittäviä kysymyksiä tämän kappaleen soveltamistarkoituksessa.

2. Tuomioistuimen työkielet ovat englantia ja ranska. Oikeudenkäyntiä ja todistelua koskevissa säännöissä määritetään ne tapaukset, joissa muita virallisia kieliä voidaan käyttää työkielinä.

3. Oikeudenkäynnin osapuolen tai väliintuloon oikeutetun valtion pyynnöstä tuomioistuin sallii muun kuin englannin tai ranskan kielen käytön tällaisen osapuolen tai valtion osalta, edellyttäen, että tuomioistuin katsoo sen riittävän perustelluksi.

51 artikla

Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevat säännöt

1. Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua

(c) The Deputy Prosecutors and staff of the Office of the Prosecutor may be waived by the Prosecutor;

(d) The Deputy Registrar and staff of the Registry may be waived by the Registrar.

Article 49

Salaries, allowances and expenses

The judges, the Prosecutor, the Deputy Prosecutors, the Registrar and the Deputy Registrar shall receive such salaries, allowances and expenses as may be decided upon by the Assembly of States Parties. These salaries and allowances shall not be reduced during their terms of office.

Article 50

Official and working languages

1. The official languages of the Court shall be Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish. The judgements of the Court, as well as other decisions resolving fundamental issues before the Court, shall be published in the official languages. The Presidency shall, in accordance with the criteria established by the Rules of Procedure and Evidence, determine which decisions may be considered as resolving fundamental issues for the purposes of this paragraph.

2. The working languages of the Court shall be English and French. The Rules of Procedure and Evidence shall determine the cases in which other official languages may be used as working languages.

3. At the request of any party to a proceeding or a State allowed to intervene in a proceeding, the Court shall authorize a language other than English or French to be used by such a party or State, provided that the Court considers such authorization to be adequately justified.

Article 51

Rules of Procedure and Evidence

1. The Rules of Procedure and Evidence

koskevat säännöt tulevat voimaan, kun sopimusvaltioiden kokous on hyväksynyt ne jäsentensä kahden kolmasosan ääntenemmistöllä.

2. Muutoksia oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskeviin sääntöihin voivat esittää:

- a) sopimusvaltiot;
- b) tuomarit, jotka toimivat ehdottomalla ääntenemmistöllä; tai
- c) syyttäjä.

Tällaiset muutokset tulevat voimaan, kun sopimusvaltioiden kokous on hyväksynyt ne jäsentensä kahden kolmasosan äänen enemmistöllä.

3. Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen hyväksymisen jälkeen tuomarit voivat sellaisissa kiireellisissä tuomioistuimen käsiteltävänä olevissa erityistilanteita koskevissa tapauksissa, joita varten säännöissä ei ole määräyksiä, laatia kahden kolmasosan ääntenemmistöllä väliaikaisia sääntöjä, joita sovelletaan kunnes ne hyväksytään, niitä muutetaan tai ne hylätään sopimusvaltioiden kokouksen seuraavassa sääntömääräisessä istunnossa tai erityisistunnossa.

4. Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevat säännöt, niiden muutokset ja väliaikaiset säännöt ovat yhdenmukaisia tämän perussäännön kanssa. Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen muutoksia ja väliaikaisia sääntöjä ei sovelleta taannehtivasti tutkinnan tai syytteen kohteena olevan tai tuomitun henkilön edun vastaisesti.

5. Mikäli perussäännön ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen välillä ilmenee ristiriita, sovelletaan ensisijaisesti perussääntöä.

shall enter into force upon adoption by a two-thirds majority of the members of the Assembly of States Parties.

2. Amendments to the Rules of Procedure and Evidence may be proposed by:

- (a) Any State Party;
- (b) The judges acting by an absolute majority; or
- (c) The Prosecutor.

Such amendments shall enter into force upon adoption by a two-thirds majority of the members of the Assembly of States Parties.

3. After the adoption of the Rules of Procedure and Evidence, in urgent cases where the Rules do not provide for a specific situation before the Court, the judges may, by a two-thirds majority, draw up provisional Rules to be applied until adopted, amended or rejected at the next ordinary or special session of the Assembly of States Parties.

4. The Rules of Procedure and Evidence, amendments thereto and any provisional Rule shall be consistent with this Statute. Amendments to the Rules of Procedure and Evidence as well as provisional Rules shall not be applied retroactively to the detriment of the person who is being investigated or prosecuted or who has been convicted.

5. In the event of conflict between the Statute and the Rules of Procedure and Evidence, the Statute shall prevail.

52 artikla

Tuomioistuimen sisäiset määräykset

1. Tuomarit hyväksyvät tuomioistuimen jokapäiväiselle toiminnalle tarpeelliset sisäiset määräykset ehdottomalla ääntenemmistöllä tämän perussäännön ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

2. Sisäisiä määräyksiä laadittaessa ja muuttettaessa neuvotellaan syyttäjän ja kirjaajan

Article 52

Regulations of the Court

1. The judges shall, in accordance with this Statute and the Rules of Procedure and Evidence, adopt, by an absolute majority, the Regulations of the Court necessary for its routine functioning.

2. The Prosecutor and the Registrar shall be consulted in the elaboration of the Regula-

kanssa.

3. Määräykset ja niiden muutokset tulevat voimaan, kun ne on hyväksytty, elleivät tuomarit toisin päättä. Välittömästi määräysten hyväksymisen jälkeen ne toimitetaan sopimusvaltioille lausuntoa varten. Määräykset ja niiden muutokset pysyvät voimassa, mikäli kuuden kuukauden kuluessa sopimusvaltioiden enemmistö ei ole vastustanut niitä.

5 OSA

TUTKINTA JA SYYTTÄMINEN

53 artikla

Tutkinnan aloittaminen

1. Syyttäjä aloittaa tutkinnan harkittuaan saamia tietoa, ellei hän katso, että toimenpiteisiin ryhtymiselle ei ole perusteltua syytä tämän perussäännön mukaisesti. Päättyessään tutkinnan aloittamisesta syyttäjä harkitsee:

a) onko hänen käytettävissään olevien tietojen nojalla perusteltua syytä epäillä, että tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos on tehty tai sitä ollaan tekemässä;

b) voidaanko tai voitaisiinko tapaus ottaa käsiteltäväksi 17 artiklan mukaisesti; ja

c) onko joka tapauksessa perusteltua syytä epäillä, että oikeudenmukaisuus ei vaadi tutkintaa, ottaen huomioon rikoksen törkeys ja uhrien etu.

Jos syyttäjä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtymiselle ei ole perusteltua syytä ja hänen päätöksensä perustuu ainoastaan tämän kappaleen (c) kohtaan, hän ilmoittaa tästä esitutkintajaostolle.

2. Jos syyttäjä tutkinnan tuloksena katsoo, että syytteen nostamiselle ei ole perusteltua syytä, koska:

a) pidätysmääräyksen tai haasteen hakemiselle 58 artiklan mukaisesti ei ole riittäviä oikeudellisia perusteita tai näyttöä;

b) tapausta ei voida ottaa 17 artiklan mukaisesti käsiteltäväksi; tai

c) oikeudenmukaisuus ei vaadi syytteen

tions and any amendments thereto.

3. The Regulations and any amendments thereto shall take effect upon adoption unless otherwise decided by the judges. Immediately upon adoption, they shall be circulated to States Parties for comments. If within six months there are no objections from a majority of States Parties, they shall remain in force.

PART 5

INVESTIGATION AND PROSECUTION

Article 53

Initiation of an investigation

1. The Prosecutor shall, having evaluated the information made available to him or her, initiate an investigation unless he or she determines that there is no reasonable basis to proceed under this Statute. In deciding whether to initiate an investigation, the Prosecutor shall consider whether:

(a) The information available to the Prosecutor provides a reasonable basis to believe that a crime within the jurisdiction of the Court has been or is being committed;

(b) The case is or would be admissible under article 17; and

(c) Taking into account the gravity of the crime and the interests of victims, there are nonetheless substantial reasons to believe that an investigation would not serve the interests of justice.

If the Prosecutor determines that there is no reasonable basis to proceed and his or her determination is based solely on subparagraph (c) above, he or she shall inform the Pre-Trial Chamber.

2. If, upon investigation, the Prosecutor concludes that there is not a sufficient basis for a prosecution because:

(a) There is not a sufficient legal or factual basis to seek a warrant or summons under article 58;

(b) The case is inadmissible under article 17; or

(c) A prosecution is not in the interests of

nostamista, ottaen huomioon kaikki olosuhteet, mukaan luettuna rikoksen törkeys, uhrien edut ja väitetyt rikoksentehtäjän ikä tai heikko terveydentila ja hänen osuutensa väitettyyn rikokseen;

syyttäjä ilmoittaa päätöksestään ja sen perusteista esitutkintajaostolle ja valtiolle, joka on saattanut tilanteen syyttäjän käsiteltäväksi 14 artiklan mukaisesti, tai 13 artiklan (b) kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa turvallisuusneuvostolle.

3. a) Esitutkintajaosto voi 14 artiklan mukaisesti asian käsiteltäväksi saattavan valtion tai 13 artiklan (b) kohdan mukaisesti toimivan turvallisuusneuvoston pyynnöstä käsitellä uudelleen päätöstä olla ryhtymättä toimenpiteisiin, jonka syyttäjä on tehnyt tämän artiklan 1 tai 2 kappaleen mukaisesti, ja voi pyytää syyttäjää harkitsemaan päätöstä uudelleen.

b) Lisäksi esitutkintajaosto voi omasta aloitteestaan käsitellä syyttäjän päätöstä olla ryhtymättä toimenpiteisiin, jos se perustuu ainoastaan 1 kappaleen (c) kohtaan tai 2 kappaleen (c) kohtaan. Tässä tapauksessa syyttäjän päätös on voimassa ainoastaan, jos esitutkintajaosto vahvistaa sen.

4. Syyttäjä voi milloin tahansa harkita uudelleen päätöstä tutkinnan aloittamisesta tai syytteen nostamisesta uusien tosiseikkojen tai tietojen perusteella.

54 artikla

Syyttäjän tehtävät ja valtuudet tutkinnan osalta

1. Syyttäjän tulee:

a) ulottaa tutkinta totuuden selvittämiseksi kaikkiin tosiseikkoihin ja todisteisiin, joilla on merkitystä sen arvioimisessa, onko tämän perussäännön mukainen rikosoikeudellinen vastuu olemassa, ja tutkia tasapuolisesti sekä syytteen puolesta että sitä vastaan puhuvia seikkoja;

b) ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten tehokkaan tutkinnan ja syyttämisen varmistamiseksi, ottaen huomioon uhrien ja todistajien edut ja henkilökohtaiset olosuhteet,

justice, taking into account all the circumstances, including the gravity of the crime, the interests of victims and the age or infirmity of the alleged perpetrator, and his or her role in the alleged crime;

the Prosecutor shall inform the Pre-Trial Chamber and the State making a referral under article 14 or the Security Council in a case under article 13, paragraph (b), of his or her conclusion and the reasons for the conclusion.

3. (a) At the request of the State making a referral under article 14 or the Security Council under article 13, paragraph (b), the Pre-Trial Chamber may review a decision of the Prosecutor under paragraph 1 or 2 not to proceed and may request the Prosecutor to reconsider that decision.

(b) In addition, the Pre-Trial Chamber may, on its own initiative, review a decision of the Prosecutor not to proceed if it is based solely on paragraph 1 (c) or 2 (c). In such a case, the decision of the Prosecutor shall be effective only if confirmed by the Pre-Trial Chamber.

4. The Prosecutor may, at any time, reconsider a decision whether to initiate an investigation or prosecution based on new facts or information.

Article 54

Duties and powers of the Prosecutor with respect to investigations

1. The Prosecutor shall:

(a) In order to establish the truth, extend the investigation to cover all facts and evidence relevant to an assessment of whether there is criminal responsibility under this Statute, and, in doing so, investigate incriminating and exonerating circumstances equally;

(b) Take appropriate measures to ensure the effective investigation and prosecution of crimes within the jurisdiction of the Court, and in doing so, respect the interests and personal circumstances of victims and wit-

mukaan luettuna ikä, sukupuoli, niin kuin tämä käsite on määritelty 7 artiklan 3 kappaleessa, ja terveys, ja ottaa huomioon rikoksen luonne erityisesti, kun siihen liittyy seksuaalista tai sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa tai lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa; ja

c) ottaa täysimääräisesti huomioon henkilöiden tämän perussäännön mukaiset oikeudet.

2. Syyttäjä voi suorittaa tutkimuksia valtion alueella:

a) tämän perussäännön 9 osan määräysten mukaisesti; tai

b) esitutkintajaoston 57 artiklan 3 kappaleen (d) kohdan mukaisesti antaman luvan perusteella.

3. Syyttäjä voi:

a) kerätä ja tutkia todisteita;

b) pyytää tutkinnan kohteena olevien henkilöiden, uhrien ja todistajien läsnäoloa ja kuulustella heitä;

c) hakeutua yhteistyöhön valtioiden tai hallitustenvälisten järjestöjen tai yhteistyöelinten kanssa niiden toimivallan ja/ tai valtuuksien mukaisesti;

d) tehdä sellaisia järjestelyjä ja sopimuksia, jotka eivät ole ristiriidassa tämän perussäännön kanssa, ja jotka voivat olla tarpeen yhteistyön helpottamiseksi valtion, hallitustenvälisen järjestön tai henkilön kanssa;

e) sopia, että hän ei missään oikeudenkäynnin vaiheessa paljasta sellaisia asiakirjoja tai tietoja, jotka hän saa luottamuksellisesti ja pelkästään uusien todisteiden hankkimista varten, ellei tietojen antaja suostu siihen; ja

f) ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin tai pyytää, että tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään tietojen luottamuksellisuuden, henkilöiden suojelun tai todisteiden säilyttämisen varmistamiseksi.

nesses, including age, gender as defined in article 7, paragraph 3, and health, and take into account the nature of the crime, in particular where it involves sexual violence, gender violence or violence against children; and

(c) Fully respect the rights of persons arising under this Statute.

2. The Prosecutor may conduct investigations on the territory of a State:

(a) In accordance with the provisions of Part 9; or

(b) As authorized by the Pre-Trial Chamber under article 57, paragraph 3 (d).

3. The Prosecutor may:

(a) Collect and examine evidence;

(b) Request the presence of and question persons being investigated, victims and witnesses;

(c) Seek the cooperation of any State or intergovernmental organization or arrangement in accordance with its respective competence and/or mandate;

(d) Enter into such arrangements or agreements, not inconsistent with this Statute, as may be necessary to facilitate the cooperation of a State, intergovernmental organization or person;

(e) Agree not to disclose, at any stage of the proceedings, documents or information that the Prosecutor obtains on the condition of confidentiality and solely for the purpose of generating new evidence, unless the provider of the information consents; and

(f) Take necessary measures, or request that necessary measures be taken, to ensure the confidentiality of information, the protection of any person or the preservation of evidence.

55 artikla

Henkilöiden oikeudet tutkinnan aikana

1. Tämän perussäännön mukaisen tutkinnan aikana:

a) henkilöä ei saa pakottaa todistamaan itseään vastaan tai tunnustamaan syyllisyyt-

Article 55

Rights of persons during an investigation

1. In respect of an investigation under this Statute, a person:

(a) Shall not be compelled to incriminate himself or herself or to confess guilt;

tään;

b) häneen ei kohdisteta minkäänlaista pakkoa tai uhkaa, häntä ei kiduteta tai kohdella tai rangaista muulla julmalla, epäinhimillisellä tai halventavalla tavalla;

c) hänellä on oikeus maksutta pätevän tulkin apuun ja käännöksiin, jotka ovat tarpeen oikeudenmukaisuuden vaatimusten täyttämiseksi, jos häntä kuulustellaan muulla kuin hänen täysin ymmärtämällään ja puhumallaan kielellä; ja

d) häntä ei pidätetä tai vangita mielivaltaisesti, eikä hänen vapauttaan riistetä muutoin kuin tässä perussäännössä mainituin perustein ja siinä mainittuja menettelyjä noudattaen.

2. Kun on perusteita epäillä, että henkilö on tehnyt tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan rikoksen ja syyttäjällä tai kansallisilla viranomaisilla on tarkoitus kuulustella tätä henkilöä 9 osan mukaisesti tehdyn pyynnön nojalla, tällä henkilöllä on myös seuraavat oikeudet, joista hänelle on kerrottava ennen kuulustelua:

a) oikeus saada ennen kuulustelua tieto siitä, että on perusteita epäillä hänen tehneen tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan rikoksen;

b) oikeus vaieta ilman, että tällainen vaikeneminen otetaan huomioon päätettäessä syyllisyydestä tai syyttömyydestä;

c) oikeus valitsemaansa oikeudenkäyntiavustajaan tai, jos hänellä ei ole sellaista, oikeus saada jokaisessa asiassa, jossa oikeudenmukaisuuden etu sitä vaatii, itselleen määrätyksi oikeudenkäyntiavustaja ilman, että tästä aiheutuu kyseiselle henkilölle kuluja, jos häneltä puuttuu varoja maksaa siitä; ja

d) oikeus tulla kuulustelluksi oikeudenkäyntiavustajan läsnäollessa, ellei tämä henkilö ole vapaaehtoisesti luopunut oikeudestaan oikeudenkäyntiavustajaan.

56 artikla

Esitutkintajaoston tehtävä, kun kyseessä on ainutkertainen tutkintamahdollisuus

1. a) Kun syyttäjä katsoo, että tutkinta

(b) Shall not be subjected to any form of coercion, duress or threat, to torture or to any other form of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(c) Shall, if questioned in a language other than a language the person fully understands and speaks, have, free of any cost, the assistance of a competent interpreter and such translations as are necessary to meet the requirements of fairness; and

(d) Shall not be subjected to arbitrary arrest or detention, and shall not be deprived of his or her liberty except on such grounds and in accordance with such procedures as are established in this Statute.

2. Where there are grounds to believe that a person has committed a crime within the jurisdiction of the Court and that person is about to be questioned either by the Prosecutor, or by national authorities pursuant to a request made under Part 9, that person shall also have the following rights of which he or she shall be informed prior to being questioned:

(a) To be informed, prior to being questioned, that there are grounds to believe that he or she has committed a crime within the jurisdiction of the Court;

(b) To remain silent, without such silence being a consideration in the determination of guilt or innocence;

(c) To have legal assistance of the person's choosing, or, if the person does not have legal assistance, to have legal assistance assigned to him or her, in any case where the interests of justice so require, and without payment by the person in any such case if the person does not have sufficient means to pay for it; and

(d) To be questioned in the presence of counsel unless the person has voluntarily waived his or her right to counsel.

Article 56

Role of the Pre-Trial Chamber in relation to a unique investigative opportunity

1. (a) Where the Prosecutor considers an

tarjoaa ainutkertaisen mahdollisuuden ottaa todistajanlausunto tai lausunto todistajalta tai tutkia, kerätä tai testata todisteita, jotka eivät ehkä myöhemmin ole saatavilla oikeudenkäyntiä varten, syyttäjä ilmoittaa tästä esitutkintajaostolle.

b) Sellaisessa tapauksessa esitutkintajaosto voi syyttäjän pyynnöstä ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin oikeudenkäynnin tehokkuuden ja koskemattomuuden varmistamiseksi ja erityisesti puolustuksen oikeuksien suojelemiseksi.

c) Ellei esitutkintajaosto toisin määrää, syyttäjä antaa asiaan liittyvät tiedot henkilölle, joka on pidätetty tai joka on haastettu ja saapunut paikalle (a) kohdassa tarkoitetun tutkinnan yhteydessä, jotta tätä henkilöä voidaan kuulla asiassa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen (b) kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voi sisältyä:

a) noudatettavia menettelyjä koskevien suositusten tai määräysten antaminen;

b) määräyksen antaminen siitä, että asian käsittelystä on tehtävä pöytäkirja;

c) avustavan asiantuntijan nimeäminen;

d) luvan antaminen pidätetyn tai haastetun ja paikalle saapuneen henkilön oikeudenkäyntiavustajalle osallistua tai, jos henkilöä ei ole vielä pidätetty tai hän ei ole saapunut paikalle tai jos oikeudenkäyntiavustajaa ei ole vielä nimetty, asianajajan nimeäminen puolustuksen etujen valvomista varten;

e) yhden esitutkintajaoston jäsenen tai tarvittaessa muun käytettävissä olevan esitutkintaosaston tai oikeudenkäyntiosaston tuomarin nimeäminen esittämään havaintoja ja antamaan suosituksia tai määräyksiä, jotka koskevat todisteiden keräämistä ja säilyttämistä ja henkilöiden kuulustelua;

f) sellaisia muita toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen todisteiden keräämiseksi ja säilyttämiseksi.

3. a) Jos syyttäjä ei ole pyytänyt toimenpiteitä tämän artiklan mukaisesti, mutta esitutkintajaosto katsoo, että toimenpiteitä edellytetään sellaisten todisteiden säilyttämiseksi, joiden se katsoo olevan oleellisia puolustukselle oikeudenkäynnissä, esitutkintajaosto

investigation to present a unique opportunity to take testimony or a statement from a witness or to examine, collect or test evidence, which may not be available subsequently for the purposes of a trial, the Prosecutor shall so inform the Pre-Trial Chamber.

(b) In that case, the Pre-Trial Chamber may, upon request of the Prosecutor, take such measures as may be necessary to ensure the efficiency and integrity of the proceedings and, in particular, to protect the rights of the defence.

(c) Unless the Pre-Trial Chamber orders otherwise, the Prosecutor shall provide the relevant information to the person who has been arrested or appeared in response to a summons in connection with the investigation referred to in subparagraph (a), in order that he or she may be heard on the matter.

2. The measures referred to in paragraph 1 (b) may include:

(a) Making recommendations or orders regarding procedures to be followed;

(b) Directing that a record be made of the proceedings;

(c) Appointing an expert to assist;

(d) Authorizing counsel for a person who has been arrested, or appeared before the Court in response to a summons, to participate, or where there has not yet been such an arrest or appearance or counsel has not been designated, appointing another counsel to attend and represent the interests of the defence;

(e) Naming one of its members or, if necessary, another available judge of the Pre-Trial or Trial Division to observe and make recommendations or orders regarding the collection and preservation of evidence and the questioning of persons;

(f) Taking such other action as may be necessary to collect or preserve evidence.

3. (a) Where the Prosecutor has not sought measures pursuant to this article but the Pre-Trial Chamber considers that such measures are required to preserve evidence that it deems would be essential for the defence at trial, it shall consult with the Prosecutor as to

neuvottelee syyttäjän kanssa sen selvittämiseksi, onko olemassa peruste sille, että syyttäjä ei ole pyytänyt toimenpiteitä. Jos esitutkintajaosto neuvottelujen tuloksena toteaa, että syyttäjä on perusteettomasti jättänyt pyytämättä sellaisia toimenpiteitä, esitutkintajaosto voi ryhtyä toimenpiteisiin omasta aloitteestaan.

b) Syyttäjä voi valittaa esitutkintajaoston päätöksestä toimia omasta aloitteestaan tämän kappaleen nojalla. Valitus käsitellään kiireellisenä.

4. Tämän artiklan mukaisesti oikeudenkäyntiä varten säilytettävien tai kerättyjen todisteiden tai niitä koskevien pöytäkirjamerkintöjen hyväksymistä koskevat oikeudenkäynnissä 69 artiklan määräykset, ja niille annetaan oikeudenkäyntijaoston päättämä painoarvo.

whether there is good reason for the Prosecutor's failure to request the measures. If upon consultation, the Pre-Trial Chamber concludes that the Prosecutor's failure to request such measures is unjustified, the Pre-Trial Chamber may take such measures on its own initiative.

(b) A decision of the Pre-Trial Chamber to act on its own initiative under this paragraph may be appealed by the Prosecutor. The appeal shall be heard on an expedited basis.

4. The admissibility of evidence preserved or collected for trial pursuant to this article, or the record thereof, shall be governed at trial by article 69, and given such weight as determined by the Trial Chamber.

57 artikla

Esitutkintajaoston tehtävät ja valtuudet

1. Ellei tässä perussäännössä toisin määrätä, esitutkintajaosto hoitaa tehtäviään tämän artiklan määräysten mukaisesti.

2. a) Esitutkintajaoston 15, 18 ja 19 artiklan, 54 artiklan (2) kappaleen, 61 artiklan (7) kappaleen ja 72 artiklan nojalla antamat määräykset ja päätökset tehdään sen tuomareiden yksinkertaisella äänen enemmistöllä

b) Kaikissa muissa tapauksissa yksi esitutkintajaoston tuomari voi hoitaa sille tässä perussäännössä määrättyjä tehtäviä, ellei oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskeissa säännöissä tai esitutkintajaoston enemmistöpäätöksellä toisin määrätä.

3. Muiden tämän perussäännön mukaisten tehtäviensä lisäksi esitutkintajaosto voi:

a) syyttäjän pyynnöstä antaa sellaisia määräyksiä ja pidätysmääräyksiä, joita tutkinta mahdollisesti edellyttää;

b) pidätetyn tai 58 artiklan mukaisesti haastetun ja paikalle saapuneen henkilön pyynnöstä antaa sellaisia määräyksiä tai pyytää sellaista 9 osan mukaista yhteistyötä, jotka voivat olla tarpeen kyseisen henkilön avus-

Article 57

Functions and powers of the Pre-Trial Chamber

1. Unless otherwise provided in this Statute, the Pre-Trial Chamber shall exercise its functions in accordance with the provisions of this article.

2. (a) Orders or rulings of the Pre-Trial Chamber issued under articles 15, 18, 19, 54, paragraph 2, 61, paragraph 7, and 72 must be concurred in by a majority of its judges.

(b) In all other cases, a single judge of the Pre-Trial Chamber may exercise the functions provided for in this Statute, unless otherwise provided for in the Rules of Procedure and Evidence or by a majority of the Pre-Trial Chamber.

3. In addition to its other functions under this Statute, the Pre-Trial Chamber may:

(a) At the request of the Prosecutor, issue such orders and warrants as may be required for the purposes of an investigation;

(b) Upon the request of a person who has been arrested or has appeared pursuant to a summons under article 58, issue such orders, including measures such as those described in article 56, or seek such cooperation pursuant

tamiseksi tämän puolustuksen valmistelussa, mukaan luettuna 56 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;

c) varmistaa tarvittaessa uhrien ja todistajien suojeleminen ja yksityisyyden suoja, todisteiden säilyttäminen, pidätettyjen tai haastettujen ja paikalle saapuneiden henkilöiden suojeleminen sekä kansallista turvallisuutta koskevien tietojen suojeleminen;

d) antaa syyttäjälle luvan ryhtyä erityisiin tutkintatoimenpiteisiin sopimusvaltion alueella varmistamatta tämän valtion yhteistyöohjelmasta 9 osan mukaisesti, jos esitutkintajaosto, otettuaan tämän valtion mielipiteet huomioon aina kun se on mahdollista, on katsonut kyseisessä tapauksessa, että tämä valtio ei selvästi kykene panemaan täytäntöön yhteistyöpyyntöä sen vuoksi, että sillä ei ole käytettävissä viranomaisista tai lainkäyttöjärjestelmään kuuluvaa elintä, joka olisi toimivaltainen panemaan 9 osan mukaisen yhteistyöpyynnön täytäntöön;

e) silloin kun pidätysmääräys tai haaste on annettu 58 artiklan mukaisesti, pyytää 93 artiklan 1 kappaleen (k) kohdan mukaisesti yhteistyötä valtioiden kanssa, jotta nämä ryhtyvät turvaamistoimiin menettämismääräystä varten, erityisesti uhrien perimmäisen edun turvaamiseksi, ottaen asianmukaisesti huomioon todisteiden vahvuuden ja osapuolten oikeudet tämän perussäännön ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

to Part 9 as may be necessary to assist the person in the preparation of his or her defence;

(c) Where necessary, provide for the protection and privacy of victims and witnesses, the preservation of evidence, the protection of persons who have been arrested or appeared in response to a summons, and the protection of national security information;

(d) Authorize the Prosecutor to take specific investigative steps within the territory of a State Party without having secured the cooperation of that State under Part 9 if, whenever possible having regard to the views of the State concerned, the Pre-Trial Chamber has determined in that case that the State is clearly unable to execute a request for cooperation due to the unavailability of any authority or any component of its judicial system competent to execute the request for cooperation under Part 9.

(e) Where a warrant of arrest or a summons has been issued under article 58, and having due regard to the strength of the evidence and the rights of the parties concerned, as provided for in this Statute and the Rules of Procedure and Evidence, seek the cooperation of States pursuant to article 93, paragraph 1 (k), to take protective measures for the purpose of forfeiture, in particular for the ultimate benefit of victims.

58 artikla

Esitutkintajaoston antamat pidätysmääräykset ja haasteet

1. Milloin tahansa tutkinnan aloittamisen jälkeen esitutkintajaosto antaa syyttäjän hakemuksesta henkilöstä pidätysmääräyksen, jos se hakemuksen ja syyttäjän toimittamat todisteet tai muut tiedot tutkittuaan on vakuuttunut siitä, että:

a) on olemassa perusteltua syytä epäillä, että henkilö on tehnyt tuomioistuimen toimialta kuuluvan rikoksen; ja

Article 58

Issuance by the Pre-Trial Chamber of a warrant of arrest or a summons to appear

1. At any time after the initiation of an investigation, the Pre-Trial Chamber shall, on the application of the Prosecutor, issue a warrant of arrest of a person if, having examined the application and the evidence or other information submitted by the Prosecutor, it is satisfied that:

(a) There are reasonable grounds to believe that the person has committed a crime within the jurisdiction of the Court; and

b) henkilön pidättäminen on tarpeen:

i) sen varmistamiseksi, että tämä henkilö on läsnä oikeudenkäynnissä,

ii) sen varmistamiseksi, että tämä henkilö ei estä tai vaaranna tutkintaa tai oikeudenkäyntiä, tai

iii) tarvittaessa sen estämiseksi, että tämä henkilö jatkaa kyseisen rikoksen tai siihen liittyvän, tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan ja samoista olosuhteista johtuvan rikoksen täytäntöönpanoa.

2. Syyttäjän hakemukseen sisältyy:

a) henkilön nimi ja muut oleelliset henkilötiedot;

b) erityinen viittaus tuomioistuimen toimivaltaan kuuluviin rikoksiin, joita henkilön väitetään tehneen;

c) tiivistelmä tosiseikoista, joiden väitetään täyttävän näiden rikosten tunnusmerkistön;

d) tiivistelmä todisteista ja muista tiedoista, jotka osoittavat, että on perusteltua syytä epäillä henkilön tehneen nämä rikokset; ja

e) syyttäjän perustelut sille, että henkilön pidättäminen on tarpeen.

3. Pidätysmääräykseen sisältyy:

a) henkilön nimi ja muut oleelliset henkilötiedot;

b) erityinen viittaus tuomioistuimen toimivaltaan kuuluviin rikoksiin, joiden vuoksi henkilön pidätysmääräystä haetaan; ja

c) tiivistelmä tosiseikoista, joiden väitetään täyttävän näiden rikosten tunnusmerkistön.

4. Pidätysmääräys on voimassa, kunnes tuomioistuin toisin määrää.

5. Pidätysmääräyksen perusteella tuomioistuin voi pyytää henkilön väliaikaista pidättämistä tai pidättämistä ja luovuttamista 9 osan mukaisesti.

6. Syyttäjä voi pyytää esitutkintajaostoa muuttamaan pidätysmääräystä muuttamalla siinä mainittuja rikoksia tai lisäämällä siihen rikoksia. Esitutkintajaosto muuttaa pidätysmääräystä, jos se on vakuuttunut siitä, että on olemassa perusteltua syytä epäillä henkilön tehneen muutetut tai lisätyt rikokset.

7. Vaihtoehtona pidätysmääräyksen hakemiselle syyttäjä voi jättää hakemuksen, jossa

(b) The arrest of the person appears necessary:

(i) To ensure the person's appearance at trial,

(ii) To ensure that the person does not obstruct or endanger the investigation or the court proceedings, or

(iii) Where applicable, to prevent the person from continuing with the commission of that crime or a related crime which is within the jurisdiction of the Court and which arises out of the same circumstances.

2. The application of the Prosecutor shall contain:

(a) The name of the person and any other relevant identifying information;

(b) A specific reference to the crimes within the jurisdiction of the Court which the person is alleged to have committed;

(c) A concise statement of the facts which are alleged to constitute those crimes;

(d) A summary of the evidence and any other information which establish reasonable grounds to believe that the person committed those crimes; and

(e) The reason why the Prosecutor believes that the arrest of the person is necessary.

3. The warrant of arrest shall contain:

(a) The name of the person and any other relevant identifying information;

(b) A specific reference to the crimes within the jurisdiction of the Court for which the person's arrest is sought; and

(c) A concise statement of the facts which are alleged to constitute those crimes.

4. The warrant of arrest shall remain in effect until otherwise ordered by the Court.

5. On the basis of the warrant of arrest, the Court may request the provisional arrest or the arrest and surrender of the person under Part 9.

6. The Prosecutor may request the Pre-Trial Chamber to amend the warrant of arrest by modifying or adding to the crimes specified therein. The Pre-Trial Chamber shall so amend the warrant if it is satisfied that there are reasonable grounds to believe that the person committed the modified or additional crimes.

7. As an alternative to seeking a warrant of arrest, the Prosecutor may submit an appli-

hän pyytää esitutkintajaostoa antamaan henkilölle haasteen. Jos esitutkintajaosto on vakuuttunut siitä, että on olemassa perusteltua syytä epäillä henkilön tehneen väitetyn rikoksen ja haaste riittää henkilön läsnäolon varmistamiseksi, se antaa henkilölle haasteen oikeuteen joko sellaisin ehdoin tai ilman sellaisia ehtoja, joilla rajoitetaan hänen vapauttaan (muutoin kuin vangitsemalla hänet), jos kansallisessa lainsäädännössä määrätään tällaisista ehdoista. Haasteeseen tulee sisältyä:

- a) henkilön nimi ja muut oleelliset henkilötiedot;
- b) päivämäärä, jolloin henkilön tulee saapua oikeuteen;
- c) erityinen viittaus tuomioistuimen toimivaltaan kuuluviin rikoksiin, joita henkilön väitetään tehneen; ja
- d) tiivistelmä tosiseikoista, joiden väitetään täyttävän rikoksen tunnusmerkistön.

Haaste annetaan henkilölle tiedoksi.

cation requesting that the Pre-Trial Chamber issue a summons for the person to appear. If the Pre-Trial Chamber is satisfied that there are reasonable grounds to believe that the person committed the crime alleged and that a summons is sufficient to ensure the person's appearance, it shall issue the summons, with or without conditions restricting liberty (other than detention) if provided for by national law, for the person to appear. The summons shall contain:

- (a) The name of the person and any other relevant identifying information;
- (b) The specified date on which the person is to appear;
- (c) A specific reference to the crimes within the jurisdiction of the Court which the person is alleged to have committed; and
- (d) A concise statement of the facts which are alleged to constitute the crime.

The summons shall be served on the person.

59 artikla

Pidätysmenettely oleskeluvaltiossa

1. Sopimusvaltio, joka on vastaanottanut väliaikaista pidätystä tai pidätystä ja luovuttamista koskevan pyynnön, ryhtyy välittömästi toimenpiteisiin pidättääkseen kyseisen henkilön lainsäädäntönsä ja tämän perussääntönsä 9 osan määräysten mukaisesti.

2. Pidätetty henkilö saatetaan viipymättä toimivaltaisten oikeusviranomaisten eteen oleskeluvaltiossa, joka ratkaisee tämän valtion lainsäädännön mukaisesti:

- a) koskeeko pidätysmääräys kyseistä henkilöä;
- b) onko henkilö pidätetty asianmukaista menettelyä noudattaen; ja
- c) onko henkilön oikeuksia kunnioitettu.

3. Pidätetyllä henkilöllä on oikeus hakea oleskeluvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta väliaikaista vapauttamista ennen luovuttamista.

4. Tehdessään päätöksen sellaisesta hake-

Article 59

Arrest proceedings in the custodial State

1. A State Party which has received a request for provisional arrest or for arrest and surrender shall immediately take steps to arrest the person in question in accordance with its laws and the provisions of Part 9.

2. A person arrested shall be brought promptly before the competent judicial authority in the custodial State which shall determine, in accordance with the law of that State, that:

- (a) The warrant applies to that person;
- (b) The person has been arrested in accordance with the proper process; and
- (c) The person's rights have been respected.

3. The person arrested shall have the right to apply to the competent authority in the custodial State for interim release pending surrender.

4. In reaching a decision on any such

muksesta, oleskeluvaltion toimivaltainen viranomaisena tutkii, ottaen huomioon väitettyjen rikosten törkeyden, onko väliaikaiselle vapauttamiselle kiireellisiä ja poikkeuksellisia oikeuttavia perusteita ja onko olemassa tarvittavat takeet sen varmistamiseksi, että oleskeluvaltio voi täyttää velvollisuutensa luovuttaa henkilö tuomioistuimelle. Oleskeluvaltion toimivaltainen viranomaisena ei voi tutkia, onko pidätysmääräys annettu asianmukaisesti 58 artiklan 1 kappaleen (a) ja (b) kohdan nojalla.

5. Esitutkintajaostolle ilmoitetaan väliaikaista vapauttamista koskevista pyynnöistä, ja se antaa suosituksia oleskeluvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Ennen päätöksen tekemistä oleskeluvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava nämä suositukset vakavasti huomioon, mukaan luettuna suositukset henkilön pakenemisen ehkäisemistoimenpiteiksi.

6. Jos henkilö vapautetaan väliaikaisesti, esitutkintajaosto voi pyytää säännöllisin väliajoin raportteja väliaikaisen vapauttamisen tilanteesta.

7. Kun oleskeluvaltio on määrännyt henkilön luovutettavaksi, tämä luovutetaan tuomioistuimelle mahdollisimman pian.

60 artikla

Alustavat toimenpiteet tuomioistuimessa

1. Kun henkilö on luovutettu tuomioistuimelle, tai hän on saapunut tuomioistuimen eteen vapaaehtoisesti tai haasteen johdosta, esitutkintajaosto varmistaa, että tälle henkilölle on ilmoitettu rikoksista, joita hänen väitetään tehneen ja hänen perussäännön mukaisista oikeuksistaan, mukaan luettuna oikeus hakea väliaikaista vapauttamista ennen oikeudenkäyntiä.

2. Pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö voi hakea väliaikaista vapauttamista ennen oikeudenkäyntiä. Jos esitutkintajaosto on vakuuttunut siitä, että 58 artiklan 1 kappaleen ehdot täyttyvät, henkilö pidetään vangittuna. Jos esitutkintajaosto ei ole vakuuttunut siitä, se vapauttaa henkilön ehdoin tai ilman ehtoja.

application, the competent authority in the custodial State shall consider whether, given the gravity of the alleged crimes, there are urgent and exceptional circumstances to justify interim release and whether necessary safeguards exist to ensure that the custodial State can fulfil its duty to surrender the person to the Court. It shall not be open to the competent authority of the custodial State to consider whether the warrant of arrest was properly issued in accordance with article 58, paragraph 1 (a) and (b).

5. The Pre-Trial Chamber shall be notified of any request for interim release and shall make recommendations to the competent authority in the custodial State. The competent authority in the custodial State shall give full consideration to such recommendations, including any recommendations on measures to prevent the escape of the person, before rendering its decision.

6. If the person is granted interim release, the Pre-Trial Chamber may request periodic reports on the status of the interim release.

7. Once ordered to be surrendered by the custodial State, the person shall be delivered to the Court as soon as possible.

Article 60

Initial proceedings before the Court

1. Upon the surrender of the person to the Court, or the person's appearance before the Court voluntarily or pursuant to a summons, the Pre-Trial Chamber shall satisfy itself that the person has been informed of the crimes which he or she is alleged to have committed, and of his or her rights under this Statute, including the right to apply for interim release pending trial.

2. A person subject to a warrant of arrest may apply for interim release pending trial. If the Pre-Trial Chamber is satisfied that the conditions set forth in article 58, paragraph 1, are met, the person shall continue to be detained. If it is not so satisfied, the Pre-Trial Chamber shall release the person, with or without conditions.

3. Esitutkintajaosto käsittelee säännöllisin väliajoin päätöstään henkilön vapauttamisesta tai vangitsemisesta, ja voi tehdä niin milloin tahansa syyttäjän tai kyseisen henkilön pyynnöstä. Tällaisen käsittelyn yhteydessä esitutkintajaosto voi muuttaa vangitsemista, vapauttamista tai vapauttamisehtoja koskevaa päätöstään, jos se on vakuuttunut siitä, että olosuhteiden muutos vaatii sitä.

4. Esitutkintajaosto varmistaa, että henkilö ei ole vangittuna kohtuuttoman pitkää aikaa ennen oikeudenkäyntiä syyttäjän perusteettoman viivästyksen vuoksi. Tällaisen viivästyksen ilmetessä tuomioistuin harkitsee henkilön vapauttamista ehdoin tai ilman ehtoja.

5. Tarpeen vaatiessa esitutkintajaosto voi antaa pidätysmääräyksen varmistaakseen vapautetun henkilön läsnäolon.

3. The Pre-Trial Chamber shall periodically review its ruling on the release or detention of the person, and may do so at any time on the request of the Prosecutor or the person. Upon such review, it may modify its ruling as to detention, release or conditions of release, if it is satisfied that changed circumstances so require.

4. The Pre-Trial Chamber shall ensure that a person is not detained for an unreasonable period prior to trial due to inexcusable delay by the Prosecutor. If such delay occurs, the Court shall consider releasing the person, with or without conditions.

5. If necessary, the Pre-Trial Chamber may issue a warrant of arrest to secure the presence of a person who has been released.

61 artikla

Syytteiden vahvistaminen ennen oikeudenkäyntiä

1. Esitutkintajaosto pitää istunnon kohtuullisen ajan kuluttua henkilön luovuttamisesta tai vapaaehtoisesta saapumisesta tuomioistuimen eteen niiden syytteiden vahvistamiseksi, joiden perusteella syyttäjä aikoo hakea oikeudenkäyntiä. Istunto pidetään syyttäjän ja syytetyn sekä tämän oikeudenkäyntiavustajan läsnäollessa, ottaen kuitenkin huomioon 2 kappaleen määräykset.

2. Esitutkintajaosto voi syyttäjän pyynnöstä tai omasta aloitteestaan pitää istunnon syytetyn poissaollessa niiden syytteiden vahvistamiseksi, joiden perusteella syyttäjä aikoo hakea oikeudenkäyntiä, kun henkilö on:

a) luopunut oikeudestaan olla läsnä; tai

b) paennut tai häntä ei löydetä ja kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin on ryhdytty hänen läsnäolonsa varmistamiseksi tuomioistuimessa sekä syytteistä ja syytteet vahvistavan oikeudenkäynnin pitämisestä ilmoittamiseksi.

Tässä tapauksessa henkilöä edustaa oikeudenkäyntiavustaja, kun esitutkintajaosto katsoo, että oikeudenmukaisuus sitä vaatii

Article 61

Confirmation of the charges before trial

1. Subject to the provisions of paragraph 2, within a reasonable time after the person's surrender or voluntary appearance before the Court, the Pre-Trial Chamber shall hold a hearing to confirm the charges on which the Prosecutor intends to seek trial. The hearing shall be held in the presence of the Prosecutor and the person charged, as well as his or her counsel.

2. The Pre-Trial Chamber may, upon request of the Prosecutor or on its own motion, hold a hearing in the absence of the person charged to confirm the charges on which the Prosecutor intends to seek trial when the person has:

(a) Waived his or her right to be present; or

(b) Fled or cannot be found and all reasonable steps have been taken to secure his or her appearance before the Court and to inform the person of the charges and that a hearing to confirm those charges will be held.

In that case, the person shall be represented by counsel where the Pre-Trial Chamber determines that it is in the interests of justice.

3. Kohtuullisessa ajassa ennen istuntoa henkilölle:

a) annetaan jäljennös asiakirjasta, joka sisältää syytteet, joiden perusteella syyttäjä aikoo saattaa henkilön oikeuden eteen; ja

b) ilmoitetaan todisteista, joihin syyttäjä aikoo vedota istunnossa.

Esitutkintajaosto voi antaa määräyksiä, jotka koskevat tietojen antamista istuntoa varten.

4. Ennen istuntoa syyttäjä voi jatkaa tutkintaa ja muuttaa syytteitä tai luopua niistä. Henkilölle tulee ilmoittaa hyvissä ajoin ennen istuntoa syytteiden muutoksista tai syytteistä luopumisesta. Syytteistä luovuttaessa syyttäjä ilmoittaa esitutkintajaostolle syytteistä luopumisen perusteista.

5. Istunnossa syyttäjä esittää kunkin syytteen tueksi riittäviä todisteita sen osoittamiseksi, että on olemassa perusteltu syy epäillä henkilön tehneen rikoksen, josta häntä syytetään. Syyttäjä voi esittää asiakirjatodisteita tai todisteiden tiivistelmiä eikä hänen tarvitse kutsua sellaisia todistajia, joiden on tarkoitus todistaa oikeudenkäynnissä.

6. Istunnossa henkilö voi:

a) kiistää syytteet;

b) kiistää syyttäjän esittämät todisteet; ja

c) esittää todisteita.

7. Esitutkintajaosto ratkaisee istunnossa esitetyn perusteella, onko riittäviä todisteita sen osoittamiseksi, että on olemassa perusteltu syy epäillä henkilön tehneen ne rikokset, joista häntä syytetään. Ratkaisunsa perusteella esitutkintajaosto:

a) vahvistaa ne syytteet, joiden osalta se on katsonut olevan riittäviä todisteita; ja määrää henkilölle oikeudenkäyntijaoston järjestämän oikeudenkäynnin vahvistettujen syytteiden osalta;

b) ei vahvista niitä syytteitä, joiden osalta se on katsonut, että riittäviä todisteita ei ole;

c) lykkää istuntoa ja pyytää syyttäjää harkitsemaan:

i) lisätodisteiden esittämistä tai tutkinnan jatkamista tietyn syytteen osalta; tai

3. Within a reasonable time before the hearing, the person shall:

(a) Be provided with a copy of the document containing the charges on which the Prosecutor intends to bring the person to trial; and

(b) Be informed of the evidence on which the Prosecutor intends to rely at the hearing.

The Pre-Trial Chamber may issue orders regarding the disclosure of information for the purposes of the hearing.

4. Before the hearing, the Prosecutor may continue the investigation and may amend or withdraw any charges. The person shall be given reasonable notice before the hearing of any amendment to or withdrawal of charges. In case of a withdrawal of charges, the Prosecutor shall notify the Pre-Trial Chamber of the reasons for the withdrawal.

5. At the hearing, the Prosecutor shall support each charge with sufficient evidence to establish substantial grounds to believe that the person committed the crime charged. The Prosecutor may rely on documentary or summary evidence and need not call the witnesses expected to testify at the trial.

6. At the hearing, the person may:

(a) Object to the charges;

(b) Challenge the evidence presented by the Prosecutor; and

(c) Present evidence.

7. The Pre-Trial Chamber shall, on the basis of the hearing, determine whether there is sufficient evidence to establish substantial grounds to believe that the person committed each of the crimes charged. Based on its determination, the Pre-Trial Chamber shall:

(a) Confirm those charges in relation to which it has determined that there is sufficient evidence, and commit the person to a Trial Chamber for trial on the charges as confirmed;

(b) Decline to confirm those charges in relation to which it has determined that there is insufficient evidence;

(c) Adjourn the hearing and request the Prosecutor to consider:

(i) Providing further evidence or conducting further investigation with respect to a particular charge; or

ii) syytteen muuttamista sillä perusteella, että esitetyt todisteet näyttävät osoittavan toisen rikoksen, joka kuuluu tuomioistuimen toimivaltaan.

8. Se, että esitutkintajaosto ei vahvista syytettä, ei estä syyttäjää myöhemmin pyytämästä sen vahvistamista, jos pyynnön tueksi esitetään lisätodisteita.

9. Sen jälkeen kun syytteet on vahvistettu ja ennen oikeudenkäynnin alkamista syyttäjä voi muuttaa syytteitä esitutkintajaoston luvalla ja ilmoitettuaan tästä syytetyille. Jos syyttäjä hakee uusien syytteiden lisäämistä tai syytteiden korvaamista ankarammilla syytteillä, pidetään tämän artiklan mukainen istunto syytteiden vahvistamiseksi. Oikeudenkäynnin alkamisen jälkeen syyttäjä voi oikeudenkäyntijaoston luvalla peruuttaa syytteet.

10. Aikaisemmin annettu pidätysmääräys lakkaa olemasta voimassa sellaisten syytteiden osalta, joita esitutkintajaosto ei ole vahvistanut tai jotka syyttäjä on peruuttanut.

11. Kun syytteet on vahvistettu tämän artiklan mukaisesti, puheenjohtajisto muodostaa oikeudenkäyntijaoston, joka 9 kappaleen ja 64 artiklan 4 kappaleen määräykset huomioon ottaen vastaa myöhemmästä oikeudenkäyntimenettelystä ja voi hoitaa mitä tahansa esitutkintajaoston tehtävää, joka on olennainen ja joka soveltuu kyseiseen oikeudenkäyntiin.

6 OSA

OIKEUDENKÄYNTI

62 artikla

Oikeudenkäyntipaikka

Oikeudenkäyntipaikka on tuomioistuimen toimipaikka, ellei toisin päätetä.

63 artikla

Oikeudenkäynti syytetyn läsnäollessa

1. Syytetty on läsnä oikeudenkäynnin ajan.

(ii) Amending a charge because the evidence submitted appears to establish a different crime within the jurisdiction of the Court.

8. Where the Pre-Trial Chamber declines to confirm a charge, the Prosecutor shall not be precluded from subsequently requesting its confirmation if the request is supported by additional evidence.

9. After the charges are confirmed and before the trial has begun, the Prosecutor may, with the permission of the Pre-Trial Chamber and after notice to the accused, amend the charges. If the Prosecutor seeks to add additional charges or to substitute more serious charges, a hearing under this article to confirm those charges must be held. After commencement of the trial, the Prosecutor may, with the permission of the Trial Chamber, withdraw the charges.

10. Any warrant previously issued shall cease to have effect with respect to any charges which have not been confirmed by the Pre-Trial Chamber or which have been withdrawn by the Prosecutor.

11. Once the charges have been confirmed in accordance with this article, the Presidency shall constitute a Trial Chamber which, subject to paragraph 9 and to article 64, paragraph 4, shall be responsible for the conduct of subsequent proceedings and may exercise any function of the Pre-Trial Chamber that is relevant and capable of application in those proceedings.

PART 6

THE TRIAL

Article 62

Place of trial

Unless otherwise decided, the place of the trial shall be the seat of the Court.

Article 63

Trial in the presence of the accused

1. The accused shall be present during the trial.

2. Jos tuomioistuimessa läsnäoleva syytetty jatkaa oikeudenkäynnin häiritsemistä, oikeudenkäyntijaosto voi poistaa syytetyn oikeussalista ja tarjoaa hänelle mahdollisuuden seurata oikeudenkäyntiä ja antaa oikeudenkäyntiavustajalleen ohjeita oikeussalin ulkopuolelta käyttäen tarvittaessa viestintälaitteita. Tällaisiin toimenpiteisiin ryhdytään vain poikkeustapauksissa, kun muut kohtuulliset vaihtoehdot ovat osoittautuneet riittämättömiksi, ja niitä sovelletaan ainoastaan niin kauan kuin se on ehdottoman tarpeen.

2. If the accused, being present before the Court, continues to disrupt the trial, the Trial Chamber may remove the accused and shall make provision for him or her to observe the trial and instruct counsel from outside the courtroom, through the use of communications technology, if required. Such measures shall be taken only in exceptional circumstances after other reasonable alternatives have proved inadequate, and only for such duration as is strictly required.

64 artikla

Article 64

Oikeudenkäyntijaoston tehtävät ja valtuudet

Functions and powers of the Trial Chamber

1. Tässä artiklassa mainittuja oikeudenkäyntijaoston tehtäviä ja valtuuksia hoidetaan tämän perussäännön ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

1. The functions and powers of the Trial Chamber set out in this article shall be exercised in accordance with this Statute and the Rules of Procedure and Evidence.

2. Oikeudenkäyntijaosto varmistaa, että oikeudenkäynti on oikeudenmukainen ja nopea ja että oikeudenkäynnissä syytetyn oikeudet otetaan täysimääräisesti huomioon ja uhrien ja todistajien suojeluun kiinnitetään asianmukaisesti huomiota.

2. The Trial Chamber shall ensure that a trial is fair and expeditious and is conducted with full respect for the rights of the accused and due regard for the protection of victims and witnesses.

3. Kun tapaukselle on määrätty oikeudenkäynti tämän perussäännön mukaisesti, tapausta käsittelemään määrätty oikeudenkäyntijaosto:

3. Upon assignment of a case for trial in accordance with this Statute, the Trial Chamber assigned to deal with the case shall:

a) neuvottelee osapuolten kanssa ja hyväksyy sellaiset menettelytavat, jotka ovat tarpeen oikeudenmukaisen ja nopean oikeudenkäynnin järjestämisen helpottamiseksi;

(a) Confer with the parties and adopt such procedures as are necessary to facilitate the fair and expeditious conduct of the proceedings;

b) päättää oikeudenkäynnissä käytettävän kielen tai kielet; ja

(b) Determine the language or languages to be used at trial; and

c) huolehtii sellaisten asiakirjojen tai tietojen antamisesta, joita ei ole aikaisemmin annettu, riittävän ajoissa ennen oikeudenkäynnin alkua, jotta oikeudenkäyntiä voidaan riittävästi valmistella, ottaen huomioon muut tämän perussäännön asiaan liittyvät määräykset.

(c) Subject to any other relevant provisions of this Statute, provide for disclosure of documents or information not previously disclosed, sufficiently in advance of the commencement of the trial to enable adequate preparation for trial.

4. Oikeudenkäyntijaosto voi siirtää valmistettavaa laatua olevia kysymyksiä esitutkintajaoston käsiteltäväksi tai tarvittaessa toiselle käytettävissä olevalle esitutkintajaoston tuomarille, jos tämä on tarpeen oikeudenkäyn-

4. The Trial Chamber may, if necessary for its effective and fair functioning, refer preliminary issues to the Pre-Trial Chamber or, if necessary, to another available judge of the Pre-Trial Division.

tijaoston tehokkaalle ja oikeudenmukaiselle toiminnalle.

5. Ilmoitettuaan asiasta osapuolille, oikeudenkäyntijaosto voi tarvittaessa määrätä, että useampaa kuin yhtä syytettyä koskevat syytteet käsitellään yhdessä tai erikseen.

6. Hoitaessaan tehtäviään ennen oikeudenkäyntiä tai oikeudenkäynnin aikana oikeudenkäyntijaosto voi tarvittaessa:

a) hoitaa mitä tahansa 61 artiklan 11 kappaleessa tarkoitettuja esitutkintajaoston tehtäviä;

b) vaatia todistajien läsnäoloa ja todistanlausuntoja sekä asiakirjojen ja muiden todisteiden esittämistä, tarvittaessa valtioiden avustuksella tämän perussäännön määräysten mukaisesti;

c) huolehtia luottamuksellisten tietojen suojelusta;

d) määrätä todisteita esitettäväksi niiden lisäksi, joita osapuolet ovat keränneet ennen oikeudenkäyntiä tai esittäneet oikeudenkäynnin aikana;

e) huolehtia syytettyjen, todistajien ja uhrien suojelusta; ja

f) päättää muista tarpeellisista asioista.

7. Oikeudenkäynti on julkinen. Oikeudenkäyntijaosto voi kuitenkin päättää, että erityisten olosuhteiden vuoksi tietty oikeudenkäynnin vaihe tulee pitää suljettujen ovien takana 68 artiklassa mainittua tarkoitusta varten tai todisteiksi tarkoitettujen luottamuksellisten tai arkaluonteisten tietojen suojelemiseksi.

8. a) Oikeudenkäynnin alkuun mennessä oikeudenkäyntijaosto luetuttaa syytetylle esitutkintajaoston aikaisemmin vahvistamat syytteet. Oikeudenkäyntijaosto varmistaa, että syytetty ymmärtää syytteiden luonteen. Se antaa syytetylle mahdollisuuden tunnustaa syyllisyytensä 65 artiklan mukaisesti tai kiistää syyllisyytensä.

b) Oikeudenkäynnissä istuntoa johtava tuomari voi antaa prosessin kulkua koskevia määräyksiä, mukaan luettuna määräykset sen varmistamiseksi, että istunnot ovat oikeudenmukaisia ja puolueettomia. Osapuolet voivat esittää todisteita tämän perussäännön määräysten mukaisesti ottaen huomioon istuntoa johtavan tuomarin määräykset.

5. Upon notice to the parties, the Trial Chamber may, as appropriate, direct that there be joinder or severance in respect of charges against more than one accused.

6. In performing its functions prior to trial or during the course of a trial, the Trial Chamber may, as necessary:

(a) Exercise any functions of the Pre-Trial Chamber referred to in article 61, paragraph 11;

(b) Require the attendance and testimony of witnesses and production of documents and other evidence by obtaining, if necessary, the assistance of States as provided in this Statute;

(c) Provide for the protection of confidential information;

(d) Order the production of evidence in addition to that already collected prior to the trial or presented during the trial by the parties;

(e) Provide for the protection of the accused, witnesses and victims; and

(f) Rule on any other relevant matters.

7. The trial shall be held in public. The Trial Chamber may, however, determine that certain circumstances require that certain proceedings be in closed session for the purposes set forth in article 68, or to protect confidential or sensitive information to be given in evidence.

8. (a) At the commencement of the trial, the Trial Chamber shall have read to the accused the charges previously confirmed by the Pre-Trial Chamber. The Trial Chamber shall satisfy itself that the accused understands the nature of the charges. It shall afford him or her the opportunity to make an admission of guilt in accordance with article 65 or to plead not guilty.

(b) At the trial, the presiding judge may give directions for the conduct of proceedings, including to ensure that they are conducted in a fair and impartial manner. Subject to any directions of the presiding judge, the parties may submit evidence in accordance with the provisions of this Statute.

9. Oikeudenkäyntijaostolla on muun muassa valtuudet osapuolen hakemuksesta tai omasta aloitteestaan:

a) päättää todisteiden hyväksyttävyydestä tai merkityksestä; ja

b) ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin järjestyksen ylläpitämiseksi istunnon aikana.

10. Oikeudenkäyntijaosto varmistaa, että oikeudenkäynnistä pidetään täydellistä pöytäkirjaa, joka kuvaa täsmällisesti oikeudenkäynnin kulkua, ja että kirjaaja ylläpitää ja säilyttää tätä pöytäkirjaa.

9. The Trial Chamber shall have, *inter alia*, the power on application of a party or on its own motion to:

(a) Rule on the admissibility or relevance of evidence; and

(b) Take all necessary steps to maintain order in the course of a hearing.

10. The Trial Chamber shall ensure that a complete record of the trial, which accurately reflects the proceedings, is made and that it is maintained and preserved by the Registrar.

65 artikla

Syyllisyyden tunnustamismenettely

1. Kun syytetty tunnustaa syyllisyytensä 64 artiklan 8 kappaleen (a) kohdan mukaisesti, oikeudenkäyntijaosto päättää:

a) ymmärtääkö syytetty syyllisyyden myöntämisen luonteen ja seuraukset;

b) myöntääkö syytetty syyllisyytensä vapaaehtoisesti neuvoteltuaan riittävästi puolustuksen oikeudenkäyntiavustajan kanssa; ja

c) tukevatko syyllisyyden tunnustamista tapauksen tosiseikat, jotka sisältyvät:

i) syyttäjän esittämiin syytteisiin, jotka syytetty on myöntänyt;

ii) syyttäjän esittämään aineistoon, joka täydentää syytteitä ja jotka syytetty hyväksyy; ja

iii) muihin todisteisiin, esimerkiksi todistajanlausuntoihin, joita syyttäjä tai syytetty esittää.

2. Kun oikeudenkäyntijaosto on vakuuttunut siitä, että 1 kappaleessa tarkoitetut asiat on varmistettu, se katsoo, että syyllisyyden myöntämisestä ja mahdollisista lisätodisteista ilmenevät kaikki tunnustetun rikoksen todistamiselle oleelliset tosiseikat, ja voi tuomita syytetyn kyseisestä rikoksesta.

3. Kun oikeudenkäyntijaosto ei ole vakuuttunut siitä, että kaikki 1 kappaleessa tarkoitetut asiat on varmistettu, se katsoo, että syyllisyyttä ei ole tunnustettu, ja määrää oikeudenkäynnin jatkettavaksi tässä perussäännössä määrätyn varsinaisen oikeudenkäyntimenettelyn mukaisesti, ja voi siirtää

Article 65

Proceedings on an admission of guilt

1. Where the accused makes an admission of guilt pursuant to article 64, paragraph 8 (a), the Trial Chamber shall determine whether:

(a) The accused understands the nature and consequences of the admission of guilt;

(b) The admission is voluntarily made by the accused after sufficient consultation with defence counsel; and

(c) The admission of guilt is supported by the facts of the case that are contained in:

(i) The charges brought by the Prosecutor and admitted by the accused;

(ii) Any materials presented by the Prosecutor which supplement the charges and which the accused accepts; and

(iii) Any other evidence, such as the testimony of witnesses, presented by the Prosecutor or the accused.

2. Where the Trial Chamber is satisfied that the matters referred to in paragraph 1 are established, it shall consider the admission of guilt, together with any additional evidence presented, as establishing all the essential facts that are required to prove the crime to which the admission of guilt relates, and may convict the accused of that crime.

3. Where the Trial Chamber is not satisfied that the matters referred to in paragraph 1 are established, it shall consider the admission of guilt as not having been made, in which case it shall order that the trial be continued under the ordinary trial procedures provided by this Statute and may remit the case to another

tapauksen toiseen oikeudenkäyntijaostoon.

4. Kun oikeudenkäyntijaosto katsoo, että oikeudenmukaisuus ja erityisesti uhrien edut edellyttävät täydellisempää tapauksen toiseikkojen esittämistä, se voi:

a) pyytää syyttäjää esittämään lisätodisteita, mukaan luettuna todistajanlausunnot; tai

b) määrätä, että oikeudenkäyntiä jatketaan tässä perussäännössä määrätyn varsinaisen oikeudenkäyntimenettelyn mukaisesti, jolloin on katsottava, että syyllisyyttä ei ole tunnustettu, ja tapaus voidaan siirtää toiseen oikeudenkäyntijaostoon.

5. Syyttäjän ja puolustuksen väliset keskustelut, jotka koskevat syytteiden muuttamista, syyllisyyden tunnustamista tai määrätävää rangaistusta, eivät sido tuomioistuinta.

66 artikla

Syyttömyysolettama

1. Jokaisen oletetaan olevan syytön, kunnes syyllisyys on todistettu tuomioistuimessa sovellettavan oikeuden mukaisesti.

2. Syyttäjällä on todistustaakka syytetyn syyllisyyden osoittamiseksi.

3. Tuomitukseen syytetyn tuomioistuimen tulee katsoa selvitetyn, ettei syyllisyydestä jää varteenotettavaa epäilyä.

67 artikla

Syytetyn oikeudet

1. Syytteiden käsittelyssä syytetyllä on oikeus julkiseen oikeudenkäyntiin, ottaen huomioon tämän perussäännön määräykset, ja oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin sekä seuraaviin vähimmäistakeisiin täysin yhdenvertaisesti:

a) oikeus saada nopeasti ja yksityiskohtaisesti tiedot syytteen luonteesta, perusteesta ja sisällöstä sellaisella kielellä, jota hän täysin ymmärtää ja puhuu;

b) oikeus saada riittävästi aikaa ja riittävät mahdollisuudet puolustuksen valmisteluun ja

Trial Chamber.

4. Where the Trial Chamber is of the opinion that a more complete presentation of the facts of the case is required in the interests of justice, in particular the interests of the victims, the Trial Chamber may:

(a) Request the Prosecutor to present additional evidence, including the testimony of witnesses; or

(b) Order that the trial be continued under the ordinary trial procedures provided by this Statute, in which case it shall consider the admission of guilt as not having been made and may remit the case to another Trial Chamber.

5. Any discussions between the Prosecutor and the defence regarding modification of the charges, the admission of guilt or the penalty to be imposed shall not be binding on the Court.

Article 66

Presumption of innocence

1. Everyone shall be presumed innocent until proved guilty before the Court in accordance with the applicable law.

2. The onus is on the Prosecutor to prove the guilt of the accused.

3. In order to convict the accused, the Court must be convinced of the guilt of the accused beyond reasonable doubt.

Article 67

Rights of the accused

1. In the determination of any charge, the accused shall be entitled to a public hearing, having regard to the provisions of this Statute, to a fair hearing conducted impartially, and to the following minimum guarantees, in full equality:

(a) To be informed promptly and in detail of the nature, cause and content of the charge, in a language which the accused fully understands and speaks;

(b) To have adequate time and facilities for the preparation of the defence and to com-

olla vapaasti yhteydessä valitsemaansa oikeudenkäyntiavustajaan luottamuksellisesti;

c) oikeus oikeudenkäyntiin ilman perusteettomia viivytyksiä;

d) jollei 63 artiklan 2 kappaleesta muuta johdu, oikeus olla läsnä oikeudenkäynnissä; oikeus puolustautua itse tai valitsemansa oikeudenkäyntiavustajan välityksellä; jos hänellä ei ole oikeudenkäyntiavustajaa, oikeus saada tietää hänellä olevan oikeus tällaiseen; sekä oikeus saada jokaisessa asiassa, jossa oikeudenmukaisuuden etu sitä vaatii, itselleen tuomioistuimen määräämä oikeudenkäyntiavustaja ilman, että tästä aiheutuu kuluja, jos syytetyltä puuttuu varoja maksaa siitä;

e) oikeus kuulustella häntä vastaan kutsuttuja todistajia tai pyytää näiden kuulustelua ja oikeus kutsua ja kuulustella omia todistajia samoin ehdoin kuin häntä vastaan kutsuttuja todistajia. Syytetyllä on myös oikeus ajaa puolustustaan ja esittää muita tämän perussäännön sallimia todisteita;

f) oikeus maksutta pätevän tulkin apuun ja käännöksiin, jotka ovat tarpeen oikeudenmukaisuuden vaatimusten täyttämiseksi, mikäli jokin istunnoista tai tuomioistuimelle esitetyistä asiakirjoista ei ole sellaisella kielellä, jota syytetty täysin ymmärtää ja puhuu;

g) oikeus siihen, että häntä ei pakoteta todistamaan tai tunnustamaan syyllisyyttään ja oikeus vaieta ilman, että vaikeneminen otetaan huomioon päätettäessä syyllisyydestä tai syyttömyydestä;

h) oikeus antaa puolustukseksi suullinen tai kirjallinen lausunto ilman valaa; ja

i) oikeus siihen, että todistustaakkaa tai todisteiden kiistämistäakkaa ei siirretä hänelle.

2. Muun tässä perussäännössä määrätyn todisteiden tai tietojen paljastamisen lisäksi syyttäjä antaa puolustukselle mahdollisimman pian sellaiset hallussaan tai valvonnassaan olevat todisteet, joiden hän uskoo osoittavan syytetyn syyttömyyden tai lieventävän syytetyn syyllisyyttä tai jotka voivat vaikuttaa syyttäjän todisteiden uskottavuuteen. Mikäli tämän kappaleen soveltamisesta on epäselvyyttä, tuomioistuin päättää sen soveltamisesta.

municate freely with counsel of the accused's choosing in confidence;

(c) To be tried without undue delay;

(d) Subject to article 63, paragraph 2, to be present at the trial, to conduct the defence in person or through legal assistance of the accused's choosing, to be informed, if the accused does not have legal assistance, of this right and to have legal assistance assigned by the Court in any case where the interests of justice so require, and without payment if the accused lacks sufficient means to pay for it;

(e) To examine, or have examined, the witnesses against him or her and to obtain the attendance and examination of witnesses on his or her behalf under the same conditions as witnesses against him or her. The accused shall also be entitled to raise defences and to present other evidence admissible under this Statute;

(f) To have, free of any cost, the assistance of a competent interpreter and such translations as are necessary to meet the requirements of fairness, if any of the proceedings or documents presented to the Court are not in a language which the accused fully understands and speaks;

(g) Not to be compelled to testify or to confess guilt and to remain silent, without such silence being a consideration in the determination of guilt or innocence;

(h) To make an unsworn oral or written statement in his or her defence; and

(i) Not to have imposed on him or her any reversal of the burden of proof or any onus of rebuttal.

2. In addition to any other disclosure provided for in this Statute, the Prosecutor shall, as soon as practicable, disclose to the defence evidence in the Prosecutor's possession or control which he or she believes shows or tends to show the innocence of the accused, or to mitigate the guilt of the accused, or which may affect the credibility of prosecution evidence. In case of doubt as to the application of this paragraph, the Court shall decide.

68 artikla

Uhrien ja todistajien suojelu sekä heidän osallistumisensa oikeudenkäyntiin

1. Tuomioistuimien ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin suojellakseen uhrien ja todistajien turvallisuutta, fyysistä ja henkistä hyvinvointia, ihmisarvoa ja yksityisyyttä. Näin tehdessään tuomioistuimien kiinnittää huomiota kaikkiin oleellisiin tekijöihin, mukaan luettuna ikä, sukupuoli, niin kuin tämä käsite on määritelty 7 artiklan 3 kappaleessa, ja terveys sekä rikoksen luonne erityisesti mutta ei ainoastaan, kun rikokseen liittyy seksuaalista tai sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa tai lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa. Syyttäjä ryhtyy toimenpiteisiin erityisesti sellaisten rikosten tutkinnan ja syytteen ajamisen aikana. Nämä toimenpiteet eivät vaikuta syytetyn oikeuksiin tai oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin eivätkä ole ristiriidassa niiden kanssa.

2. Poikkeuksena 67 artiklassa määrättyyn julkisen oikeudenkäynnin periaatteeseen tuomioistuimien jaostot voivat pitää minkä tahansa oikeudenkäynnin osan suljettujen ovien takana tai sallia todisteiden esittämisen sähköisin apuvälinein tai muilla erityisillä keinoilla, suojellakseen uhreja ja todistajia tai syytettyä. Tällaiset toimenpiteet toteutetaan erityisesti, kun on kyse seksuaalisen väkivallan uhrista tai lapsesta, joka on uhri tai todistaja, ellei tuomioistuimien toisin määrää, ottaen huomioon kaikki olosuhteet, erityisesti uhrin tai todistajan mielipiteet.

3. Kun oikeudenkäynti vaikuttaa uhrien henkilökohtaisiin etuihin, tuomioistuimien sallii heidän mielipiteidensä ja heille merkittävien asioiden esittämisen ja käsittelyn sellaisissa oikeudenkäynnin vaiheissa, joissa se katsoo tämän asianmukaiseksi, ja sellaisella tavalla, joka ei vaikuta syytetyn oikeuksiin ja oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin tai ole ristiriidassa niiden kanssa. Uhrien lailliset edustajat voivat esittää tällaisia mielipiteitä ja merkittäviä asioita oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti, kun tuomioistuimien katsoo sen asianmukaiseksi.

4. Uhreja ja todistajia varten perustettu

Article 68

Protection of the victims and witnesses and their participation in the proceedings

1. The Court shall take appropriate measures to protect the safety, physical and psychological well-being, dignity and privacy of victims and witnesses. In so doing, the Court shall have regard to all relevant factors, including age, gender as defined in article 7, paragraph 3, and health, and the nature of the crime, in particular, but not limited to, where the crime involves sexual or gender violence or violence against children. The Prosecutor shall take such measures particularly during the investigation and prosecution of such crimes. These measures shall not be prejudicial to or inconsistent with the rights of the accused and a fair and impartial trial.

2. As an exception to the principle of public hearings provided for in article 67, the Chambers of the Court may, to protect victims and witnesses or an accused, conduct any part of the proceedings *in camera* or allow the presentation of evidence by electronic or other special means. In particular, such measures shall be implemented in the case of a victim of sexual violence or a child who is a victim or a witness, unless otherwise ordered by the Court, having regard to all the circumstances, particularly the views of the victim or witness.

3. Where the personal interests of the victims are affected, the Court shall permit their views and concerns to be presented and considered at stages of the proceedings determined to be appropriate by the Court and in a manner which is not prejudicial to or inconsistent with the rights of the accused and a fair and impartial trial. Such views and concerns may be presented by the legal representatives of the victims where the Court considers it appropriate, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

4. The Victims and Witnesses Unit may

yksikkö voi neuvoa syyttäjää ja tuomioistuinta 43 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettujen asianmukaisten suojelutoimenpiteiden, turvajärjestelyjen, oikeudellisen neuvonnan ja avustuksen osalta.

5. Kun todisteiden tai tietojen paljastaminen tämän perussäännön mukaisesti voi vakavasti vaarantaa todistajan tai hänen perheensä turvallisuuden, syyttäjä voi pitää salassa sellaiset todisteet tai tiedot ja toimittaa niiden sijasta tiivistelmän oikeudenkäyntiä edeltäviä käsittelyjä varten. Tällaiset toimenpiteet toteutetaan tavalla, joka ei vaikuta syytetyn oikeuksiin eikä oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin eikä ole ristiriidassa niiden kanssa.

6. Valtio voi tehdä tarvittavia toimenpiteitä koskevan hakemuksen virkamiestensä tai edustajiensa suojelua ja luottamuksellisten tai arkaluontoisten tietojen suojelua varten.

69 artikla

Todistelu

1. Ennen todistamista kukin todistaja antaa oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti vakuutuksen niiden todisteiden todenmukaisuudesta, jotka hänen on tarkoitus antaa.

2. Todistaja antaa lausuntonsa oikeudenkäynnissä henkilökohtaisesti, lukuun ottamatta 68 artiklassa tai oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä määrättyjen toimenpiteiden kattamia tapauksia. Tuomioistuin voi myös sallia todistajanlausunnon antamisen suullisesti tai nauhoitettuna videotai audiotekniikan avulla sekä asiakirjojen tai kirjallisten jäljennösten esittämisen tämän perussäännön määräysten mukaisesti ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti. Nämä toimenpiteet eivät vaikuta syytetyn oikeuksiin eivätkä ole ristiriidassa niiden kanssa.

3. Osapuolet voivat esittää tapaukseen liittyviä todisteita 64 artiklan mukaisesti. Tuomioistuimella on oikeus pyytää kaikkien sellaisten todisteiden esittämistä, jotka se

advise the Prosecutor and the Court on appropriate protective measures, security arrangements, counselling and assistance as referred to in article 43, paragraph 6.

5. Where the disclosure of evidence or information pursuant to this Statute may lead to the grave endangerment of the security of a witness or his or her family, the Prosecutor may, for the purposes of any proceedings conducted prior to the commencement of the trial, withhold such evidence or information and instead submit a summary thereof. Such measures shall be exercised in a manner which is not prejudicial to or inconsistent with the rights of the accused and a fair and impartial trial.

6. A State may make an application for necessary measures to be taken in respect of the protection of its servants or agents and the protection of confidential or sensitive information.

Article 69

Evidence

1. Before testifying, each witness shall, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence, give an undertaking as to the truthfulness of the evidence to be given by that witness.

2. The testimony of a witness at trial shall be given in person, except to the extent provided by the measures set forth in article 68 or in the Rules of Procedure and Evidence. The Court may also permit the giving of viva voce (oral) or recorded testimony of a witness by means of video or audio technology, as well as the introduction of documents or written transcripts, subject to this Statute and in accordance with the Rules of Procedure and Evidence. These measures shall not be prejudicial to or inconsistent with the rights of the accused.

3. The parties may submit evidence relevant to the case, in accordance with article 64. The Court shall have the authority to request the submission of all evidence that it

katsoo tarpeelliseksi totuuden selvittämiseksi.

4. Tuomioistuin voi päättää todisteiden oleellisuudesta tai hyväksyttävyydestä oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti, ottaen huomioon muun muassa todisteiden painoarvon ja vaikutukset, joita niillä voi olla oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tai todistajanlausuntojen oikeudenmukaiseen arviointiin.

5. Tuomioistuin kunnioittaa ja ottaa huomioon oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä määrättyjä luottamuksellisuutta koskevia oikeuksia.

6. Tuomioistuin ei vaadi yleisesti tunnettujen tosiseikkojen todistamista, mutta voi ottaa ne oikeudellisesti huomioon.

7. Todisteet, jotka on saatu tämän perussäännön määräysten vastaisesti tai kansainvälisesti tunnustettujen ihmisoikeuksien vastaisesti, eivät ole hyväksyttävissä, jos:

a) määräysten rikkominen kyseenalaistaa oleellisesti todisteiden luotettavuuden; tai

b) todisteiden hyväksyminen olisi ristiriidassa oikeudenkäynnin puolueettomuuden kanssa tai vaarantaisi sen vakavasti.

8. Päätäessään valtion keräämien todisteiden oleellisuudesta tai hyväksyttävyydestä tuomioistuin ei päättää valtion kansallisen lain soveltamisesta.

considers necessary for the determination of the truth.

4. The Court may rule on the relevance or admissibility of any evidence, taking into account, *inter alia*, the probative value of the evidence and any prejudice that such evidence may cause to a fair trial or to a fair evaluation of the testimony of a witness, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

5. The Court shall respect and observe privileges on confidentiality as provided for in the Rules of Procedure and Evidence.

6. The Court shall not require proof of facts of common knowledge but may take judicial notice of them.

7. Evidence obtained by means of a violation of this Statute or internationally recognized human rights shall not be admissible if:

(a) The violation casts substantial doubt on the reliability of the evidence; or

(b) The admission of the evidence would be antithetical to and would seriously damage the integrity of the proceedings.

8. When deciding on the relevance or admissibility of evidence collected by a State, the Court shall not rule on the application of the State's national law.

70 artikla

Rikokset oikeudenkäyttöä vastaan

1. Tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään seuraavia oikeudenkäyttöä vastaan tehtyjä rikoksia, kun ne tehdään tahallisesti:

a) perättömän lausuman antaminen, kun todistajalla on 69 artiklan 1 kappaleen mukaisesti velvollisuus puhua totta;

b) sellaisten todisteiden esittäminen, joiden osapuoli tietää olevan vääriä tai väärennetyjä;

c) todistajan lahjominen, todistajan esiintymisen tai todistajanlausunnon estäminen tai siihen puuttuminen, todistajalle kostaminen todistajanlausunnon antamisen vuoksi tai todisteiden tuhoaminen, todisteiden muuttami-

Article 70

Offences against the administration of justice

1. The Court shall have jurisdiction over the following offences against its administration of justice when committed intentionally:

(a) Giving false testimony when under an obligation pursuant to article 69, paragraph 1, to tell the truth;

(b) Presenting evidence that the party knows is false or forged;

(c) Corruptly influencing a witness, obstructing or interfering with the attendance or testimony of a witness, retaliating against a witness for giving testimony or destroying, tampering with or interfering with the col-

nen tai niiden keräämiseen puuttuminen;

d) tuomioistuimen virkamiehen estäminen, uhkailu tai lahjominen tarkoituksena pakottaa tai taivutella kyseinen virkamies jättämään virkatehtävänsä hoitamatta tai hoitamaan ne epäasianmukaisesti;

e) tuomioistuimen virkamiehelle kostaminen tämän tai toisen virkamiehen hoitamien tehtävien vuoksi;

f) lahjonnan yrittäminen tai lahjuksen ottaminen tuomioistuimen virkamiehenä virkatehtävien hoitamisen yhteydessä.

2. Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskeissa säännöissä määrätty periaatteet ja menettelyt koskevat tuomioistuimen toimivallan käyttämistä tässä artiklassa tarkoitettujen rikosten suhteen. Tämän artiklan määräysten täytäntöönpanon osalta ehtoja, jotka koskevat kansainvälisen yhteistyön tarjoamista tuomioistuimelle, sääntelee sen valtion kansallinen lainsäädäntö, jolta yhteistyötä on pyydetty.

3. Kun henkilö tuomitaan tässä artiklassa tarkoitettusta rikoksesta, tuomioistuin voi määrätä korkeintaan viiden vuoden pituisen vankeusrangaistuksen tai sakon oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti, tai molemmat.

4. a) Kukin sopimusvaltio ulottaa rikoslainsäädäntönsä, jossa määrätään rangaistus valtion oman tutkinta- tai tuomioistuinmenettelyn koskemattomuuteen kohdistuvista rikoksista, koskemaan tässä artiklassa tarkoitettuja oikeudenkäyttöön kohdistuvia rikoksia, jotka on tehty sen alueella tai joihin sen kansalainen on syyllistynyt;

b) Tuomioistuimen pyynnöstä, katsoessaan tämän asianmukaiseksi, sopimusvaltio saattaa tapauksen toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi syyttämistä varten. Näiden viranomaisten tulee käsitellä tällaiset tapaukset huolellisesti ja osoittaa niiden käsittelylle riittävät voimavarat, jotta käsittely on tehokas.

71 artikla

Rangaistukset epäasiallisesta käyttäytymisestä tuomioistuimessa

1. Tuomioistuin voi määrätä muun hallin-

lection of evidence;

(d) Impeding, intimidating or corruptly influencing an official of the Court for the purpose of forcing or persuading the official not to perform, or to perform improperly, his or her duties;

(e) Retaliating against an official of the Court on account of duties performed by that or another official;

(f) Soliciting or accepting a bribe as an official of the Court in connection with his or her official duties.

2. The principles and procedures governing the Court's exercise of jurisdiction over offences under this article shall be those provided for in the Rules of Procedure and Evidence. The conditions for providing international cooperation to the Court with respect to its proceedings under this article shall be governed by the domestic laws of the requested State.

3. In the event of conviction, the Court may impose a term of imprisonment not exceeding five years, or a fine in accordance with the Rules of Procedure and Evidence, or both.

4. (a) Each State Party shall extend its criminal laws penalizing offences against the integrity of its own investigative or judicial process to offences against the administration of justice referred to in this article, committed on its territory, or by one of its nationals;

(b) Upon request by the Court, whenever it deems it proper, the State Party shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall treat such cases with diligence and devote sufficient resources to enable them to be conducted effectively.

Article 71

Sanctions for misconduct before the Court

1. The Court may sanction persons present

nollisen rangaistuksen kuin vankeusrangais-
tuksen läsnäolevalle henkilölle, joka syyllis-
tyy epäasialliseen käyttäytymiseen, muun
muassa häiritsee istuntoa tai tahallisesti kiel-
tättyy noudattamasta tuomioistuimen määrä-
yksiä, esimerkiksi poistaa henkilön oikeussa-
lista väliaikaisesti tai pysyvästi, määrätä
sakon tai muita vastaavia toimenpiteitä, joista
määrätään oikeudenkäyntimenettelyä ja todis-
telua koskeissa säännöissä.

2. Oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua
koskeissa säännöissä määrätyt menettelyt
koskevat tämän artiklan 1 kappaleessa tar-
koitettujen rangaistusten määräämistä.

72 artikla

Kansallista turvallisuutta koskevien tietojen suojeleminen

1. Tätä artiklaa sovelletaan tapauksiin,
joissa valtion tietojen tai asiakirjojen paljas-
taminen kyseisen valtion mielestä vaikuttaisi
sen kansallista turvallisuutta koskeviin etui-
hin. Sellaisiin tapauksiin kuuluvat 56 artiklan
2 ja 3 kappaleen, 61 artiklan 3 kappaleen, 64
artiklan 3 kappaleen, 67 artiklan 2 kappaleen,
68 artiklan 6 kappaleen, 87 artiklan 6
kappaleen ja 93 artiklan soveltamisalaan
kuuluvat tapaukset sekä sellaiset mahdollista
tietojen paljastamista koskevat tapaukset, jot-
ka ilmenevät muussa oikeudenkäynnin vai-
heessa.

2. Tätä artiklaa sovelletaan myös, kun
henkilö, jolta tietojen tai todisteiden antamista
on pyydetty, on kieltäytynyt tekemästä niin
tai on siirtänyt asian valtion käsiteltäväksi
sillä perusteella, että paljastaminen vaikuttaisi
valtion kansallista turvallisuutta koskeviin
etuihin ja kyseinen valtio vahvistaa olevansa
sitä mieltä, että paljastaminen vaikuttaisi sen
kansallista turvallisuutta koskeviin etuihin.

3. Mikään tässä artiklassa ei vaikuta luot-
tamuksellisuutta koskeviin vaatimuksiin, joita
sovelletaan 54 artiklan 3 kappaleen (e) ja (f)
kohdan nojalla tai 73 artiklan soveltamiseen.

4. Jos valtio saa tietää, että sen tietoja tai
asiakirjoja paljastetaan tai todennäköisesti
paljastetaan jossakin oikeudenkäynnin vai-
heessa ja sen mielestä niiden paljastaminen

before it who commit misconduct, including
disruption of its proceedings or deliberate
refusal to comply with its directions, by
administrative measures other than imprison-
ment, such as temporary or permanent re-
moval from the courtroom, a fine or other
similar measures provided for in the Rules of
Procedure and Evidence.

2. The procedures governing the imposition
of the measures set forth in paragraph 1 shall
be those provided for in the Rules of
Procedure and Evidence.

Article 72

Protection of national security information

1. This article applies in any case where the
disclosure of the information or documents of
a State would, in the opinion of that State,
prejudice its national security interests. Such
cases include those falling within the scope of
article 56, paragraphs 2 and 3, article 61,
paragraph 3, article 64, paragraph 3, article
67, paragraph 2, article 68, paragraph 6,
article 87, paragraph 6 and article 93, as well
as cases arising at any other stage of the
proceedings where such disclosure may be at
issue.

2. This article shall also apply when a
person who has been requested to give
information or evidence has refused to do so
or has referred the matter to the State on the
ground that disclosure would prejudice the
national security interests of a State and the
State concerned confirms that it is of the
opinion that disclosure would prejudice its
national security interests.

3. Nothing in this article shall prejudice the
requirements of confidentiality applicable
under article 54, paragraph 3 (e) and (f), or
the application of article 73.

4. If a State learns that information or
documents of the State are being, or are likely
to be, disclosed at any stage of the proceed-
ings, and it is of the opinion that disclosure

vaikuttaisi sen kansallista turvallisuutta koskeviin etuihin, kyseisellä valtiolla on oikeus puuttua asiaan saadakseen asiaa koskevan päätöksen tämän artiklan mukaisesti.

5. Jos valtion mielestä tietojen paljastaminen vaikuttaisi sen kansallista turvallisuutta koskeviin etuihin, se ryhtyy kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin, toimien tapauksesta riippuen yhdessä syyttäjän, puolustuksen tai esitutkintajaoston tai oikeudenkäyntijaoston kanssa, saadakseen asiaan ratkaisun yhteistyön keinoin. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä:

a) pyynnön muuttaminen tai selventäminen;

b) tuomioistuimen päätös, joka koskee hankittavien tietojen tai todisteiden oleellisuutta, tai päätös siitä, voitaisiinko oleelliset todisteet hankkia tai onko ne hankittu muusta lähteestä kuin kyseiseltä valtiolta;

c) tietojen tai todisteiden hankkiminen muusta lähteestä tai muussa muodossa; tai

d) sopimus ehdoista, joilla apua voitaisiin antaa, mukaan luettuna muun muassa tiivistelmien tai uudelleen muotoiltujen tietojen tai todisteiden antaminen, paljastamista koskevat rajoitukset, suljettujen ovien takana tapahtuva oikeudenkäynti tai sellaiset oikeudenkäynnit, joissa asianosainen ei ole läsnä, tai muut perussäännön ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen nojalla sallitut suojelutoimenpiteet.

6. Kun kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin on ryhdytty asian ratkaisemiseksi yhteistyön keinoin, ja jos valtio katsoo, että sellaisia keinoja tai ehtoja ei ole, joilla tiedot tai asiakirjat voitaisiin antaa tai paljastaa sen vaikuttamatta valtion kansallista turvallisuutta koskeviin etuihin, se ilmoittaa syyttäjälle tai tuomioistuimelle päätöksensä erityisistä perusteista, ellei tällainen perustelu sinänsä vaikuttaisi valtion kansallista turvallisuutta koskeviin etuihin.

7. Tämän jälkeen, mikäli tuomioistuin päättää, että todisteet ovat oleellisia ja tarpeen syytetyn syyllisyyden tai syyttömyyden osoittamiseksi, tuomioistuin voi ryhtyä seuraaviin toimenpiteisiin:

would prejudice its national security interests, that State shall have the right to intervene in order to obtain resolution of the issue in accordance with this article.

5. If, in the opinion of a State, disclosure of information would prejudice its national security interests, all reasonable steps will be taken by the State, acting in conjunction with the Prosecutor, the defence or the Pre-Trial Chamber or Trial Chamber, as the case may be, to seek to resolve the matter by cooperative means. Such steps may include:

(a) Modification or clarification of the request;

(b) A determination by the Court regarding the relevance of the information or evidence sought, or a determination as to whether the evidence, though relevant, could be or has been obtained from a source other than the requested State;

(c) Obtaining the information or evidence from a different source or in a different form; or

(d) Agreement on conditions under which the assistance could be provided including, among other things, providing summaries or redactions, limitations on disclosure, use of *in camera* or *ex parte* proceedings, or other protective measures permissible under the Statute and the Rules of Procedure and Evidence.

6. Once all reasonable steps have been taken to resolve the matter through cooperative means, and if the State considers that there are no means or conditions under which the information or documents could be provided or disclosed without prejudice to its national security interests, it shall so notify the Prosecutor or the Court of the specific reasons for its decision, unless a specific description of the reasons would itself necessarily result in such prejudice to the State's national security interests.

7. Thereafter, if the Court determines that the evidence is relevant and necessary for the establishment of the guilt or innocence of the accused, the Court may undertake the following actions:

a) Jos tietojen tai asiakirjan paljastamista haetaan 9 osan mukaisesti tehdyn yhteistyöpyynnön nojalla tai 2 kappaleessa mainituissa olosuhteissa ja valtio on vedonnut 93 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettuun kieltäytymisperusteeseen:

i) tuomioistuin voi ennen 7 (a)(ii) kohdassa tarkoitettua johtopäätöksen tekemistä pyytää lisäneuvotteluja tai pitää tarvittaessa valtion esitysten tarkastelemista varten suljettujen ovien takana tapahtuvia istuntoja, joissa asianosainen ei ole läsnä;

ii) jos tuomioistuin katsoo tapauksen olosuhteet huomioon ottaen, että vedotessaan 93 artiklan 4 kappaleen mukaiseen kieltäytymisperusteeseen valtio ei käyttäydy tähän perussääntöön perustuvien velvoitteidensa mukaisesti, tuomioistuin voi saattaa asian käsiteltäväksi 87 artiklan 7 kappaleen mukaisesti, mainiten johtopäätöksensä perusteet; ja

iii) tuomioistuin voi tehdä syytettyä koskevassa oikeudenkäynnissä sellaisen toiseikan olemassaoloa koskevan päätelmän, joka on asianmukainen olosuhteet huomioon ottaen; tai

b) Kaikissa muissa olosuhteissa:

i) tuomioistuin voi määrätä tietojen tai asiakirjan paljastamisen; tai

ii) siinä määrin kuin se ei määrää niitä paljastettavaksi, se voi tehdä syytettyä koskevassa oikeudenkäynnissä sellaisen toiseikan olemassaoloa koskevan päätelmän, joka on asianmukainen olosuhteet huomioon ottaen.

73 artikla

Kolmannen osapuolen antamat tiedot tai asiakirjat

Jos tuomioistuin pyytää sopimusvaltiota luovuttamaan tämän hallussa tai valvonnassa olevan asiakirjan tai tietoja, jotka valtio, hallitustenvälinen järjestö tai kansainvälinen järjestö on paljastanut tälle luottamuksellisesti, se pyytää asiakirjan tai tietojen antajan lupaa niiden paljastamiselle. Jos asiakirjan tai tietojen antaja on sopimusvaltio, tämä joko suostuu tietojen tai asiakirjan paljastamiseen tai ratkaisee paljastamista koskevan kysymyksen tuomioistuimen kanssa, ottaen huo-

(a) Where disclosure of the information or document is sought pursuant to a request for cooperation under Part 9 or the circumstances described in paragraph 2, and the State has invoked the ground for refusal referred to in article 93, paragraph 4:

(i) The Court may, before making any conclusion referred to in subparagraph 7 (a) (ii), request further consultations for the purpose of considering the State's representations, which may include, as appropriate, hearings *in camera* and *ex parte*;

(ii) If the Court concludes that, by invoking the ground for refusal under article 93, paragraph 4, in the circumstances of the case, the requested State is not acting in accordance with its obligations under this Statute, the Court may refer the matter in accordance with article 87, paragraph 7, specifying the reasons for its conclusion; and

(iii) The Court may make such inference in the trial of the accused as to the existence or non-existence of a fact, as may be appropriate in the circumstances; or

(b) In all other circumstances:

(i) Order disclosure; or

(ii) To the extent it does not order disclosure, make such inference in the trial of the accused as to the existence or non-existence of a fact, as may be appropriate in the circumstances.

Article 73

Third-party information or documents

If a State Party is requested by the Court to provide a document or information in its custody, possession or control, which was disclosed to it in confidence by a State, intergovernmental organization or international organization, it shall seek the consent of the originator to disclose that document or information. If the originator is a State Party, it shall either consent to disclosure of the information or document or undertake to resolve the issue of disclosure with the Court,

mioon 72 artiklan määräykset. Jos ne on antanut kolmas valtio, joka ei suostu niiden paljastamiseen, pyynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa tuomioistuimelle, että se ei voi luovuttaa asiakirjaa tai tietoja, koska sillä on aikaisempi velvoite asiakirjan tai tietojen antajaan nähden pitää ne luottamuksellisena.

74 artikla

Päätöksentekoa koskevat vaatimukset

1. Kaikki oikeudenkäyntijaoston tuomarit ovat läsnä kaikissa oikeudenkäynnin vaiheissa ja koko päätöksenteon ajan. Puheenjohtajisto voi tarvittaessa tapauskohtaisesti määrätä yhden tai useamman käytettävissä olevan sijaistuomarin osallistumaan kaikkiin oikeudenkäynnin vaiheisiin ja korvaamaan oikeudenkäyntijaoston jäsenen, jos tämä jäsen ei voi jatkaa asian käsittelyä.

2. Oikeudenkäyntijaoston päätöksen tulee perustua sen suorittamaan todisteiden ja koko oikeudenkäynnin arviointiin. Päätös voi perustua ainoastaan syyteissä mainittuihin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin sekä mahdollisiin syytteiden muutoksiin. Tuomioistuin voi perustaa päätöksensä ainoastaan esitettyihin todisteisiin, joita on käsitelty oikeudenkäynnissä tuomioistuimessa.

3. Tuomarit pyrkivät tekemään päätöksensä yksimielisesti. Mikäli yksimielisyyteen ei päästä, päätös tehdään tuomareiden äänenemmistöllä.

4. Oikeudenkäyntijaoston päätösneuvottelu on salainen.

5. Päätös annetaan kirjallisena ja siihen sisältyvät oikeudenkäyntijaoston todisteita ja johtopäätöksiä koskevat perustellut lausumat kokonaisuudessaan. Oikeudenkäyntijaoston päätös annetaan yhtenä asiakirjana. Kun oikeudenkäyntijaoston päätös ei ole yksimielinen, siihen sisällytetään enemmistön ja vähemmistön mielipiteet. Päätös tai sen tiivistelmä annetaan julkisessa istunnossa.

75 artikla

Uhrien hyvitykset

1. Tuomioistuin laatii periaatteet, jotka koskevat uhrien tai heidän oikeudenomista-

subject to the provisions of article 72. If the originator is not a State Party and refuses to consent to disclosure, the requested State shall inform the Court that it is unable to provide the document or information because of a pre-existing obligation of confidentiality to the originator.

Article 74

Requirements for the decision

1. All the judges of the Trial Chamber shall be present at each stage of the trial and throughout their deliberations. The Presidency may, on a case-by-case basis, designate, as available, one or more alternate judges to be present at each stage of the trial and to replace a member of the Trial Chamber if that member is unable to continue attending.

2. The Trial Chamber's decision shall be based on its evaluation of the evidence and the entire proceedings. The decision shall not exceed the facts and circumstances described in the charges and any amendments to the charges. The Court may base its decision only on evidence submitted and discussed before it at the trial.

3. The judges shall attempt to achieve unanimity in their decision, failing which the decision shall be taken by a majority of the judges.

4. The deliberations of the Trial Chamber shall remain secret.

5. The decision shall be in writing and shall contain a full and reasoned statement of the Trial Chamber's findings on the evidence and conclusions. The Trial Chamber shall issue one decision. When there is no unanimity, the Trial Chamber's decision shall contain the views of the majority and the minority. The decision or a summary thereof shall be delivered in open court.

Article 75

Reparations to victims

1. The Court shall establish principles relating to reparations to, or in respect of,

jiensa hyvityksiä, mukaan luettuna ennallistaminen, vahingonkorvaus ja kuntoutus. Tällä perusteella tuomioistuin voi päätöksessään päättää uhrien tai heidän oikeudenomistajiensa vahinkojen, menetysten ja kärsimysten laajuuden ja määrän joko pyynnöstä tai erityisestä syystä myös omasta aloitteestaan, ja mainitsee päätöksen perustana olevat periaatteet.

2. Tuomioistuin voi antaa määräyksen suoraan tuomitulle, täsmentäen asianmukaiset uhrille tai hänen oikeudenomistajalleen maksettavat hyvitykset, mukaan luettuna ennallistaminen, korvaaminen ja kuntoutus.

Tarvittaessa tuomioistuin voi määrätä, että hyvitykset suoritetaan 79 artiklassa tarkoitetun rahaston kautta.

3. Ennen tämän artiklan mukaisen määräyksen antamista tuomioistuin voi pyytää tuomitun, uhrien tai muiden asiaan liittyvien henkilöiden tai valtioiden lausuntoja tai heidän puolestaan annettuja lausuntoja ja se ottaa ne huomioon.

4. Sen jälkeen, kun henkilö on tuomittu tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvasta rikoksesta, tuomioistuin voi päättää, käyttäessään tämän artiklan mukaisia valtuuksiaan, onko sen tarpeen pyytää 93 artiklan 1 kappaleen mukaisia toimenpiteitä tuomioistuimen tämän artiklan nojalla antaman määräyksen täytäntöönpanoa varten.

5. Sopimusvaltio panee tämän artiklan nojalla annetun päätöksen täytäntöön siten kuin 109 artiklan määräyksiä sovellettaisiin tähän artiklaan.

6. Minkään tässä artiklassa ei tulkita vaikuttavan uhrien oikeuksiin, jotka perustuvat kansalliseen lainsäädäntöön tai kansainväliseen oikeuteen.

victims, including restitution, compensation and rehabilitation. On this basis, in its decision the Court may, either upon request or on its own motion in exceptional circumstances, determine the scope and extent of any damage, loss and injury to, or in respect of, victims and will state the principles on which it is acting.

2. The Court may make an order directly against a convicted person specifying appropriate reparations to, or in respect of, victims, including restitution, compensation and rehabilitation.

Where appropriate, the Court may order that the award for reparations be made through the Trust Fund provided for in article 79.

3. Before making an order under this article, the Court may invite and shall take account of representations from or on behalf of the convicted person, victims, other interested persons or interested States.

4. In exercising its power under this article, the Court may, after a person is convicted of a crime within the jurisdiction of the Court, determine whether, in order to give effect to an order which it may make under this article, it is necessary to seek measures under article 93, paragraph 1.

5. A State Party shall give effect to a decision under this article as if the provisions of article 109 were applicable to this article.

6. Nothing in this article shall be interpreted as prejudicing the rights of victims under national or international law.

76 artikla

Rangaistuksen määrääminen

1. Jos henkilö on tuomittu syylliseksi, oikeudenkäyntijaosto harkitsee asianmukaista rangaistusta ja ottaa huomioon oikeudenkäynnissä esitetyt todisteet ja käytetyt puheenvuorot, jotka ovat oleellisia rangaistuksen kan-

Article 76

Sentencing

1. In the event of a conviction, the Trial Chamber shall consider the appropriate sentence to be imposed and shall take into account the evidence presented and submissions made during the trial that are relevant

nalta.

2. Lukuun ottamatta 65 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tapauksia, oikeudenkäyntijaosto voi ennen oikeudenkäynnin päättymistä omasta aloitteestaan pitää ylimääräisen istunnon ottaakseen vastaan lisätodisteita tai puheenvuoroja, jotka ovat oleellisia rangaistuksen kannalta ja tekee niin syyttäjän tai syytetyn pyytäessä sitä, oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

3. Kun 2 kappaletta sovelletaan, 75 artiklan mukaisesti annetut lausunnot otetaan vastaan 2 kappaleessa tarkoitetun ylimääräisen istunnon aikana ja tarvittaessa myöhemmän ylimääräisen istunnon aikana.

4. Rangaistus annetaan julkisesti ja mahdollisuuksien mukaan syytetyn läsnäollessa.

7 OSA

RANGAISTUKSET

77 artikla

Sovellettavat rangaistukset

1. Jollei 110 artiklassa toisin määrätä, tuomioistuin voi määrätä yhden seuraavista rangaistuksista henkilölle, joka tuomitaan tämän perussäännön 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista:

a) määräaikainen vankeusrangaistus, jonka pituus on korkeintaan 30 vuotta; tai

b) elinkautinen vankeusrangaistus, kun se on perusteltavissa rikoksen äärimmäisen törkeyden ja tuomitun henkilökohtaisten olosuhteiden vuoksi.

2. Vankeusrangaistuksen lisäksi tuomioistuin voi määrätä:

a) sakon oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä määrättyjen vaatimusten mukaisesti;

b) rikoksella suoraan tai välillisesti saadun hyödyn, omaisuuden ja varat menetetyiksi, tämän kuitenkin vaikuttamatta vilpittömässä mielessä olevien kolmansien osapuolten oikeuksiin.

to the sentence.

2. Except where article 65 applies and before the completion of the trial, the Trial Chamber may on its own motion and shall, at the request of the Prosecutor or the accused, hold a further hearing to hear any additional evidence or submissions relevant to the sentence, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

3. Where paragraph 2 applies, any representations under article 75 shall be heard during the further hearing referred to in paragraph 2 and, if necessary, during any additional hearing.

4. The sentence shall be pronounced in public and, wherever possible, in the presence of the accused.

PART 7

PENALTIES

Article 77

Applicable penalties

1. Subject to article 110, the Court may impose one of the following penalties on a person convicted of a crime referred to in article 5 of this Statute:

(a) Imprisonment for a specified number of years, which may not exceed a maximum of 30 years; or

(b) A term of life imprisonment when justified by the extreme gravity of the crime and the individual circumstances of the convicted person.

2. In addition to imprisonment, the Court may order:

(a) A fine under the criteria provided for in the Rules of Procedure and Evidence;

(b) A forfeiture of proceeds, property and assets derived directly or indirectly from that crime, without prejudice to the rights of bona fide third parties.

78 artikla

Rangaistuksesta päättäminen

1. Päättäessään rangaistuksesta tuomioistuimissa ottaa oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti huomioon sellaisia tekijöitä kuin rikoksen törkeys ja tuomitun henkilökohtaiset olosuhteet.

2. Määrätessään vankeusrangaistuksen tuomioistuin vähentää siitä ajan, jonka tuomittu on mahdollisesti aikaisemmin viettänyt tutkintavankeudessa tuomioistuimen määräyksen mukaisesti. Tuomioistuin voi vähentää rangaistuksesta minkä tahansa ajan, jonka tuomittu on muutoin viettänyt tutkintavankeudessa ja joka liittyy kyseisen rikoksen perustana olevaan toimintaan.

3. Kun henkilö on tuomittu useammasta kuin yhdestä rikoksesta, tuomioistuin määrää rangaistuksen kustakin rikoksesta erikseen ja yhteisen rangaistuksen, josta ilmenee vankeusrangaistuksen kokonaisaika. Tämä aika on vähintään ankarin yksittäinen määrätty rangaistus ja enintään 30 vuotta vankeutta tai elinkautinen vankeusrangaistus 77 artiklan 1 kappaleen (b) kohdan mukaisesti.

79 artikla

Rahasto

1. Sopimusvaltioiden kokouksen päätöksellä perustetaan rahasto tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten uhreja ja heidän perheitään varten.

2. Tuomioistuin voi määrätä sakkojen tai menetetyksi määräämisen kautta saatavan rahan tai muun omaisuuden siirrettäväksi rahastolle.

3. Rahastoa hoidetaan sopimusvaltioiden kokouksen päättämien vaatimusten mukaisesti.

80 artikla

Perussääntö, kansallisten rangaistusten soveltaminen ja kansallinen lainsäädäntö

Mikään tässä osassa ei vaikuta valtioiden

Article 78

Determination of the sentence

1. In determining the sentence, the Court shall, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence, take into account such factors as the gravity of the crime and the individual circumstances of the convicted person.

2. In imposing a sentence of imprisonment, the Court shall deduct the time, if any, previously spent in detention in accordance with an order of the Court. The Court may deduct any time otherwise spent in detention in connection with conduct underlying the crime.

3. When a person has been convicted of more than one crime, the Court shall pronounce a sentence for each crime and a joint sentence specifying the total period of imprisonment. This period shall be no less than the highest individual sentence pronounced and shall not exceed 30 years imprisonment or a sentence of life imprisonment in conformity with article 77, paragraph 1 (b).

Article 79

Trust Fund

1. A Trust Fund shall be established by decision of the Assembly of States Parties for the benefit of victims of crimes within the jurisdiction of the Court, and of the families of such victims.

2. The Court may order money and other property collected through fines or forfeiture to be transferred, by order of the Court, to the Trust Fund.

3. The Trust Fund shall be managed according to criteria to be determined by the Assembly of States Parties.

Article 80

Non-prejudice to national application of penalties and national laws

Nothing in this Part affects the application

kansallisessa lainsäädännössä määrättyjen rangaistusten soveltamiseen, eikä sellaisten valtioiden lainsäädäntöön, joissa tässä osassa tarkoitettuja rangaistuksia ei ole käytössä.

by States of penalties prescribed by their national law, nor the law of States which do not provide for penalties prescribed in this Part.

8 OSA

PART 8

VALITUS JA YLIMÄÄRÄINEN
MUUTOKSENHAKU

APPEAL AND REVISION

81 artikla

Article 81

Valitus vapauttavasta tai syyksilukevasta tuomiosta taikka rangaistuksesta

Appeal against decision of acquittal or conviction or against sentence

1. Tämän perussäännön 74 artiklan nojalla annetusta tuomiosta voi oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti valittaa seuraavasti:

1. A decision under article 74 may be appealed in accordance with the Rules of Procedure and Evidence as follows:

a) Syyttäjä voi tehdä valituksen seuraavien perusteiden:

(a) The Prosecutor may make an appeal on any of the following grounds:

- i) oikeudenkäyntivirhe,
- ii) tosiseikkaa koskeva erehdys, tai
- iii) oikeuser ehdys;

- (i) Procedural error,
- (ii) Error of fact, or
- (iii) Error of law;

b) Tuomittu tai tuomitun puolesta toimiva syyttäjä voi tehdä valituksen seuraavien perusteiden:

(b) The convicted person, or the Prosecutor on that person's behalf, may make an appeal on any of the following grounds:

- i) oikeudenkäyntivirhe,
- ii) tosiseikkaa koskeva erehdys,
- iii) oikeuser ehdys, tai
- iv) muu peruste, joka vaikuttaa oikeudenkäynnin tai tuomion oikeudenmukaisuuteen tai luotettavuuteen.

- (i) Procedural error,
- (ii) Error of fact,
- (iii) Error of law, or
- (iv) Any other ground that affects the fairness or reliability of the proceedings or decision.

2. a) Syyttäjä tai tuomittu voi oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti valittaa rangaistuksesta sillä perusteella, että rikos ja rangaistus eivät ole oikeassa suhteessa keskenään;

2. (a) A sentence may be appealed, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence, by the Prosecutor or the convicted person on the ground of disproportion between the crime and the sentence;

b) Jos tuomioistuim katsoo rangaistuksesta tehdyn valituksen seurauksena, että syyksilukevan tuomion poistamiselle kokonaan tai osittain voisi olla perusteita, se voi pyytää syyttäjää ja tuomitua henkilöä esittämään 81 artiklan 1 kappaleen (a) tai (b) kohdassa tarkoitettua perustetta, ja se voi antaa syyksilukevaa tuomiota koskevan päätöksen 83 artiklan mukaisesti;

(b) If on an appeal against sentence the Court considers that there are grounds on which the conviction might be set aside, wholly or in part, it may invite the Prosecutor and the convicted person to submit grounds under article 81, paragraph 1 (a) or (b), and may render a decision on conviction in accordance with article 83;

c) Samaa menettelyä sovelletaan, kun tuomioistuim katsoo pelkästään syyksilukevasta tuomiosta tehdyn valituksen seurauksena,

(c) The same procedure applies when the Court, on an appeal against conviction only, considers that there are grounds to reduce the

senä, että rangaistuksen alentamiselle on 2 kappaleen (a) kohdassa tarkoitettu peruste.

3. a) Ellei oikeudenkäyntijaosto toisin määrää, tuomittu pidetään vangittuna valituksen ajan;

b) Kun tuomitun henkilön tutkintavankeuden pituus ylittää määrätyn vankeusrangaistuksen pituuden, tämä henkilö vapautetaan kuitenkin siten, että tapauksissa, joissa myös syyttäjä valittaa, vapauttamiselle voidaan asettaa (c) kohdan mukaisia ehtoja;

c) Jos syyte hylätään, syytetty on vapautettava välittömästi, ottaen huomioon seuraavat ehdot:

i) poikkeustapauksissa ja ottaen huomioon muun muassa konkreettisen pakenemisen vaaran, syytteen alaisen rikoksen vakavuuden ja valituksen menestymisen todennäköisyyden, oikeudenkäyntijaosto voi syyttäjän pyynnöstä pitää henkilön tutkintavankeudessa valituksen ajan;

ii) oikeudenkäyntijaoston (c) (i) kohdan mukaisesti tekemästä päätöksestä voidaan valittaa oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelu koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Ottaen huomioon 3 kappaleen (a) ja (b) kohdan määräykset, tuomion tai rangaistuksen täytäntöönpanoa lykätään valitusajaksi ja valituksen käsittelyn ajaksi.

sentence under paragraph 2 (a).

3. (a) Unless the Trial Chamber orders otherwise, a convicted person shall remain in custody pending an appeal;

(b) When a convicted person's time in custody exceeds the sentence of imprisonment imposed, that person shall be released, except that if the Prosecutor is also appealing, the release may be subject to the conditions under subparagraph (c) below;

(c) In case of an acquittal, the accused shall be released immediately, subject to the following:

(i) Under exceptional circumstances, and having regard, inter alia, to the concrete risk of flight, the seriousness of the offence charged and the probability of success on appeal, the Trial Chamber, at the request of the Prosecutor, may maintain the detention of the person pending appeal;

(ii) A decision by the Trial Chamber under subparagraph (c) (i) may be appealed in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

4. Subject to the provisions of paragraph 3 (a) and (b), execution of the decision or sentence shall be suspended during the period allowed for appeal and for the duration of the appeal proceedings.

82 artikla

Muista päätöksistä tehtävät valitukset

1. Kumpi tahansa osapuoli voi valittaa seuraavista päätöksistä oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti:

a) toimivaltaa tai tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskeva päätös;

b) tutkinnan tai syytteen kohteena olevan henkilön vapauttamista tai sen epäämistä koskeva päätös;

c) esitutkintajaoston päätös toimia omasta aloitteestaan 56 artiklan 3 kappaleen nojalla;

d) päätös, johon liittyy kysymys, joka vaikuttaisi merkittävästi oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuuteen ja nopeuteen tai oikeu-

Article 82

Appeal against other decisions

1. Either party may appeal any of the following decisions in accordance with the Rules of Procedure and Evidence:

(a) A decision with respect to jurisdiction or admissibility;

(b) A decision granting or denying release of the person being investigated or prosecuted;

(c) A decision of the Pre-Trial Chamber to act on its own initiative under article 56, paragraph 3;

(d) A decision that involves an issue that would significantly affect the fair and expeditious conduct of the proceedings or the

denkäynnin lopputulokseen, ja jonka osalta välitön valitusjaoston päätös voi esitutkintajaoston tai oikeudenkäyntijaoston mielestä olennaisesti nopeuttaa oikeudenkäyntiä.

2. Asiaan liittyvä valtio tai syyttäjä voi valittaa esitutkintajaoston 57 artiklan 3 kapaleen (d) kohdan nojalla tekemästä päätöksestä esitutkintajaoston luvalla. Valitus käsitellään nopeasti.

3. Valituksella ei sinänsä ole lykkäävää vaikutusta, ellei valitusjaosto niin pyynnöstä määrää oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelu koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Uhrien laillinen edustaja, tuomittu henkilö tai vilpittömässä mielessä oleva omaisuuden omistaja, jonka asemaa 75 artiklan mukainen määräys heikentää, voi valittaa vahingonkorvausmääräyksestä oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

83 artikla

Valitusmenettely

1. Valitusjaostolla on 81 artiklan mukaista käsittelyä ja tämän artiklan mukaista käsittelyä varten kaikki oikeudenkäyntijaoston valtuudet.

2. Jos valitusjaosto katsoo, että valituksen kohteena oleva oikeudenkäynti on ollut epäoikeudenmukainen siten, että se on vaikuttanut päätöksen tai rangaistuksen määräämisen luotettavuuteen, tai että tosiseikkaa koskeva erehdys, oikeuserehdys tai oikeudenkäyntivirhe on vaikuttanut aineellisesti valituksen kohteena olevaan päätökseen tai rangaistukseen, se voi:

- a) kumota päätöksen tai rangaistuksen tai muuttaa sitä; tai
- b) määrätä uuden oikeudenkäynnin eri oikeudenkäyntijaostossa.

Näitä tarkoituksia varten valitusjaosto voi siirtää näyttökysymyksen alkuperäisen oikeudenkäyntijaoston ratkaistavaksi siten, että sen on raportoitava valitusjaostolle, tai se voi itse hankkia todisteita kysymyksen ratkaisemiseksi. Kun ainoastaan tuomittu henkilö tai tuomitun puolesta toimiva syyttäjä on valit-

outcome of the trial, and for which, in the opinion of the Pre-Trial or Trial Chamber, an immediate resolution by the Appeals Chamber may materially advance the proceedings.

2. A decision of the Pre-Trial Chamber under article 57, paragraph 3 (d), may be appealed against by the State concerned or by the Prosecutor, with the leave of the Pre-Trial Chamber. The appeal shall be heard on an expedited basis.

3. An appeal shall not of itself have suspensive effect unless the Appeals Chamber so orders, upon request, in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

4. A legal representative of the victims, the convicted person or a bona fide owner of property adversely affected by an order under article 75 may appeal against the order for reparations, as provided in the Rules of Procedure and Evidence.

Article 83

Proceedings on appeal

1. For the purposes of proceedings under article 81 and this article, the Appeals Chamber shall have all the powers of the Trial Chamber.

2. If the Appeals Chamber finds that the proceedings appealed from were unfair in a way that affected the reliability of the decision or sentence, or that the decision or sentence appealed from was materially affected by error of fact or law or procedural error, it may:

- (a) Reverse or amend the decision or sentence; or
- (b) Order a new trial before a different Trial Chamber.

For these purposes, the Appeals Chamber may remand a factual issue to the original Trial Chamber for it to determine the issue and to report back accordingly, or may itself call evidence to determine the issue. When the decision or sentence has been appealed only by the person convicted, or the Prose-

tanut päätöksestä tai rangaistuksesta, sitä ei voida muuttaa hänen vahingokseen.

3. Jos valitusjaosto katsoo rangaistuksesta tehdyn valituksen osalta, että rangaistus ei ole oikeassa suhteessa rikokseen, se voi muuttaa rangaistusta 7 osan mukaisesti.

4. Valitusjaoston tuomiosta päätetään tuomareiden ääntenenemmistöllä ja se annetaan julkisesti. Tuomio perustellaan. Kun tuomiosta ei ole päätetty yksimielisesti, siihen sisällytetään enemmistön ja vähemmistön mielipiteet, mutta tuomari voi esittää erillisen tai eriävän mielipiteen laintulkintaa koskevasta kysymyksestä.

5. Valitusjaosto voi antaa tuomionsa vapautetun tai tuomitun henkilön poissaollessa.

cutor on that person's behalf, it cannot be amended to his or her detriment.

3. If in an appeal against sentence the Appeals Chamber finds that the sentence is disproportionate to the crime, it may vary the sentence in accordance with Part 7.

4. The judgement of the Appeals Chamber shall be taken by a majority of the judges and shall be delivered in open court. The judgement shall state the reasons on which it is based. When there is no unanimity, the judgement of the Appeals Chamber shall contain the views of the majority and the minority, but a judge may deliver a separate or dissenting opinion on a question of law.

5. The Appeals Chamber may deliver its judgement in the absence of the person acquitted or convicted.

84 artikla

Ylimääräinen muutoksenhaku syyksilukevaan tuomioon tai rangaistukseen

1. Tuomittu henkilö tai hänen kuolemansa jälkeen hänen puolisonsa, lapsensa, vanhempansa tai yksi syytetyn kuoleman aikaan elossa oleva henkilö, jolle syytetty on antanut nimenomaiset kirjalliset ohjeet hakemuksen tekemiseksi, tai tuomitun puolesta toimiva syyttäjä voi tehdä hakemuksen valitusjaostoon lopullisen syyksilukevan tuomion tai rangaistuksen uudelleen tarkastelemiseksi seuraavin perustein:

a) Sellaisia uusia todisteita on ilmaantunut, jotka:

i) eivät olleet saatavilla oikeudenkäynnin aikaan, ja tämä ei johtunut kokonaan tai osittain hakijasta; ja

ii) ovat riittävän tärkeitä siten, että jos ne olisi esitetty oikeudenkäynnissä, tuomio olisi todennäköisesti ollut toinen;

b) Tuomion antamisen jälkeen on saatu selville, että ratkaisevat todisteet, jotka on otettu huomioon oikeudenkäynnissä ja joihin tuomio perustuu, olivat vääriä tai väärennetyjä;

c) Yksi tai useampi tuomareista, jotka osallistuivat tuomion antamiseen tai syyttei-

Article 84

Revision of conviction or sentence

1. The convicted person or, after death, spouses, children, parents or one person alive at the time of the accused's death who has been given express written instructions from the accused to bring such a claim, or the Prosecutor on the person's behalf, may apply to the Appeals Chamber to revise the final judgement of conviction or sentence on the grounds that:

(a) New evidence has been discovered that:

(i) Was not available at the time of trial, and such unavailability was not wholly or partially attributable to the party making application; and

(ii) Is sufficiently important that had it been proved at trial it would have been likely to have resulted in a different verdict;

(b) It has been newly discovered that decisive evidence, taken into account at trial and upon which the conviction depends, was false, forged or falsified;

(c) One or more of the judges who participated in conviction or confirmation of

den vahvistamiseen, on syllistynyt kyseisessä tapauksessa niin vakavaan virkavirheeseen tai virkavelvollisuuksien rikkomiseen, että sen perusteella kyseinen tuomari tai tuomarit olisi voitu erottaa 46 artiklan nojalla.

2. Valitusjaosto hylkää hakemuksen, jos se katsoo sen perusteettomaksi. Jos valitusjaosto katsoo, että hakemus on aiheellinen, se voi tarvittaessa:

- a) kutsua alkuperäisen oikeudenkäyntijaoston uudelleen koolle;
- b) muodostaa uuden oikeudenkäyntijaoston; tai
- c) pitää toimivallan asiassa itsellään, tarkoituksenaan päättää, tulisiko tuomio purkaa, kuultuaan osapuolia oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä mainitulla tavalla.

85 artikla

Pidätetyille tai tuomitulle henkilölle maksettavat vahingonkorvaukset

1. Jokaisella, joka on oikeudenvastaisesti pidätetty tai vangittu, on oikeus vahingonkorvaukseen.

2. Kun lainvoimainen tuomio, jolla henkilö on tuomittu rikoksesta, on sittemmin purettu uuden tai äskettäin havaitun tosiseikan perusteella, joka on osoittanut, että tuomio oli virheellinen, on sille, joka on suorittanut rangaistusta tuomion johdosta, korvattava lain mukaisesti vahinko, jollei osoiteta, että hänestä itsestään kokonaan tai osittain on johtunut, ettei aikaisemmin tuntematonta seikkaa ole ajoissa saatu selville.

3. Poikkeustapauksissa, kun tuomioistuin katsoo ratkaisevien tosiseikkojen osoittavan, että on tapahtunut vakava ja ilmeinen vääryys, se voi harkintansa mukaan myöntää vahingonkorvauksen oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä määrättyjen vaatimusten mukaisesti henkilölle, joka on vapautettu tutkintavankeudesta lopullisen vapauttavan tuomion tai sen vuoksi päätetyn oikeudenkäynnin jälkeen.

the charges has committed, in that case, an act of serious misconduct or serious breach of duty of sufficient gravity to justify the removal of that judge or those judges from office under article 46.

2. The Appeals Chamber shall reject the application if it considers it to be unfounded. If it determines that the application is meritorious, it may, as appropriate:

- (a) Reconvene the original Trial Chamber;
- (b) Constitute a new Trial Chamber; or
- (c) Retain jurisdiction over the matter, with a view to, after hearing the parties in the manner set forth in the Rules of Procedure and Evidence, arriving at a determination on whether the judgement should be revised.

Article 85

Compensation to an arrested or convicted person

1. Anyone who has been the victim of unlawful arrest or detention shall have an enforceable right to compensation.

2. When a person has by a final decision been convicted of a criminal offence, and when subsequently his or her conviction has been reversed on the ground that a new or newly discovered fact shows conclusively that there has been a miscarriage of justice, the person who has suffered punishment as a result of such conviction shall be compensated according to law, unless it is proved that the non-disclosure of the unknown fact in time is wholly or partly attributable to him or her.

3. In exceptional circumstances, where the Court finds conclusive facts showing that there has been a grave and manifest miscarriage of justice, it may in its discretion award compensation, according to the criteria provided in the Rules of Procedure and Evidence, to a person who has been released from detention following a final decision of acquittal or a termination of the proceedings for that reason.

9 OSA

**KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ JA
OIKEUSAPU**

86 artikla

Yleinen yhteistyövelvollisuus

Sopimusvaltiot toimivat tämän perussäännön määräysten mukaisesti täysimääräisesti yhteistyössä tuomioistuimen kanssa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten tutkinnassa ja syytteen ajamisessa.

87 artikla

Yhteistyöpyynnöt: yleiset määräykset

1. a) Tuomioistuimella on oikeus esittää sopimusvaltioille yhteistyöpyyntöjä. Pyyntö toimitetaan diplomaattiteitse tai käyttäen muuta asianmukaista tapaa, jonka kukin sopimusvaltio voi valita ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä.

Kukin sopimusvaltio voi myöhemmin muuttaa valitsemaansa tapaa oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

b) Pyyntö voidaan myös toimittaa Kansainvälisen rikospoliisijärjestön tai muun asianmukaisen alueellisen järjestön kautta, kun se on mahdollista, tämän kuitenkaan vaikuttamatta (a) kohdan määräyksiin.

2. Yhteistyöpyynnöt ja pyyntöön liitetyt asiakirjat tulee laatia joko jollakin pyynnön vastaanottavan valtion virallisella kielellä tai yhdellä tuomioistuimen työkielellä tai niiden mukana tulee olla käännös tällaiselle kielelle, kyseisen valtion ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä tekemän valinnan mukaisesti.

Tätä valintaa voidaan myöhemmin muuttaa oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

3. Pyyntö vastaanottanut valtio pitää yhteistyöpyynnön ja siihen liitetyt asiakirjat luottamuksellisina, jollei niiden paljastaminen ole tarpeen pyyntöön vastaamiselle.

4. Tämän osan nojalla tehtyjen apua kos-

PART 9

**INTERNATIONAL COOPERATION
AND JUDICIAL ASSISTANCE**

Article 86

General obligation to cooperate

States Parties shall, in accordance with the provisions of this Statute, cooperate fully with the Court in its investigation and prosecution of crimes within the jurisdiction of the Court.

Article 87

Requests for cooperation: general provisions

1. (a) The Court shall have the authority to make requests to States Parties for cooperation. The requests shall be transmitted through the diplomatic channel or any other appropriate channel as may be designated by each State Party upon ratification, acceptance, approval or accession.

Subsequent changes to the designation shall be made by each State Party in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

(b) When appropriate, without prejudice to the provisions of subparagraph (a), requests may also be transmitted through the International Criminal Police Organization or any appropriate regional organization.

2. Requests for cooperation and any documents supporting the request shall either be in or be accompanied by a translation into an official language of the requested State or one of the working languages of the Court, in accordance with the choice made by that State upon ratification, acceptance, approval or accession.

Subsequent changes to this choice shall be made in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

3. The requested State shall keep confidential a request for cooperation and any documents supporting the request, except to the extent that the disclosure is necessary for execution of the request.

4. In relation to any request for assistance

kevien pyyntöjen suhteen tuomioistuin voi ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen uhrien, mahdollisten todistajien ja heidän perheidensä turvallisuuden tai fyysisen tai henkisen hyvinvoinnin varmistamiseksi, mukaan luettuna tietojen suojeluun liittyvät toimenpiteet. Tuomioistuin voi pyytää, että tämän osan nojalla käyttöön annetut tiedot annetaan ja niitä käsitellään sellaisella tavalla, joka suojelee uhrien, mahdollisten todistajien ja heidän perheidensä turvallisuutta ja fyysistä tai henkistä hyvinvointia.

5. a) Tuomioistuin voi pyytää tämän perussäännön ulkopuoliselta valtiolta tämän osan mukaista apua tilapäisjärjestelyn perusteella, sellaisen valtion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella tai muilla asianmukaisilla perusteilla.

b) Jos tämän perussäännön ulkopuolinen valtio, joka on sopinut tilapäisjärjestelystä tai tehnyt sopimuksen tuomioistuimen kanssa, laiminlyö yhteistyön sellaisen järjestelyn tai sopimuksen nojalla tehtyjen pyyntöjen osalta, tuomioistuin voi ilmoittaa tästä sopimusvaltioiden kokoukselle tai turvallisuusneuvostolle, jos turvallisuusneuvosto on saattanut asian tuomioistuimen käsiteltäväksi.

6. Tuomioistuin voi pyytää hallitustenvälisiä järjestöä antamaan tietoja tai asiakirjoja. Tuomioistuin voi myös pyytää muuta yhteistyötä ja apua, josta sellaisen järjestön kanssa voidaan sopia ja joka on sen toimivallan ja valtuuksien mukaista.

7. Jos sopimusvaltio tämän perussäännön määräysten vastaisesti laiminlyö tuomioistuimen yhteistyöpyyntöön vastaamisen, ja estää siten tuomioistuinta hoitamasta tehtäviään ja käyttämästä valtuuksiaan tämän perussäännön mukaisesti, tuomioistuin voi tehdä sitä koskevan päätöksen ja siirtää asian sopimusvaltioiden kokouksen käsiteltäväksi tai turvallisuusneuvoston käsiteltäväksi, jos turvallisuusneuvosto on saattanut asian tuomioistuimen käsiteltäväksi.

88 artikla

Käytettävissä olevat kansallisen lainsäädännön mukaiset menettelyt

Sopimusvaltiot varmistavat, että niiden

presented under this Part, the Court may take such measures, including measures related to the protection of information, as may be necessary to ensure the safety or physical or psychological well-being of any victims, potential witnesses and their families. The Court may request that any information that is made available under this Part shall be provided and handled in a manner that protects the safety and physical or psychological well-being of any victims, potential witnesses and their families.

5. (a) The Court may invite any State not party to this Statute to provide assistance under this Part on the basis of an ad hoc arrangement, an agreement with such State or any other appropriate basis.

(b) Where a State not party to this Statute, which has entered into an ad hoc arrangement or an agreement with the Court, fails to cooperate with requests pursuant to any such arrangement or agreement, the Court may so inform the Assembly of States Parties or, where the Security Council referred the matter to the Court, the Security Council.

6. The Court may ask any intergovernmental organization to provide information or documents. The Court may also ask for other forms of cooperation and assistance which may be agreed upon with such an organization and which are in accordance with its competence or mandate.

7. Where a State Party fails to comply with a request to cooperate by the Court contrary to the provisions of this Statute, thereby preventing the Court from exercising its functions and powers under this Statute, the Court may make a finding to that effect and refer the matter to the Assembly of States Parties or, where the Security Council referred the matter to the Court, to the Security Council.

Article 88

Availability of procedures under national law

States Parties shall ensure that there are

kansallisen lainsäädännön mukaisia menettelyjä on käytettävissä kaikenlaiseen yhteistyöhön, joka täsmennetään tässä osassa.

procedures available under their national law for all of the forms of cooperation which are specified under this Part.

89 artikla

Article 89

*Henkilöiden luovuttaminen tuomioistuimelle**Surrender of persons to the Court*

1. Tuomioistuin voi esittää henkilön pidättämistä ja luovuttamista koskevan pyynnön sekä 91 artiklan mukaista pyyntöä tukevaa aineistoa mille tahansa valtiolle, jonka alueella kyseinen henkilö tavataan, ja pyytää tämän valtion yhteistyötä henkilön pidättämisessä ja luovuttamisessa. Sopimusvaltiot noudattavat pidättämistä ja luovuttamista koskevia pyyntöjä tämän osan määräysten ja niiden kansallisen lainsäädännön mukaisen menettelyn mukaisesti.

1. The Court may transmit a request for the arrest and surrender of a person, together with the material supporting the request outlined in article 91, to any State on the territory of which that person may be found and shall request the cooperation of that State in the arrest and surrender of such a person. States Parties shall, in accordance with the provisions of this Part and the procedure under their national law, comply with requests for arrest and surrender.

2. Jos luovuttamispyynnön kohteena oleva henkilö valittaa kansalliseen tuomioistuimeen 20 artiklan mukaisen *ne bis in idem* -periaatteen perusteella, pyynnön vastaanottanut valtio neuvottelee välittömästi tuomioistuimen kanssa sen selvittämiseksi, onko tuomioistuin tehnyt asiassa tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevan päätöksen. Jos tapaus voidaan ottaa käsiteltäväksi, pyynnön vastaanottanut valtio vastaa pyyntöön. Jos tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskeva asia on vireillä, pyynnön vastaanottanut valtio voi lykätä henkilön luovuttamista koskevaan pyyntöön vastaamista kunnes tuomioistuin on tehnyt tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevan päätöksen.

2. Where the person sought for surrender brings a challenge before a national court on the basis of the principle of *ne bis in idem* as provided in article 20, the requested State shall immediately consult with the Court to determine if there has been a relevant ruling on admissibility. If the case is admissible, the requested State shall proceed with the execution of the request. If an admissibility ruling is pending, the requested State may postpone the execution of the request for surrender of the person until the Court makes a determination on admissibility.

3. a) Sopimusvaltio antaa kansallisen prosessioikeutensa mukaisesti luvan toisen valtion tuomioistuimelle luovuttaman henkilön kuljettamiseen sen alueen kautta, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tämän valtion kautta kuljettaminen estäisi tai viivyttäisi luovuttamista;

3. (a) A State Party shall authorize, in accordance with its national procedural law, transportation through its territory of a person being surrendered to the Court by another State, except where transit through that State would impede or delay the surrender.

b) Tuomioistuin esittää kauttakulkua koskevan pyynnön 87 artiklan mukaisesti. Kauttakulkua koskevaan pyyntöön tulee sisältyä:

(b) A request by the Court for transit shall be transmitted in accordance with article 87. The request for transit shall contain:

i) kuvaus kuljettavasta henkilöstä;

(i) A description of the person being transported;

ii) lyhyt kuvaus tapauksen tosiseikoista ja niiden oikeudellinen luonnehdinta; ja

(ii) A brief statement of the facts of the case and their legal characterization; and

iii) pidäty- ja luovuttamismääräys;

(iii) The warrant for arrest and surrender;

c) Kuljetettava henkilö pidetään säilössä kauttakulun ajan;

d) Lupaa ei edellytetä, jos henkilö kuljetetaan ilmaitse eikä kauttakulkuvaltion alueelle aiota laskeutua;

e) Jos kauttakulkuvaltion alueelle laskeudutaan suunnittelematta, kyseinen valtio voi edellyttää kauttakulkupyynnön tuomioistuimelta (b) kohdan määräysten mukaisesti. Kauttakulkuvaltio pitää kuljetettavan henkilön säilössä, kunnes kauttakulkupyynnön vastaanotetaan ja kauttakulku toteutetaan; tässä kohdassa tarkoitetun säilöönoton kesto ei kuitenkaan voi ylittää 96 tuntia suunnittelemattomasta laskeutumisesta lukien, jos pyyntöä ei vastaanoteta sen ajan kuluessa.

4. Jos luovuttamispyynnön kohteena olevaa henkilöä vastaan on vireillä oikeudenkäynti tai hän kärsii rangaistusta pyynnön vastaanottaneessa valtiossa jostakin muusta rikoksesta kuin siitä, jonka johdosta luovuttamista pyydetään, pyynnön vastaanottanut valtio neuvottelee tuomioistuimen kanssa päätettyään vastata pyyntöön.

90 artikla

Kilpailevat pyynnöt

1. Sopimusvaltio, joka vastaanottaa henkilön luovuttamista koskevan pyynnön tuomioistuimelta 89 artiklan mukaisesti, ilmoittaa tuomioistuimelle, jos se vastaanottaa toiselta valtiolta samaa henkilöä koskevan luovuttamispyynnön, jonka perusteena on sama rikos kuin tuomioistuimen luovutuspyynnön perusteena, ja ilmoittaa pyynnön esittäneelle valtiolle tuomioistuimen pyynnöstä.

2. Kun pyynnön esittänyt valtio on sopimusvaltio, pyynnön vastaanottanut valtio antaa etusijan tuomioistuimen pyynnölle, jos:

a) tuomioistuin on 18 tai 19 artiklan mukaisesti päättänyt, että tapaus, jonka johdosta luovuttamista pyydetään, voidaan ottaa käsiteltäväksi ja tässä päätöksessä otetaan huomioon pyynnön esittäneen valtion suorittama tutkinta tai syytteen ajaminen sen esittämän luovuttamispyynnön osalta; tai

b) tuomioistuin tekee (a) kohdassa tarkoi-

(c) A person being transported shall be detained in custody during the period of transit;

(d) No authorization is required if the person is transported by air and no landing is scheduled on the territory of the transit State;

(e) If an unscheduled landing occurs on the territory of the transit State, that State may require a request for transit from the Court as provided for in subparagraph (b). The transit State shall detain the person being transported until the request for transit is received and the transit is effected, provided that detention for purposes of this subparagraph may not be extended beyond 96 hours from the unscheduled landing unless the request is received within that time.

4. If the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the requested State for a crime different from that for which surrender to the Court is sought, the requested State, after making its decision to grant the request, shall consult with the Court.

Article 90

Competing requests

1. A State Party which receives a request from the Court for the surrender of a person under article 89 shall, if it also receives a request from any other State for the extradition of the same person for the same conduct which forms the basis of the crime for which the Court seeks the person's surrender, notify the Court and the requesting State of that fact.

2. Where the requesting State is a State Party, the requested State shall give priority to the request from the Court if:

(a) The Court has, pursuant to article 18 or 19, made a determination that the case in respect of which surrender is sought is admissible and that determination takes into account the investigation or prosecution conducted by the requesting State in respect of its request for extradition; or

(b) The Court makes the determination

tetun päätöksen 1 kappaleen mukaisen pyynnön vastaanottaneen valtion ilmoituksen perusteella.

3. Jos 2 kappaleen (a) kohdan mukaista päätöstä ei ole tehty, pyynnön vastaanottanut valtio voi harkintansa mukaan tuomioistuimen 2 kappaleen (b) kohdan mukaista päätöstä odottaessaan käsitellä valtion esittämää luovuttamispyyntöä, mutta se ei luovuta henkilöä ennen kuin tuomioistuin on päättänyt tapauksen käsiteltäväksi ottamisesta. Tuomioistuin tekee päätöksensä nopeasti.

4. Jos luovuttamispyynnön esittänyt valtio on tämän perussäännön ulkopuolinen valtio, pyynnön vastaanottanut valtio antaa etusijan tuomioistuimen luovuttamispyynnölle, jos tuomioistuin on päättänyt, että tapaus voidaan ottaa käsiteltäväksi, eikä sillä ole kansainvälistä velvoitetta luovuttaa henkilöä pyynnön esittäneelle valtiolle.

5. Jos tuomioistuin ei ole tehnyt tapauksen käsiteltäväksi ottamista koskevaa päätöstä 4 kappaleen mukaisesti, pyynnön vastaanottanut valtio voi harkintansa mukaan käsitellä valtion esittämää luovuttamispyyntöä.

6. Tapauksissa, joihin sovelletaan 4 kappaleella, mutta joissa pyynnön vastaanottaneella valtiolla on kansainvälinen velvoite luovuttaa henkilö sellaiselle luovuttamista pyytäneelle valtiolle, joka ei ole tämän perussäännön sopimuspuoli, pyynnön vastaanottanut valtio ratkaisee, luovuttaako se henkilön tuomioistuimelle vai pyynnön esittäneelle valtiolle. Päätöstä tehdessään pyynnön vastaanottanut valtio ottaa huomioon kaikki oleelliset tekijät, kuten:

a) pyyntöjen päivämäärät;

b) pyynnön esittäneen valtion edut, mukaan luettuna tarvittaessa se, onko rikos tehty sen alueella sekä uhrien ja luovuttamispyynnön kohteena olevan henkilön kansalaisuus; ja

c) mahdollisuus tuomioistuimen ja pyynnön esittäneen valtion väliseen luovutukseen myöhemmin.

7. Jos tuomioistuimelta henkilön luovuttamispyynnön vastaanottanut sopimusvaltio vastaanottaa myös valtiolta saman henkilön luovuttamista koskevan pyynnön, mutta eri toiminnan kuin tuomioistuimen luovuttamis-

described in subparagraph (a) pursuant to the requested State's notification under paragraph 1.

3. Where a determination under paragraph 2 (a) has not been made, the requested State may, at its discretion, pending the determination of the Court under paragraph 2 (b), proceed to deal with the request for extradition from the requesting State but shall not extradite the person until the Court has determined that the case is inadmissible. The Court's determination shall be made on an expedited basis.

4. If the requesting State is a State not Party to this Statute the requested State, if it is not under an international obligation to extradite the person to the requesting State, shall give priority to the request for surrender from the Court, if the Court has determined that the case is admissible.

5. Where a case under paragraph 4 has not been determined to be admissible by the Court, the requested State may, at its discretion, proceed to deal with the request for extradition from the requesting State.

6. In cases where paragraph 4 applies except that the requested State is under an existing international obligation to extradite the person to the requesting State not Party to this Statute, the requested State shall determine whether to surrender the person to the Court or extradite the person to the requesting State. In making its decision, the requested State shall consider all the relevant factors, including but not limited to:

(a) The respective dates of the requests;

(b) The interests of the requesting State including, where relevant, whether the crime was committed in its territory and the nationality of the victims and of the person sought; and

(c) The possibility of subsequent surrender between the Court and the requesting State.

7. Where a State Party which receives a request from the Court for the surrender of a person also receives a request from any State for the extradition of the same person for conduct other than that which constitutes the

pyynnön perusteena olevan rikoksen johdosta:

a) pyynnön vastaanottanut valtio antaa etusijan tuomioistuimen pyynnölle, jollei sillä ole kansainvälistä velvoitetta luovuttaa henkilöä luovuttamispyynnön esittäneelle valtiolle;

b) pyynnön vastaanottanut valtio ratkaisee, luovuttaako se henkilön tuomioistuimelle vai luovuttamispyynnön esittäneelle valtiolle, jos sillä on kansainvälinen velvoite luovuttaa henkilö sitä pyytäneelle valtiolle. Päätöstä tehdessään pyynnön vastaanottanut valtio ottaa huomioon kaikki oleelliset tekijät, kuten 6 kappaleessa mainitut tekijät, kiinnittäen kuitenkin erityistä huomiota kyseessä olevan toiminnan luonteeseen ja vakavuuteen.

8. Jos tuomioistuin on päättänyt tämän artiklan mukaisen ilmoituksen perusteella, että tapausta ei voida ottaa käsiteltäväksi, ja sen jälkeen pyynnön vastaanottanut valtio kieltäytyy luovuttamasta henkilöä luovuttamispyynnön esittäneelle valtiolle, pyynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa tästä päätöksestä tuomioistuimelle.

91 artikla

Pidätys- ja luovuttamispyynnön sisältö

1. Pidätys- ja luovuttamispyyntö tehdään kirjallisesti. Kiireellisissä tapauksissa pyyntö voidaan tehdä millä tahansa keinolla, joka mahdollistaa kirjallisen tulostamisen, edellyttäen kuitenkin, että pyyntö vahvistetaan 87 artiklan 1 kappaleen (a) kohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Henkilön pidätys- ja luovuttamispyyntöä koskevassa tapauksessa, jonka osalta pidätysmääräyksen on antanut esitutkintajaosto 58 artiklan mukaisesti, pyynnön tulee sisältää tai sen tukena tulee olla:

a) luovuttamispyynnön kohteena olevaa henkilöä koskevat tiedot, jotka ovat riittävät hänen tunnistamiseksi, sekä tiedot tämän henkilön todennäköisestä olinpaikasta;

b) jäljennös pidätysmääräyksestä; ja

c) sellaiset asiakirjat, lausunnot tai tiedot, jotka voivat olla tarpeen luovuttamismenet-

crime for which the Court seeks the person's surrender:

(a) The requested State shall, if it is not under an existing international obligation to extradite the person to the requesting State, give priority to the request from the Court;

(b) The requested State shall, if it is under an existing international obligation to extradite the person to the requesting State, determine whether to surrender the person to the Court or to extradite the person to the requesting State. In making its decision, the requested State shall consider all the relevant factors, including but not limited to those set out in paragraph 6, but shall give special consideration to the relative nature and gravity of the conduct in question.

8. Where pursuant to a notification under this article, the Court has determined a case to be inadmissible, and subsequently extradition to the requesting State is refused, the requested State shall notify the Court of this decision.

Article 91

Contents of request for arrest and surrender

1. A request for arrest and surrender shall be made in writing. In urgent cases, a request may be made by any medium capable of delivering a written record, provided that the request shall be confirmed through the channel provided for in article 87, paragraph 1 (a).

2. In the case of a request for the arrest and surrender of a person for whom a warrant of arrest has been issued by the Pre-Trial Chamber under article 58, the request shall contain or be supported by:

(a) Information describing the person sought, sufficient to identify the person, and information as to that person's probable location;

(b) A copy of the warrant of arrest; and

(c) Such documents, statements or information as may be necessary to meet the

telyn vaatimusten täyttämiseksi pyynnön vastaanottaneessa valtiossa; näiden vaatimusten ei kuitenkaan tulisi olla suurempia kuin ne vaatimukset, joita sovelletaan pyynnön vastaanottaneen valtion ja muiden valtioiden välisten sopimusten tai järjestelyjen nojalla tehtyihin luovuttamispyyntöihin, ja niiden tulisi mahdollisuuksien mukaan olla pienempiä, ottaen huomioon tuomioistuimen erityisen luonteen.

3. Kun pidätys- ja luovuttamispyyntö koskee henkilöä, joka on jo tuomittu, pyynnön tulee sisältää tai sen tukena tulee olla:

a) jäljennös kyseisen henkilön pidätysmääräyksestä;

b) jäljennös tuomiolauselmaasta;

c) tiedot, jotka osoittavat, että pyynnön kohteena oleva henkilö on sama kuin se henkilö, jota tuomiolauselmassa tarkoitetaan; ja

d) jos pyynnön kohteena olevalle henkilölle on määrätty rangaistus, jäljennös määräystä rangaistuksesta ja vankeusrangaistuksen osalta myös lausunto, jossa mainitaan jo mahdollisesti suoritettu aika ja jäljellä oleva aika.

4. Tuomioistuimen pyynnöstä sopimusvaltio neuvottelee tuomioistuimen kanssa joko yleisesti tai tietyistä asioista sellaisten kansalliseen lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten osalta, joita voidaan soveltaa 2 kappaleen (c) kohdan nojalla. Neuvottelujen aikana sopimusvaltio ilmoittaa tuomioistuimelle sen kansallisen lainsäädännön erityisistä vaatimuksista.

requirements for the surrender process in the requested State, except that those requirements should not be more burdensome than those applicable to requests for extradition pursuant to treaties or arrangements between the requested State and other States and should, if possible, be less burdensome, taking into account the distinct nature of the Court.

3. In the case of a request for the arrest and surrender of a person already convicted, the request shall contain or be supported by:

(a) A copy of any warrant of arrest for that person;

(b) A copy of the judgement of conviction;

(c) Information to demonstrate that the person sought is the one referred to in the judgement of conviction; and

(d) If the person sought has been sentenced, a copy of the sentence imposed and, in the case of a sentence for imprisonment, a statement of any time already served and the time remaining to be served.

4. Upon the request of the Court, a State Party shall consult with the Court, either generally or with respect to a specific matter, regarding any requirements under its national law that may apply under paragraph 2 (c). During the consultations, the State Party shall advise the Court of the specific requirements of its national law.

92 artikla

Väliaikainen säilöönotto

1. Kiireellisissä tapauksissa tuomioistuin voi pyytää luovuttamispyynnön kohteena olevan henkilön väliaikaista säilöönottoa ennen luovuttamispyynnön ja 91 artiklassa täsmennyksen pyyntöä tukevien asiakirjojen esittämistä.

2. Väliaikaista säilöönottoa koskeva pyyntö voidaan tehdä millä tahansa keinolla, joka mahdollistaa sen kirjallisen tulostamisen, ja siihen tulee sisältyä:

Article 92

Provisional arrest

1. In urgent cases, the Court may request the provisional arrest of the person sought, pending presentation of the request for surrender and the documents supporting the request as specified in article 91.

2. The request for provisional arrest shall be made by any medium capable of delivering a written record and shall contain:

a) pyynnön kohteena olevaa henkilöä koskevat tiedot, jotka ovat riittävät hänen tunnistamiseen, ja tämän henkilön todennäköistä olinpaikkaa koskevat tiedot;

b) tiivistelmä rikoksista, joiden vuoksi henkilön pidättämistä pyydetään, ja toiseikoista, joiden väitetään muodostavan nämä rikokset, mukaan luettuna mahdollisuuksien mukaan rikoksen teko-aika ja -paikka;

c) maininta pyynnön kohteena olevaa henkilöä koskevan pidätysmääräyksen tai tuomiolauselman olemassaolosta; ja

d) maininta siitä, että pyyntöä seuraa sen kohteena olevan henkilön luovuttamista koskeva pyyntö.

3. Väliaikaisesti säilöönnotettu henkilö voidaan vapauttaa, jos pyynnön vastaanottanut valtio ei ole vastaanottanut luovuttamispyyntöä ja 91 artiklassa täsmennettyjä pyyntöä tukevia asiakirjoja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä täsmennetyt määräajat kuluessa. Kyseinen henkilö voi kuitenkin antaa suostumuksensa luovuttamiseen ennen määräajan päättymistä, jos tämä on mahdollista pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa pyynnön vastaanottanut valtio luovuttaa henkilön tuomioistuimelle mahdollisimman pian.

4. Se, että pyynnön kohteena oleva henkilö on vapautettu 3 kappaleen mukaisesti, ei estä tämän henkilön myöhempää pidättämistä ja luovuttamista, jos luovuttamispyyntö ja sitä tukevat asiakirjat toimitetaan myöhemmin.

(a) Information describing the person sought, sufficient to identify the person, and information as to that person's probable location;

(b) A concise statement of the crimes for which the person's arrest is sought and of the facts which are alleged to constitute those crimes, including, where possible, the date and location of the crime;

(c) A statement of the existence of a warrant of arrest or a judgement of conviction against the person sought; and

(d) A statement that a request for surrender of the person sought will follow.

3. A person who is provisionally arrested may be released from custody if the requested State has not received the request for surrender and the documents supporting the request as specified in article 91 within the time limits specified in the Rules of Procedure and Evidence. However, the person may consent to surrender before the expiration of this period if permitted by the law of the requested State. In such a case, the requested State shall proceed to surrender the person to the Court as soon as possible.

4. The fact that the person sought has been released from custody pursuant to paragraph 3 shall not prejudice the subsequent arrest and surrender of that person if the request for surrender and the documents supporting the request are delivered at a later date.

93 artikla

Muut yhteistyön muodot

1. Sopimusvaltiot noudattavat tämän osan määräysten ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvien menettelyjen mukaisesti tuomioistuimen pyyntöjä antaa seuraavanlaista apua tutkinnan tai syytteen ajamisen osalta:

a) henkilöiden tunnistaminen ja olinpaikan tai esineiden sijainnin selvittäminen;

b) todisteiden hankkiminen, mukaan luet-

Article 93

Other forms of cooperation

1. States Parties shall, in accordance with the provisions of this Part and under procedures of national law, comply with requests by the Court to provide the following assistance in relation to investigations or prosecutions:

(a) The identification and whereabouts of persons or the location of items;

(b) The taking of evidence, including

tuna valaehoiset todistajanlausunnot, ja todisteiden tuottaminen, mukaan luettuna asiantuntijalausunnot ja raportit, jotka ovat tarpeen tuomioistuimelle;

c) tutkinnan tai syytteen kohteena olevan henkilön kuulustelu;

d) asiakirjojen tiedoksianto, mukaan luettuna tuomioistuinasiakirjat;

e) henkilöiden vapaaehtoisten todistajanlausuntojen ja asiantuntijalausuntojen antamisen helpottaminen tuomioistuimessa;

f) henkilöiden väliaikainen siirtäminen 7 kappaleen määräysten mukaisesti;

g) paikkojen tutkiminen, mukaan luettuna hautapaikkojen kaivaminen ja tutkiminen;

h) etsintöjen ja takavarikkojen toteuttaminen;

i) pöytäkirjojen ja asiakirjojen tarjoaminen, mukaan luettuna viralliset pöytäkirjat ja asiakirjat;

j) uhrien ja todistajien suojelu sekä todisteiden säilyttäminen;

k) rikoksen tuottaman hyödyn, omaisuuden ja varojen sekä rikosvälineiden tunnistaminen, jäljittäminen ja jäädyttäminen tai takavarikointi mahdollista menettämismääräystä varten, tämän kuitenkin vaikuttamatta vilpittömässä mielessä olevien kolmansien osapuolten oikeuksiin; ja

l) muun tyyppinen apu, jota pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö ei kiellä, ja jonka tarkoituksena on helpottaa tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten tutkintaa ja syytteen ajamista.

2. Tuomioistuimella on oikeus antaa tuomioistuimessa esiintyvälle todistajalle tai asiantuntijalle vakuutus siitä, että tuomioistuin ei aseta häntä syyteeseen, vangitse häntä tai rajoita hänen henkilökohtaista vapauttaan sellaisen teon tai laiminlyönnin vuoksi, joka on edeltänyt tämän henkilön lähtöä pyynnön vastaanottaneesta valtiosta.

3. Kun tietyn 1 kappaleessa tarkoitettun avun täytäntöönpano on kielletty pyynnön vastaanottaneessa valtiossa sellaisen perustavaa laatua olevan oikeusperiaatteen nojalla, jota sovelletaan yleisesti, pyynnön vastaanottanut valtio neuvottelee tuomioistuimen kanssa viipymättä pyrkiäkseen ratkaisemaan asian. Neuvotteluissa tulisi kiinnittää huomio-

testimony under oath, and the production of evidence, including expert opinions and reports necessary to the Court;

(c) The questioning of any person being investigated or prosecuted;

(d) The service of documents, including judicial documents;

(e) Facilitating the voluntary appearance of persons as witnesses or experts before the Court;

(f) The temporary transfer of persons as provided in paragraph 7;

(g) The examination of places or sites, including the exhumation and examination of grave sites;

(h) The execution of searches and seizures;

(i) The provision of records and documents, including official records and documents;

(j) The protection of victims and witnesses and the preservation of evidence;

(k) The identification, tracing and freezing or seizure of proceeds, property and assets and instrumentalities of crimes for the purpose of eventual forfeiture, without prejudice to the rights of bona fide third parties; and

(l) Any other type of assistance which is not prohibited by the law of the requested State, with a view to facilitating the investigation and prosecution of crimes within the jurisdiction of the Court.

2. The Court shall have the authority to provide an assurance to a witness or an expert appearing before the Court that he or she will not be prosecuted, detained or subjected to any restriction of personal freedom by the Court in respect of any act or omission that preceded the departure of that person from the requested State.

3. Where execution of a particular measure of assistance detailed in a request presented under paragraph 1, is prohibited in the requested State on the basis of an existing fundamental legal principle of general application, the requested State shall promptly consult with the Court to try to resolve the matter. In the consultations, consideration

ta siihen, voidaanko apua antaa muulla tavalla tai tietyin ehdoin. Jos asiaa ei pystytä ratkaisemaan neuvottelujen avulla, tuomioistuimien muuttua tarvittaessa pyyntöään.

4. Sopimusvaltio voi 72 artiklan mukaisesti kieltäytyä vastaamasta apua koskevaan pyyntöön kokonaan tai osittain ainoastaan, jos pyyntö koskee sellaisten asiakirjojen esittämistä tai sellaisten todisteiden paljastamista, jotka liittyvät sen kansalliseen turvallisuuteen.

5. Ennen kuin pyynnön vastaanottanut valtio kieltäytyy vastaamasta apua koskevaan 1 kappaleen (1) kohdan mukaiseen pyyntöön, se harkitsee, voidaanko apua antaa tietyin ehdoin tai voidaanko apua antaa myöhemmin tai vaihtoehtoisella tavalla, edellyttäen kuitenkin, että jos tuomioistuin tai syyttäjä hyväksyy tietyin ehdoin annettavan avun, tuomioistuin tai syyttäjä myös noudattaa näitä ehtoja.

6. Jos apua koskevaan pyyntöön kieltäytyään vastaamasta, pyynnön vastaanottanut sopimusvaltio ilmoittaa kieltäytymisensä perusteista tuomioistuimelle tai syyttäjälle viipymättä.

7. a) Tuomioistuin voi pyytää vapautensa menettäneen henkilön väliaikaista siirtämistä tunnistamista varten tai todistajanlausunnon tai muun avun antamista varten. Henkilö voidaan siirtää, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

i) henkilö antaa vapaaehtoisesti ja asiaan vaikuttavista näkökohdista tietoisena suostumuksensa siirtoon; ja

ii) pyynnön vastaanottanut valtio suostuu siirtoon, jollei kyseisen valtion ja tuomioistuimen sopimissa ehdoissa toisin määrätä.

b) Siirrettävä henkilö pidetään säilössä. Kun siirron tarkoitus on täytetty, tuomioistuin palauttaa henkilön viipymättä pyynnön vastaanottaneeseen valtioon.

8. a) Tuomioistuin varmistaa asiakirjojen ja tietojen luottamuksellisuuden, jollei tietoja tarvita pyynnössä mainittua tutkintaa ja oikeudenkäyntiä varten.

b) Pyyntöön vastaanottanut valtio voi tarvittaessa toimittaa asiakirjoja tai tietoja syyttäjälle luottamuksellisesti. Tässä tapauksessa syyttäjä voi käyttää niitä ainoastaan uusien

should be given to whether the assistance can be rendered in another manner or subject to conditions. If after consultations the matter cannot be resolved, the Court shall modify the request as necessary.

4. In accordance with article 72, a State Party may deny a request for assistance, in whole or in part, only if the request concerns the production of any documents or disclosure of evidence which relates to its national security.

5. Before denying a request for assistance under paragraph 1 (1), the requested State shall consider whether the assistance can be provided subject to specified conditions, or whether the assistance can be provided at a later date or in an alternative manner, provided that if the Court or the Prosecutor accepts the assistance subject to conditions, the Court or the Prosecutor shall abide by them.

6. If a request for assistance is denied, the requested State Party shall promptly inform the Court or the Prosecutor of the reasons for such denial.

7. (a) The Court may request the temporary transfer of a person in custody for purposes of identification or for obtaining testimony or other assistance. The person may be transferred if the following conditions are fulfilled:

(i) The person freely gives his or her informed consent to the transfer; and

(ii) The requested State agrees to the transfer, subject to such conditions as that State and the Court may agree.

(b) The person being transferred shall remain in custody. When the purposes of the transfer have been fulfilled, the Court shall return the person without delay to the requested State.

8. (a) The Court shall ensure the confidentiality of documents and information, except as required for the investigation and proceedings described in the request.

(b) The requested State may, when necessary, transmit documents or information to the Prosecutor on a confidential basis. The Prosecutor may then use them solely for the

todisteiden hankkimista varten.

c) Pyynnön vastaanottanut valtio voi omasta aloitteestaan tai syyttäjän pyynnöstä myöhemmin suostua paljastamaan sellaisia asiakirjoja tai tietoja. Tässä tapauksessa niitä voidaan käyttää todisteina 5 ja 6 osan määräysten mukaisesti ja oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisesti.

9. a) i) Sellaisessa tapauksessa, että sopimusvaltio saa tuomioistuimelta ja kansainvälisen velvoitteen perusteella toiselta valtiolta kilpailevat pyynnot, jotka koskevat muuta yhteistyötä kuin luovuttamista, sopimusvaltio pyrkii tuomioistuimen ja kyseisen toisen valtion kanssa neuvottelemalla vastaamaan molempiin pyyntöihin, tarvittaessa lykkäämällä toista pyyntöä tai asettamalla sille ehtoja.

ii) Mikäli molempiin pyyntöihin vastaaminen ei onnistu, kilpailevat pyynnot ratkaistaan 90 artiklassa mainittujen periaatteiden mukaisesti.

b) Jos tuomioistuimen pyyntö kuitenkin koskee tietoja, omaisuutta tai henkilöitä, jotka ovat kolmannen valtion tai kansainvälisen järjestön valvonnassa kansainvälisen sopimuksen nojalla, pyynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa tästä tuomioistuimelle, jolloin tuomioistuin osoittaa pyyntönsä tälle kolmannelle valtiolle tai kansainväliselle järjestölle.

10. a) Tuomioistuin voi pyynnöstä tehdä yhteistyötä sopimusvaltion kanssa ja tarjota tälle apua sellaisen toiminnan tutkinnan tai sitä koskevan oikeudenkäynnin osalta, joka on tuomioistuimen toimivaltaan kuuluva rikos tai pyynnön esittäneen valtion kansallisen lainsäädännön vastainen törkeä rikos.

b) i) Tämän kappaleen (a) kohdan mukaisesti annettavaan apuun sisältyy muun muassa:

a. tuomioistuimen suorittaman tutkinnan tai oikeudenkäynnin aikana saatujen lausuntojen, asiakirjojen tai muiden todisteiden toimittaminen; ja

b. tuomioistuimen määräyksestä vangittuna olevan henkilön kuulustelu;

ii) Tämän kappaleen (b) (i) a kohdassa tarkoitettun avun tapauksessa:

a. asiakirjojen tai muiden todisteiden toimittamiseen vaaditaan kyseisen valtion lupa,

purpose of generating new evidence.

(c) The requested State may, on its own motion or at the request of the Prosecutor, subsequently consent to the disclosure of such documents or information. They may then be used as evidence pursuant to the provisions of Parts 5 and 6 and in accordance with the Rules of Procedure and Evidence.

9. (a) (i) In the event that a State Party receives competing requests, other than for surrender or extradition, from the Court and from another State pursuant to an international obligation, the State Party shall endeavour, in consultation with the Court and the other State, to meet both requests, if necessary by postponing or attaching conditions to one or the other request.

(ii) Failing that, competing requests shall be resolved in accordance with the principles established in article 90.

b) Where, however, the request from the Court concerns information, property or persons which are subject to the control of a third State or an international organization by virtue of an international agreement, the requested States shall so inform the Court and the Court shall direct its request to the third State or international organization.

10. (a) The Court may, upon request, cooperate with and provide assistance to a State Party conducting an investigation into or trial in respect of conduct which constitutes a crime within the jurisdiction of the Court or which constitutes a serious crime under the national law of the requesting State.

(b) (i) The assistance provided under subparagraph (a) shall include, inter alia:

a. The transmission of statements, documents or other types of evidence obtained in the course of an investigation or a trial conducted by the Court; and

b. The questioning of any person detained by order of the Court;

(ii) In the case of assistance under subparagraph (b) (i) a:

a. If the documents or other types of evidence have been obtained with the assis-

jos ne on saatu valtion avustuksella;

b. lausuntojen, asiakirjojen tai muiden todisteiden toimittamista koskevat 68 artiklan määräykset, jos ne on saatu todistajalta tai asiantuntijalta.

c) Tuomioistuimien voi tässä kappaleessa mainittujen ehtojen mukaisesti vastata tämän kappaleen mukaiseen apua koskevaan pyyntöön valtiolta, joka ei ole tämän perussäännön sopimuspuoli.

94 artikla

*Pyynnön täytäntöönpanon lykkääminen
meneillään olevan tutkinnan tai syytteen
ajamisen osalta*

1. Jos pyynnön välitön täytäntöönpano häiritäisi muun kuin pyynnön kohteena olevan tapauksen meneillään olevaa tutkintaa tai syytteen ajamista, pyynnön vastaanottanut valtio voi lykätä pyynnön täytäntöönpanoa tuomioistuimen kanssa sovituksi ajaksi. Lykkäys ei kuitenkaan saa olla pidempi kuin on tarpeen asiaan liittyvän tutkinnan tai syytteen ajamisen päättämiseksi pyynnön vastaanottaneessa valtiossa. Ennen lykkäyspäätöksen tekemistä pyynnön vastaanottaneen valtion tulisi harkita, voidaanko apua antaa välittömästi tietyin ehdoin.

2. Jos lykkäyspäätös tehdään 1 kappaleen mukaisesti, syyttäjä voi kuitenkin pyytää toimenpiteitä todisteiden säilyttämiseksi 93 artiklan 1 (j) kappaleen mukaisesti.

95 artikla

*Pyynnön täytäntöönpanon lykkääminen
tapauksen käsiteltäväksi ottamisen
vastustuksen osalta*

Pyynnön vastaanottanut valtio voi lykätä tämän osan mukaisesti esitetyn pyynnön täytäntöönpanoa odottaessaan tuomioistuimen päätöstä, jos tuomioistuimien käsittelemässä tapauksen käsiteltäväksi ottamisen vastustamista 18 tai 19 artiklan mukaisesti, ellei

tance of a State, such transmission shall require the consent of that State;

b. If the statements, documents or other types of evidence have been provided by a witness or expert, such transmission shall be subject to the provisions of article 68.

(c) The Court may, under the conditions set out in this paragraph, grant a request for assistance under this paragraph from a State which is not a Party to this Statute.

Article 94

*Postponement of execution of a request
in respect of ongoing investigation or
prosecution*

1. If the immediate execution of a request would interfere with an ongoing investigation or prosecution of a case different from that to which the request relates, the requested State may postpone the execution of the request for a period of time agreed upon with the Court. However, the postponement shall be no longer than is necessary to complete the relevant investigation or prosecution in the requested State. Before making a decision to postpone, the requested State should consider whether the assistance may be immediately provided subject to certain conditions.

2. If a decision to postpone is taken pursuant to paragraph 1, the Prosecutor may, however, seek measures to preserve evidence, pursuant to article 93, paragraph 1 (j).

Article 95

*Postponement of execution of a request in
respect of an admissibility challenge*

Where there is an admissibility challenge under consideration by the Court pursuant to article 18 or 19, the requested State may postpone the execution of a request under this Part pending a determination by the Court, unless the Court has specifically ordered that

tuomioistuin ole nimenomaisesti määrännyt, että syyttäjä voi jatkaa sellaisten todisteiden keräämistä 18 tai 19 artiklan mukaisesti.

the Prosecutor may pursue the collection of such evidence pursuant to article 18 or 19.

96 artikla

Article 96

93 artiklan mukaista muuta apua koskevan pyynnön sisältö

Contents of request for other forms of assistance under article 93

1. Tämän perussäännön 93 artiklassa tarkoitettua muuta apua koskeva pyyntö tehdään kirjallisesti. Kiireellisissä tapauksissa pyyntö voidaan tehdä millä tahansa keinolla, joka mahdollistaa sen kirjallisen tulostamisen, edellyttäen kuitenkin, että pyyntö vahvistetaan 87 artiklan 1 kappaleen (a) kohdassa määrätyllä tavalla.

1. A request for other forms of assistance referred to in article 93 shall be made in writing. In urgent cases, a request may be made by any medium capable of delivering a written record, provided that the request shall be confirmed through the channel provided for in article 87, paragraph 1 (a).

2. Pynnön tulee sisältää tai siihen tulee liittää mahdollisuuksien mukaan:

2. The request shall, as applicable, contain or be supported by the following:

a) tiivistelmä pyynnön ja pyydetyn avun tarkoituksesta, mukaan luettuna sen oikeudellinen perusta ja pyynnön perusteet;

(a) A concise statement of the purpose of the request and the assistance sought, including the legal basis and the grounds for the request;

b) mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot sen henkilön tai paikan sijainnista tai tunnistamisesta, joka tulee löytää tai tunnistaa, jotta pyydettyä apua voidaan antaa;

(b) As much detailed information as possible about the location or identification of any person or place that must be found or identified in order for the assistance sought to be provided;

c) tiivistelmä pyynnön taustalla olevista oleellisista tosiseikoista;

(c) A concise statement of the essential facts underlying the request;

d) noudatettavan menettelyn tai vaatimuksen perusteet ja yksityiskohdat;

(d) The reasons for and details of any procedure or requirement to be followed;

e) sellaiset tiedot, joita voidaan edellyttää pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön nojalla, jotta pyyntö voidaan panna täytäntöön; ja

(e) Such information as may be required under the law of the requested State in order to execute the request; and

f) muut oleelliset tiedot pyydetyn avun antamiseksi.

(f) Any other information relevant in order for the assistance sought to be provided.

3. Tuomioistuimen pyynnöstä sopimusvaltio neuvottelee tuomioistuimen kanssa yleisesti tai tietystä asiasta sellaisten kansalliseen lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten osalta, joita voidaan soveltaa 2 (e) kappaleen nojalla. Neuvottelujen aikana sopimusvaltio ilmoittaa tuomioistuimelle sen kansallisen lainsäädännön erityisistä vaatimuksista.

3. Upon the request of the Court, a State Party shall consult with the Court, either generally or with respect to a specific matter, regarding any requirements under its national law that may apply under paragraph 2 (e). During the consultations, the State Party shall advise the Court of the specific requirements of its national law.

4. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan mahdollisuuksien mukaan myös tuomioistuimelle esitettyyn apua koskevaan pyyntöön.

4. The provisions of this article shall, where applicable, also apply in respect of a request for assistance made to the Court.

97 artikla

Neuvottelut

Jos sopimusvaltio vastaanottaa tämän osan mukaisen pyynnön, jonka osalta se havaitsee sellaisia ongelmia, jotka voivat estää tai haitata pyynnön täytäntöönpanoa, kyseinen valtio neuvottelee tuomioistuimen kanssa viipymättä ratkaistakseen asian. Tällaisia ongelmia voivat olla muun muassa:

a) pyynnön täytäntöönpanemisen kannalta riittämättömät tiedot;

b) luovuttamista koskevan pyynnön osalta se, että yrityksistä huolimatta pyynnön kohteena olevaa henkilöä ei onnistuta löytämään, tai että suoritettu tutkinta on osoittanut, että pyynnön vastaanottaneessa valtiossa oleva henkilö ei selvästikään ole pidätysmääräyksessä mainittu henkilö; tai

c) se tosiseikka, että pyynnön täytäntöönpano sellaisenaan vaatisi pyynnön vastaanottanutta valtiota rikkomaan aikaisempaa sopimusvelvoitetta, joka sillä on suhteessa toiseen valtioon.

98 artikla

Yhteistyö koskemattomuudesta luopumisen ja luovuttamiseen suostumisen osalta

1. Tuomioistuin ei voi pyytää luovuttamista tai apua, jos se edellyttäisi pyynnön vastaanottavan valtion toimivan kansainvälisen oikeuden mukaisten velvoitteidensa vastaisesti suhteessa kolmannen valtion henkilön tai omaisuuden valtiolliseen tai diplomaattiseen koskemattomuuteen, ellei tuomioistuin ensin pääse yhteistyöhön kyseisen kolmannen valtion kanssa koskemattomuudesta luopumiseksi.

2. Tuomioistuin ei voi pyytää luovuttamista, jos se edellyttäisi pyynnön vastaanottavan valtion toimivan sellaisiin kansainvälisiin sopimuksiin perustuvien velvoitteidensa vastaisesti, joiden mukaisesti luovuttavan valtion suostumusta edellytetään henkilön luovuttamiseksi kyseisestä valtiosta tuomioistuimeen, ellei tuomioistuin ensin pääse yhteistyöhön

Article 97

Consultations

Where a State Party receives a request under this Part in relation to which it identifies problems which may impede or prevent the execution of the request, that State shall consult with the Court without delay in order to resolve the matter. Such problems may include, inter alia:

(a) Insufficient information to execute the request;

(b) In the case of a request for surrender, the fact that despite best efforts, the person sought cannot be located or that the investigation conducted has determined that the person in the requested State is clearly not the person named in the warrant; or

(c) The fact that execution of the request in its current form would require the requested State to breach a pre-existing treaty obligation undertaken with respect to another State.

Article 98

Cooperation with respect to waiver of immunity and consent to surrender

1. The Court may not proceed with a request for surrender or assistance which would require the requested State to act inconsistently with its obligations under international law with respect to the State or diplomatic immunity of a person or property of a third State, unless the Court can first obtain the cooperation of that third State for the waiver of the immunity.

2. The Court may not proceed with a request for surrender which would require the requested State to act inconsistently with its obligations under international agreements pursuant to which the consent of a sending State is required to surrender a person of that State to the Court, unless the Court can first obtain the cooperation of the sending State for

luovuttavan valtion kanssa suostumuksen saamiseksi luovuttamiselle.

the giving of consent for the surrender.

99 artikla

Article 99

93 ja 96 artiklan mukaisten pyyntöjen täytäntöönpano

Execution of requests under articles 93 and 96

1. Apua koskevat pyynnöt pannaan täytäntöön pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön määräämän menettelyn mukaisesti ja, ellei sellainen lainsäädäntö kiellä sitä, pyynnössä mainitulla tavalla, muun muassa noudattamalla pyynnössä mainittua menettelyä tai sellaista menettelyä, joka mahdollistaa pyynnössä mainittujen henkilöiden läsnäolon ja avustamisen täytäntöönpanossa.

1. Requests for assistance shall be executed in accordance with the relevant procedure under the law of the requested State and, unless prohibited by such law, in the manner specified in the request, including following any procedure outlined therein or permitting persons specified in the request to be present at and assist in the execution process.

2. Kiireellisten pyyntöjen osalta vastausta varten tuotetut asiakirjat tai todisteet lähetetään tuomioistuimen pyynnöstä kiireellisinä.

2. In the case of an urgent request, the documents or evidence produced in response shall, at the request of the Court, be sent urgently.

3. Pyyntöjen vastaanottaneen valtion vastaukset toimitetaan niiden alkuperäisellä kielellä ja alkuperäisessä muodossa.

3. Replies from the requested State shall be transmitted in their original language and form.

4. Sen rajoittamatta tämän osan muiden artiklojen soveltamista, ja jos se on tarpeen sellaisen pyynnön onnistuneelle täytäntöönpanolle, joka voidaan panna täytäntöön ilman pakkotoimenpiteitä, erityisesti kun on kyse henkilön haastattelusta tai todistajanlausunnon ottamisesta henkilöltä vapaaehtoisesti, mikä voi tapahtua myös ilman pyynnön vastaanottaneen valtion viranomaisten läsnäoloa, jos se on tarpeen pyynnön täytäntöönpanolle, tai kun on kyse julkisen tapahtumapaikan tai muun julkisen paikan tutkimisesta muuttamatta sitä, syyttäjä voi panna pyynnön välittömästi täytäntöön valtion alueella seuraavasti:

4. Without prejudice to other articles in this Part, where it is necessary for the successful execution of a request which can be executed without any compulsory measures, including specifically the interview of or taking evidence from a person on a voluntary basis, including doing so without the presence of the authorities of the requested State Party if it is essential for the request to be executed, and the examination without modification of a public site or other public place, the Prosecutor may execute such request directly on the territory of a State as follows:

a) kun pyynnön vastaanottanut sopimusvaltio on valtio, jonka alueella rikoksen väitetään tapahtuneen, ja tapauksen käsiteltäväksi ottamisesta on päätetty 18 tai 19 artiklan mukaisesti, syyttäjä voi välittömästi panna sellaisen pyynnön täytäntöön pyynnön vastaanottaneen valtion kanssa mahdollisesti käytyjen neuvottelujen jälkeen;

(a) When the State Party requested is a State on the territory of which the crime is alleged to have been committed, and there has been a determination of admissibility pursuant to article 18 or 19, the Prosecutor may directly execute such request following all possible consultations with the requested State Party;

b) muissa tapauksissa syyttäjä voi panna sellaisen pyynnön täytäntöön pyynnön vastaanottaneen sopimusvaltion kanssa käytyjen

(b) In other cases, the Prosecutor may execute such request following consultations with the requested State Party and subject to

neuvottelujen jälkeen ja ottaen huomioon kohtuulliset ehdot tai kyseisen sopimusvaltion herättämät kysymykset. Jos pyynnön vastaanottanut sopimusvaltio havaitsee pyynnön tämän kohdan mukaiseen täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia, se neuvottelee tuomioistuimen kanssa viipymättä asian ratkaisemiseksi.

5. Sellaisia määräyksiä, jotka antavat tuomioistuimen 72 artiklan mukaisesti kuulemalta tai tutkimalle henkilölle mahdollisuuden vedota rajoituksiin, joiden tarkoituksena on estää kansalliseen turvallisuuteen liittyvien luottamuksellisten tietojen paljastaminen, sovelletaan myös tämän artiklan mukaisten apua koskevien pyyntöjen täytäntöönpanoon.

100 artikla

Kustannukset

1. Pynnön vastaanottanut valtio vastaa tavanomaisista pyyntöjen täytäntöönpanon aiheuttamista kustannuksista alueellaan, lukuun ottamatta seuraavia kustannuksia, joista tuomioistuin vastaa:

a) todistajien ja asiantuntijoiden matkakustannukset ja turvallisuuteen liittyvät kustannukset tai säilössä olevien henkilöiden 93 artiklan mukaiset siirtokustannukset;

b) käännös-, tulkkaus- ja transkriptiokustannukset;

c) tuomareiden, syyttäjän, apulaissyöttäjien, kirjaajan, apulaiskirjaajan ja kaikkien tuomioistuimen elinten henkilökunnan matka- ja ylläpitokustannukset;

d) tuomioistuimen pyytämien asiantuntijalausuntojen tai raporttien aiheuttamat kustannukset;

e) kustannukset, jotka liittyvät luovutettavan henkilön kuljettamiseen tuomioistuimeen tämän henkilön oleskeluvaltiosta; ja

f) ylimääräiset kustannukset, jotka ovat mahdollisesti aiheutuneet pyynnön täytäntöönpanosta, neuvottelujen jälkeen.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tarvittaessa pyyntöihin, joita sopimusvaltiot ovat osoittaneet tuomioistuimelle. Sellaisessa tapauksessa tuomioistuin vastaa tavanomaisista täytäntöönpanokustannuksista.

any reasonable conditions or concerns raised by that State Party. Where the requested State Party identifies problems with the execution of a request pursuant to this subparagraph it shall, without delay, consult with the Court to resolve the matter.

5. Provisions allowing a person heard or examined by the Court under article 72 to invoke restrictions designed to prevent disclosure of confidential information connected with national security shall also apply to the execution of requests for assistance under this article.

Article 100

Costs

1. The ordinary costs for execution of requests in the territory of the requested State shall be borne by that State, except for the following, which shall be borne by the Court:

(a) Costs associated with the travel and security of witnesses and experts or the transfer under article 93 of persons in custody;

(b) Costs of translation, interpretation and transcription;

(c) Travel and subsistence costs of the judges, the Prosecutor, the Deputy Prosecutors, the Registrar, the Deputy Registrar and staff of any organ of the Court;

(d) Costs of any expert opinion or report requested by the Court;

(e) Costs associated with the transport of a person being surrendered to the Court by a custodial State; and

(f) Following consultations, any extraordinary costs that may result from the execution of a request.

2. The provisions of paragraph 1 shall, as appropriate, apply to requests from States Parties to the Court. In that case, the Court shall bear the ordinary costs of execution.

101 artikla

Erityissääntö

1. Tämän perussäännön nojalla tuomioistuimelle luovutettua henkilöä vastaan ei saa järjestää oikeudenkäyntiä, eikä häntä saa rangaista tai vangita muun ennen luovuttamista tapahtuneen toiminnan perusteella kuin niiden rikosten perusteella, joiden johdosta henkilö on luovutettu.

2. Tuomioistuin voi pyytää henkilön sille luovuttanutta valtiota myöntämään poikkeuksen 1 kappaleen mukaisiin vaatimuksiin. Tarvittaessa tuomioistuin antaa lisätietoja 91 artiklan mukaisesti. Sopimusvaltioilla on oikeus myöntyä tuomioistuimen pyyntöön ja niiden tulisi pyrkiä tekemään niin.

Article 101

Rule of speciality

1. A person surrendered to the Court under this Statute shall not be proceeded against, punished or detained for any conduct committed prior to surrender, other than the conduct or course of conduct which forms the basis of the crimes for which that person has been surrendered.

2. The Court may request a waiver of the requirements of paragraph 1 from the State which surrendered the person to the Court and, if necessary, the Court shall provide additional information in accordance with article 91. States Parties shall have the authority to provide a waiver to the Court and should endeavour to do so.

102 artikla

Käsitteiden käyttö

Tässä perussäännössä:

a) ”luovuttaminen tuomioistuimelle” tarkoittaa henkilön luovuttamista tuomioistuimelle valtion toimesta tämän perussäännön mukaisesti.

b) ”luovuttaminen valtiolle” tarkoittaa henkilön luovuttamista valtiosta toiseen sopimuksen, yleissopimuksen tai kansallisen lainsäädännön määräysten mukaisesti.

Article 102

Use of terms

For the purposes of this Statute:

(a) ”surrender” means the delivering up of a person by a State to the Court, pursuant to this Statute.

(b) ”extradition” means the delivering up of a person by one State to another as provided by treaty, convention or national legislation.

10 OSA

TÄYTÄNTÖÖNPANO

103 artikla

Valtioiden merkitys vankeusrangaistusten täytäntöönpanossa

1. a) Vankeusrangaistus suoritetaan valtiossa, jonka tuomioistuin on valinnut sellaisten valtioiden luettelosta, jotka ovat ilmoittaneet tuomioistuimelle halukkuudestaan ottaa vastaan tuomittuja henkilöitä.

b) Ilmoittaessaan halukkuudestaan ottaa vastaan tuomittuja henkilöitä, valtio voi aset-

PART 10

ENFORCEMENT

Article 103

Role of States in enforcement of sentences of imprisonment

1. (a) A sentence of imprisonment shall be served in a State designated by the Court from a list of States which have indicated to the Court their willingness to accept sentenced persons.

(b) At the time of declaring its willingness to accept sentenced persons, a State may

taa vastaanottamiselle tuomioistuimen kanssa sovittuja ja tämän osan mukaisia ehtoja.

c) Tiettyä tapausta varten valittu valtio ilmoittaa tuomioistuimelle viipymättä, hyväksyykö se tuomioistuimen valinnan.

2. a) Täytäntöönpanovaltio ilmoittaa tuomioistuimelle olosuhteista, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa vankeusrangaistuksen ehtoihin tai pituuteen, mukaan luettuna 1 kappaleen mukaisesti sovittujen ehtojen soveltaminen. Tuomioistuimelle ilmoitetaan vähintään 45 vuorokautta ennen tällaisista tiedossa olevista tai ennakoitavista olosuhteista. Tämän ajanjakson aikana täytäntöönpanovaltio ei ryhdy toimenpiteisiin, jotka voisivat vaikuttaa sen 110 artiklan mukaisiin velvoitteisiin.

b) Jos tuomioistuin ei voi hyväksyä (a) kohdassa tarkoitettuja olosuhteita, se ilmoittaa tästä täytäntöönpanovaltiolle ja toimii 104 artiklan 1 kappaleen mukaisesti.

3. Käyttäessään harkintavaltaansa valitakseen täytäntöönpanovaltion 1 kappaleen mukaisesti, tuomioistuin ottaa huomioon seuraavat seikat:

a) periaate, jonka mukaan sopimusvaltioiden tulisi jakaa vastuu vankeusrangaistusten täytäntöönpanosta oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä määrättyjen tasaisen jakauman periaatteiden mukaisesti;

b) laajalti hyväksytyjen kansainvälisten sopimusten mukaisten vankien kohtelua koskevien vaatimusten soveltaminen;

c) tuomitun henkilön mielipiteet;

d) tuomitun henkilön kansallisuus;

e) muut täytäntöönpanovaltion osoittamista koskevat olennaiset tekijät, jotka liittyvät rikoksen tai tuomitun henkilön olosuhteisiin tai rangaistuksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon.

4. Jos täytäntöönpanovaltiota ei valita 1 kappaleen mukaisesti, vankeusrangaistus suoritetaan isäntävaltion tarjoamassa vankilassa 3 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun päämajasopimuksen ehtojen mukaisesti. Sellaisessa tapauksessa tuomioistuin vastaa vankeusrangaistuksen täytäntöönpanon aiheuttamista kustannuksista.

attach conditions to its acceptance as agreed by the Court and in accordance with this Part.

(c) A State designated in a particular case shall promptly inform the Court whether it accepts the Court's designation.

2. (a) The State of enforcement shall notify the Court of any circumstances, including the exercise of any conditions agreed under paragraph 1, which could materially affect the terms or extent of the imprisonment. The Court shall be given at least 45 days' notice of any such known or foreseeable circumstances. During this period, the State of enforcement shall take no action that might prejudice its obligations under article 110.

(b) Where the Court cannot agree to the circumstances referred to in subparagraph (a), it shall notify the State of enforcement and proceed in accordance with article 104, paragraph 1.

3. In exercising its discretion to make a designation under paragraph 1, the Court shall take into account the following:

(a) The principle that States Parties should share the responsibility for enforcing sentences of imprisonment, in accordance with principles of equitable distribution, as provided in the Rules of Procedure and Evidence;

(b) The application of widely accepted international treaty standards governing the treatment of prisoners;

(c) The views of the sentenced person;

(d) The nationality of the sentenced person;

(e) Such other factors regarding the circumstances of the crime or the person sentenced, or the effective enforcement of the sentence, as may be appropriate in designating the State of enforcement.

4. If no State is designated under paragraph 1, the sentence of imprisonment shall be served in a prison facility made available by the host State, in accordance with the conditions set out in the headquarters agreement referred to in article 3, paragraph 2. In such a case, the costs arising out of the enforcement of a sentence of imprisonment shall be borne by the Court.

104 artikla

Valitun täytäntöönpanovaltion muutos

1. Tuomioistuin voi milloin tahansa päättää siirtää tuomitun henkilön toisen valtion vankilaan.

2. Tuomittu henkilö voi milloin tahansa hakea tuomioistuimelta siirtoa täytäntöönpanovaltiosta.

Article 104

Change in designation of State of enforcement

1. The Court may, at any time, decide to transfer a sentenced person to a prison of another State.

2. A sentenced person may, at any time, apply to the Court to be transferred from the State of enforcement.

105 artikla

Rangaistuksen täytäntöönpano

1. Jollei valtion 103 artiklan 1 kappaleen (b) kohdan mukaisesti täsmentämissä ehdoissa toisin määrätä, vankeusrangaistus sitoo sopimusvaltioita, jotka eivät missään tapauksessa muuta sitä.

2. Ainoastaan tuomioistuimella on oikeus päättää valitusta ja ylimääräistä muutoksenhakua koskevasta hakemuksesta. Täytäntöönpanovaltio ei estä tuomittua henkilöä tekemästä sellaista hakemusta.

Article 105

Enforcement of the sentence

1. Subject to conditions which a State may have specified in accordance with article 103, paragraph 1 (b), the sentence of imprisonment shall be binding on the States Parties, which shall in no case modify it.

2. The Court alone shall have the right to decide any application for appeal and revision. The State of enforcement shall not impede the making of any such application by a sentenced person.

106 artikla

Vankeusrangaistusten ja vankeusolojen valvonta

1. Tuomioistuin valvoo vankeusrangaistusten täytäntöönpanoa. Vankeusrangaistuksen täytäntöönpanon tulee olla yhdenmukainen laajalti hyväksytyjen kansainvälisten sopimusten mukaisten vankien kohtelua koskevien vaatimusten kanssa.

2. Vankeusolot ovat täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisia, ja niiden tulee olla yhdenmukaisia laajalti hyväksytyjen kansainvälisten sopimusten mukaisten vankien kohtelua koskevien vaatimusten kanssa; vankeusolot eivät saa missään tapauksessa poiketa niistä, joita sovelletaan täytäntöönpanovaltiossa vastaavista rikoksista tuomittuihin vankeihin.

3. Tuomitun henkilön ja tuomioistuimen välistä yhteydenpitoa ei estetä ja se on luottamuksellista.

Article 106

Supervision of enforcement of sentences and conditions of imprisonment

1. The enforcement of a sentence of imprisonment shall be subject to the supervision of the Court and shall be consistent with widely accepted international treaty standards governing treatment of prisoners.

2. The conditions of imprisonment shall be governed by the law of the State of enforcement and shall be consistent with widely accepted international treaty standards governing treatment of prisoners; in no case shall such conditions be more or less favourable than those available to prisoners convicted of similar offences in the State of enforcement.

3. Communications between a sentenced person and the Court shall be unimpeded and confidential.

107 artikla

Henkilön siirtäminen rangaistuksen suorittamisen jälkeen

1. Rangaistuksen suorittamisen jälkeen henkilö, joka ei ole täytäntöönpanovaltion kansalainen, voidaan siirtää täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti valtioon, joka on velvollinen ottamaan hänet vastaan, tai toiseen valtioon, joka suostuu ottamaan hänet vastaan, ottaen huomioon kyseiseen valtioon siirrettävän henkilön mahdolliset toivomukset, ellei täytäntöönpanovaltio salli henkilön pysyvän alueellaan.

2. Jos mikään valtio ei vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat henkilön toiseen valtioon siirtämisestä 1 kappaleen mukaisesti, tuomioistuin vastaa niistä.

3. Jollei 108 artiklassa toisin määrätä, täytäntöönpanovaltio voi myös luovuttaa henkilön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti valtioon, joka on pyytänyt kyseisen henkilön luovuttamista rikoksen johdosta tai luovuttamista muuten oikeudenkäyntiä tai rangaistuksen täytäntöönpanoa varten.

Article 107

Transfer of the person upon completion of sentence

1. Following completion of the sentence, a person who is not a national of the State of enforcement may, in accordance with the law of the State of enforcement, be transferred to a State which is obliged to receive him or her, or to another State which agrees to receive him or her, taking into account any wishes of the person to be transferred to that State, unless the State of enforcement authorizes the person to remain in its territory.

2. If no State bears the costs arising out of transferring the person to another State pursuant to paragraph 1, such costs shall be borne by the Court.

3. Subject to the provisions of article 108, the State of enforcement may also, in accordance with its national law, extradite or otherwise surrender the person to a State which has requested the extradition or surrender of the person for purposes of trial or enforcement of a sentence.

108 artikla

Syyttämistä tai rangaistuksen määräämistä koskevat rajoitukset muiden rikosten osalta

1. Täytäntöönpanovaltion hallussa olevaa tuomittua henkilöä ei aseteta syytteeseen, rangaista tai luovuteta rikoksen johdosta kolmanteen valtioon sellaisen toiminnan johdosta, joka on tapahtunut ennen henkilön kuljettamista täytäntöönpanovaltioon, ellei tuomioistuin ole hyväksynyt tällaista syytteeseen asettamista, rangaistuksen määräämistä tai rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista täytäntöönpanovaltion pyynnöstä.

2. Tuomioistuin päättää asiasta tuomittua henkilöä kuultuaan.

3. Tämän artiklan 1 kappaletta ei enää sovelleta, jos tuomittu henkilö sen jälkeen, kun hän on suorittanut tuomioistuimen määräämän rangaistuksen kokonaan, pysyy va-

Article 108

Limitation on the prosecution or punishment of other offences

1. A sentenced person in the custody of the State of enforcement shall not be subject to prosecution or punishment or to extradition to a third State for any conduct engaged in prior to that person's delivery to the State of enforcement, unless such prosecution, punishment or extradition has been approved by the Court at the request of the State of enforcement.

2. The Court shall decide the matter after having heard the views of the sentenced person.

3. Paragraph 1 shall cease to apply if the sentenced person remains voluntarily for more than 30 days in the territory of the State of enforcement after having served the full

paahtoisesti yli 30 vuorokautta täytäntöönpanovaltion alueella tai palaa kyseisen valtion alueelle lähdettyään sieltä.

sentence imposed by the Court, or returns to the territory of that State after having left it.

109 artikla

Article 109

*Sakkojen ja menettämisseuraamusten täytäntöönpano**Enforcement of fines and forfeiture measures*

1. Sopimusvaltiot panevat tuomioistuimen 7 osan mukaisesti määräämät sakot tai menettämisseuraamukset täytäntöön kansallisen lainsäädännön määräämän menettelyn mukaisesti, tämän kuitenkaan vaikuttamatta vilpittömässä mielessä olevien kolmansien osapuolten oikeuksiin.

1. States Parties shall give effect to fines or forfeitures ordered by the Court under Part 7, without prejudice to the rights of bona fide third parties, and in accordance with the procedure of their national law.

2. Jos sopimusvaltio ei pysty panemaan menettämisseuraamusta koskevaa määräystä täytäntöön, se ryhtyy toimenpiteisiin periäkseen tuomioistuimen menetetyksi määräämän rikoksen tuottaman hyödyn, omaisuuden tai varojen arvon, tämän vaikuttamatta vilpittömässä mielessä olevien kolmansien osapuolten oikeuksiin.

2. If a State Party is unable to give effect to an order for forfeiture, it shall take measures to recover the value of the proceeds, property or assets ordered by the Court to be forfeited, without prejudice to the rights of bona fide third parties.

3. Omaisuus tai kiinteän omaisuuden myynnin tuotto tai tarvittaessa muun omaisuuden myynnin tuotto, jonka sopimusvaltio saa tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon seurauksena siirretään tuomioistuimelle.

3. Property, or the proceeds of the sale of real property or, where appropriate, the sale of other property, which is obtained by a State Party as a result of its enforcement of a judgement of the Court shall be transferred to the Court.

110 artikla

Article 110

*Tuomioistuimen suorittama rangaistuksen lyhentämisen käsittely**Review by the Court concerning reduction of sentence*

1. Täytäntöönpanovaltio ei vapauta henkilöä ennen tuomioistuimen määräämän rangaistusajan päättymistä.

1. The State of enforcement shall not release the person before expiry of the sentence pronounced by the Court.

2. Ainoastaan tuomioistuimella on oikeus päättää rangaistuksen lyhentämisestä, ja se päättää asiasta kyseistä henkilöä kuultuaan.

2. The Court alone shall have the right to decide any reduction of sentence, and shall rule on the matter after having heard the person.

3. Kun henkilö on suorittanut kaksi kolmasosaa rangaistuksestaan tai 25 vuotta elinkautisesta rangaistuksesta, tuomioistuin ottaa rangaistuksen uudelleen käsiteltäväksi päät-

3. When the person has served two thirds of the sentence, or 25 years in the case of life imprisonment, the Court shall review the sentence to determine whether it should be

tääkseen, tulisiko sitä lyhentää. Tällaista uudelleen käsittelyä ei suoriteta aikaisemmin.

4. Suorittaessaan 3 kappaleen mukaista uudelleen käsittelyä, tuomioistuimien voi lyhentää rangaistusta, jos se katsoo, että yksi tai useampi seuraavista tekijöistä vallitsee:

a) henkilö on varhaisessa vaiheessa ja jatkuvasti halukas tekemään yhteistyötä tuomioistuimen kanssa tutkinnan ja syytteiden ajamisen osalta;

b) henkilö auttaa vapaaehtoisesti tuomioistuimen tuomioiden ja määräysten täytäntöönpanon mahdollistamisessa muissa tapauksissa, ja tarjoaa erityisesti apua sakkoja, menettämisseuraamuksia tai korvauksia koskevien määräysten kohteena olevien sellaisten varojen paikallistamisessa, joita voidaan käyttää uhrien eduksi; tai

c) muut oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaiset tekijät, jotka osoittavat selkeän ja merkittävän olosuhteiden muutoksen, joka on riittävä rangaistuksen lyhentämisen perustelemiseksi.

5. Jos tuomioistuin katsoo alustavan 3 kappaleen mukaisen uudelleen käsittelyn yhteydessä, että rangaistuksen lyhentäminen ei ole asianmukaista, se tarkastelee rangaistuksen lyhentämistä tämän jälkeen sellaisiin väliajoin ja sellaisten vaatimusten mukaisesti, joista määrätään oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevissa säännöissä.

111 artikla

Karkaaminen

Jos tuomittu henkilö karkaa säilöstä ja täytäntöönpanovaltiosta, tämä valtio voi tuomioistuimen kanssa neuvoteltuaan pyytää kyseisen henkilön luovuttamista olemassa olevien kahdenvälisen tai monenvälisen järjestyksen mukaisesti valtiosta, jossa hänet tavataan, tai pyytää, että tuomioistuin pyytää henkilön luovuttamista 9 osan määräysten mukaisesti. Tuomioistuin voi määrätä kuljetamaan henkilön valtioon, jossa hän oli suorittamassa rangaistustaan tai toiseen tuomioistuimen osoittamaan valtioon.

reduced. Such a review shall not be conducted before that time.

4. In its review under paragraph 3, the Court may reduce the sentence if it finds that one or more of the following factors are present:

(a) The early and continuing willingness of the person to cooperate with the Court in its investigations and prosecutions;

(b) The voluntary assistance of the person in enabling the enforcement of the judgments and orders of the Court in other cases, and in particular providing assistance in locating assets subject to orders of fine, forfeiture or reparation which may be used for the benefit of victims; or

(c) Other factors establishing a clear and significant change of circumstances sufficient to justify the reduction of sentence, as provided in the Rules of Procedure and Evidence.

5. If the Court determines in its initial review under paragraph 3 that it is not appropriate to reduce the sentence, it shall thereafter review the question of reduction of sentence at such intervals and applying such criteria as provided for in the Rules of Procedure and Evidence.

Article 111

Escape

If a convicted person escapes from custody and flees the State of enforcement, that State may, after consultation with the Court, request the person's surrender from the State in which the person is located pursuant to existing bilateral or multilateral arrangements, or may request that the Court seek the person's surrender, in accordance with Part 9. It may direct that the person be delivered to the State in which he or she was serving the sentence or to another State designated by the Court.

11 OSA

SOPIMUSVALTIOIDEN KOKOUS

112 artikla

Sopimusvaltioiden kokous

1. Tällä perussäännöllä perustetaan sopimusvaltioiden kokous. Kullakin sopimusvaltiolla on kokouksessa yksi edustaja, jonka mukana voi olla varaedustajia ja neuvonantajia. Muut tämän perussäännön tai päätöksiäsiakirjan allekirjoittaneet valtiot voivat olla tarkkailijoina kokouksessa.

2. Kokous:

a) käsittelee ja hyväksyy tarvittaessa valmistelevan toimikunnan suositukset;

b) antaa tuomioistuimen hallintoa koskevia ohjeita puheenjohtajistolle, syyttäjälle ja kirjaajalle;

c) tarkastelee 3 kappaleen mukaisesti perustettavan kokouksen puheenjohtajiston raportteja ja toimintaa ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin näiltä osin;

d) käsittelee tuomioistuimen talousarvion ja päättää sen hyväksymisestä;

e) päättää, tuleeko tuomareiden lukumäärää muuttaa 36 artiklan mukaisesti;

f) käsittelee 87 artiklan 5 ja 7 kappaleen mukaisesti yhteistyön laiminlyöntiin liittyviä kysymyksiä;

g) hoitaa muita tämän perussäännön tai oikeudenkäyntimenettelyä ja todistelua koskevien sääntöjen mukaisia tehtäviä.

3. a) Kokouksella on puheenjohtajisto, joka koostuu kokouksen kolmen vuoden pituisiksi kausiksi valitsemista puheenjohtajasta, kahdesta varapuheenjohtajasta ja 18 jäsenestä.

b) Kokouksen puheenjohtajisto on luonteeltaan edustuksellinen, ja sen kokoonpanossa otetaan erityisesti huomioon tasapuolinen maantieteellinen jakauma ja maailman merkittävimpien oikeusjärjestelmien riittävä edustus.

c) Kokouksen puheenjohtajisto kokoontuu niin usein kuin se on tarpeen, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Se avustaa kokousta tämän tehtävien hoitamisessa.

4. Kokous voi perustaa tarvittavia apueli-

PART 11

ASSEMBLY OF STATES PARTIES

Article 112

Assembly of States Parties

1. An Assembly of States Parties to this Statute is hereby established. Each State Party shall have one representative in the Assembly who may be accompanied by alternates and advisers. Other States which have signed this Statute or the Final Act may be observers in the Assembly.

2. The Assembly shall:

(a) Consider and adopt, as appropriate, recommendations of the Preparatory Commission;

(b) Provide management oversight to the Presidency, the Prosecutor and the Registrar regarding the administration of the Court;

(c) Consider the reports and activities of the Bureau established under paragraph 3 and take appropriate action in regard thereto;

(d) Consider and decide the budget for the Court;

(e) Decide whether to alter, in accordance with article 36, the number of judges;

(f) Consider pursuant to article 87, paragraphs 5 and 7, any question relating to non-cooperation;

(g) Perform any other function consistent with this Statute or the Rules of Procedure and Evidence.

3. (a) The Assembly shall have a Bureau consisting of a President, two Vice-Presidents and 18 members elected by the Assembly for three-year terms.

(b) The Bureau shall have a representative character, taking into account, in particular, equitable geographical distribution and the adequate representation of the principal legal systems of the world.

(c) The Bureau shall meet as often as necessary, but at least once a year. It shall assist the Assembly in the discharge of its responsibilities.

4. The Assembly may establish such

miä, mukaan luettuna riippumaton valvontajärjestelmä tuomioistuimen toiminnan tarkastamista, arviointia ja tutkintaa varten sen tehokkuuden ja taloudellisuuden edistämiseksi.

5. Tuomioistuimen presidentti, syyttäjä ja kirjaaja tai heidän edustajansa voivat tarvittaessa osallistua kokouksen ja kokouksen puheenjohtajiston istuntoihin.

6. Kokous kokoontuu tuomioistuimen toimipaikassa tai Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa kerran vuodessa ja se pitää erityisistuntoja olosuhteiden sitä edellyttäessä. Ellei tässä perussäännössä toisin määrätä, kokouksen puheenjohtajisto kutsuu erityisistuntoja koolle omasta aloitteestaan tai yhden kolmasosan sopimusvaltiosta sitä pyytäessä.

7. Kullakin sopimusvaltiolla on yksi ääni. Kokouksen ja kokouksen puheenjohtajiston päätökset pyritään kaikin tavoin tekemään yksimielisesti. Jos yksimielisyyttä ei saavuteta:

a) asiakysymyksiä koskevat päätökset tehdään läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänenenemmistöllä edellyttäen, että sopimusvaltioiden ehdoton enemmistö osallistuu äänestykseen;

b) menettelyä koskevat päätökset tehdään läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden yksinkertaisella äänenenemmistöllä, ellei perussäännössä toisin määrätä.

8. Sopimusvaltiolla, jonka maksuosuuksien maksu tuomioistuimen kustannusten kattamiseksi on viivästynyt, ei ole äänioikeutta kokouksessa eikä kokouksen puheenjohtajistossa, jos viivästyneet maksut vastaavat sen kahden edeltävän täyden vuoden aikana maksettavaksi erääntyneitä osuuksia tai ylittävät ne. Kokous voi kuitenkin sallia sellaisen sopimusvaltion osallistumisen äänestykseen kokouksessa ja kokouksen puheenjohtajistossa, jos se on vakuuttunut siitä, että maksujen laiminlyönti johtuu sopimusvaltiosta riippumattomista olosuhteista.

9. Kokous hyväksyy omat menettelysääntönsä.

10 Kokouksen viralliset kielet ja työkielet ovat samat kuin Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen viralliset kielet ja työkielet.

subsidiary bodies as may be necessary, including an independent oversight mechanism for inspection, evaluation and investigation of the Court, in order to enhance its efficiency and economy.

5. The President of the Court, the Prosecutor and the Registrar or their representatives may participate, as appropriate, in meetings of the Assembly and of the Bureau.

6. The Assembly shall meet at the seat of the Court or at the Headquarters of the United Nations once a year and, when circumstances so require, hold special sessions. Except as otherwise specified in this Statute, special sessions shall be convened by the Bureau on its own initiative or at the request of one third of the States Parties.

7. Each State Party shall have one vote. Every effort shall be made to reach decisions by consensus in the Assembly and in the Bureau. If consensus cannot be reached, except as otherwise provided in the Statute:

(a) Decisions on matters of substance must be approved by a two-thirds majority of those present and voting provided that an absolute majority of States Parties constitutes the quorum for voting;

(b) Decisions on matters of procedure shall be taken by a simple majority of States Parties present and voting.

8. A State Party which is in arrears in the payment of its financial contributions towards the costs of the Court shall have no vote in the Assembly and in the Bureau if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The Assembly may, nevertheless, permit such a State Party to vote in the Assembly and in the Bureau if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the State Party.

9. The Assembly shall adopt its own rules of procedure.

10. The official and working languages of the Assembly shall be those of the General Assembly of the United Nations.

12 OSA

RAHOITUS

113 artikla

Rahoitusta koskevat määräykset

Ellei nimenomaisesti toisin määrätä, tämä perussääntö ja sopimusvaltioiden kokouksen hyväksymät rahoitusta koskevat määräykset sääntelevät kaikkia tuomioistuimeen ja sopimusvaltioiden kokouksen istuntoihin liittyviä rahoitusasioita, kokouksen puheenjohtajista ja apuelimet mukaan luettuna.

114 artikla

Kustannusten maksaminen

Tuomioistuimen ja sopimusvaltioiden kokouksen kustannukset, kokouksen puheenjohtajisto ja apuelimet mukaan luettuna, maksetaan tuomioistuimen varoista.

115 artikla

Tuomioistuimen ja sopimusvaltioiden kokouksen varat

Tuomioistuimen ja sopimusvaltioiden kokouksen kustannukset, kokouksen puheenjohtajisto ja apuelimet mukaan luettuna, maksetaan seuraavista lähteistä sopimusvaltioiden kokouksen hyväksymän talousarvion määrysten mukaisesti:

a) sopimusvaltioiden laskennalliset mak-suosuudet;

b) varat, joita Yhdistyneet Kansakunnat myöntää yleiskokouksen hyväksynnästä, erityisesti turvallisuusneuvoston käsiteltäväksi saattamista asioista aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi.

116 artikla

Vapaaehtoiset maksut

Tämän rajoittamatta 115 artiklan sovelta-

PART 12

FINANCING

Article 113

Financial Regulations

Except as otherwise specifically provided, all financial matters related to the Court and the meetings of the Assembly of States Parties, including its Bureau and subsidiary bodies, shall be governed by this Statute and the Financial Regulations and Rules adopted by the Assembly of States Parties.

Article 114

Payment of expenses

Expenses of the Court and the Assembly of States Parties, including its Bureau and subsidiary bodies, shall be paid from the funds of the Court.

Article 115

Funds of the Court and of the Assembly of States Parties

The expenses of the Court and the Assembly of States Parties, including its Bureau and subsidiary bodies, as provided for in the budget decided by the Assembly of States Parties, shall be provided by the following sources:

(a) Assessed contributions made by States Parties;

(b) Funds provided by the United Nations, subject to the approval of the General Assembly, in particular in relation to the expenses incurred due to referrals by the Security Council.

Article 116

Voluntary contributions

Without prejudice to article 115, the Court

mista, tuomioistuin voi ottaa vastaan ja käyttää lisävaroina hallitusten, kansainvälisten järjestöjen, yksityisten henkilöiden, yritysten ja muiden yhteisöjen vapaaehtoisia maksuja sopimusvaltioiden kokouksen hyväksymien vaatimusten mukaisesti.

may receive and utilize, as additional funds, voluntary contributions from Governments, international organizations, individuals, corporations and other entities, in accordance with relevant criteria adopted by the Assembly of States Parties.

117 artikla

Article 117

*Maksuusuuksien laskeminen**Assessment of contributions*

Sopimusvaltioiden maksuusuudet laskeaan sellaisen sovitun taulukon mukaisesti, joka perustuu Yhdistyneiden Kansakuntien säännönmukaista talousarviotaan varten hyväksymään taulukkoon ja joka tarkistetaan niiden periaatteiden mukaisesti, joihin tämä taulukko perustuu.

The contributions of States Parties shall be assessed in accordance with an agreed scale of assessment, based on the scale adopted by the United Nations for its regular budget and adjusted in accordance with the principles on which that scale is based.

118 artikla

Article 118

*Vuosittainen tilintarkastus**Annual audit*

Tuomioistuimen pöytäkirjat, kirjat ja tilit, mukaan luettuna sen vuosittaiset tilinpäätökset, tarkastaa vuosittain riippumaton tilintarkastaja.

The records, books and accounts of the Court, including its annual financial statements, shall be audited annually by an independent auditor.

13 OSA

PART 13

LOPPUMÄÄRÄYKSET**FINAL CLAUSES**

119 artikla

Article 119

*Riitojen ratkaisu**Settlement of disputes*

1. Tuomioistuimen oikeudellisia tehtäviä koskevat riidat ratkaistaan tuomioistuimen päätöksellä.

1. Any dispute concerning the judicial functions of the Court shall be settled by the decision of the Court.

2. Muut kahden tai useamman sopimusvaltion väliset riidat, jotka liittyvät tämän perussäännön tulkintaan tai soveltamiseen ja joita ei ratkaista neuvotteluin kolmen kuukauden kuluessa niiden ilmaantumisesta, saatetaan sopimusvaltioiden kokouksen käsiteltäväksi. Kokous voi itse pyrkiä ratkaisemaan riidan tai voi antaa suosituksia muista riitoratkaisukeinoista, mukaan luettuna asian saattaminen Kansainvälisen tuomioistuimen

2. Any other dispute between two or more States Parties relating to the interpretation or application of this Statute which is not settled through negotiations within three months of their commencement shall be referred to the Assembly of States Parties. The Assembly may itself seek to settle the dispute or may make recommendations on further means of settlement of the dispute, including referral to the International Court of Justice in conform-

käsiteltäväksi kyseisen tuomioistuimen perussäännön mukaisesti.

120 artikla

Varaumat

Tähän perussääntöön ei voi tehdä varauksia.

121 artikla

Muutokset

1. Seitsemän vuoden kuluttua tämän perussäännön voimaantulosta sopimusvaltio voi esittää muutoksia siihen. Ehdotetun muutoksen teksti toimitetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille, joka viipymättä toimittaa sen kaikille sopimusvaltioille.

2. Aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua ilmoituspäivästä sopimusvaltioiden kokous päättää seuraavassa istunnossaan läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden äänenemmistöllä, otetaanko ehdotus käsiteltäväksi. Kokous käsittelee ehdotusta välittömästi tai kutsuu koolle tarkistuskonferenssin, jos kysymys sitä edellyttää.

3. Muutoksen hyväksyminen sopimusvaltioiden kokouksen istunnossa tai tarkistuskonferenssissa sellaisessa tapauksessa, että siitä ei saavuteta yksimielisyyttä, edellyttää sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänenemmistöä.

4. Jollei 5 kappaleessa toisin määrätä, muutos tulee voimaan kaikkien sopimusvaltioiden osalta vuoden kuluttua siitä, kun seitsemän kahdeksasosa sopimusvaltioista on tallettanut ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

5. Tämän perussäännön 5, 6, 7 ja 8 artiklan muutokset tulevat voimaan muutoksen hyväksyneiden sopimusvaltioiden osalta vuoden kuluttua siitä, kun ne ovat tallettaneet ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka ei ole hyväksynyt muutosta, tuomioistuin ei käytä toimivaltaaan-

ity with the Statute of that Court.

Article 120

Reservations

No reservations may be made to this Statute.

Article 121

Amendments

1. After the expiry of seven years from the entry into force of this Statute, any State Party may propose amendments thereto. The text of any proposed amendment shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall promptly circulate it to all States Parties.

2. No sooner than three months from the date of notification, the Assembly of States Parties, at its next meeting, shall, by a majority of those present and voting, decide whether to take up the proposal. The Assembly may deal with the proposal directly or convene a Review Conference if the issue involved so warrants.

3. The adoption of an amendment at a meeting of the Assembly of States Parties or at a Review Conference on which consensus cannot be reached shall require a two-thirds majority of States Parties.

4. Except as provided in paragraph 5, an amendment shall enter into force for all States Parties one year after instruments of ratification or acceptance have been deposited with the Secretary-General of the United Nations by seven-eighths of them.

5. Any amendment to articles 5, 6, 7 and 8 of this Statute shall enter into force for those States Parties which have accepted the amendment one year after the deposit of their instruments of ratification or acceptance. In respect of a State Party which has not accepted the amendment, the Court shall not

sa muutoksen kattaman rikoksen suhteen, kun rikoksen on tehnyt kyseisen sopimusvaltion kansalainen tai se on tehty tämän valtion alueella

6. Jos seitsemän kahdeksasosaa sopimusvaltioista on hyväksynyt muutoksen 4 kappaleen mukaisesti, sopimusvaltio, joka ei ole hyväksynyt muutosta, voi irtisanoa tämän perussäännön välittömin vaikutuksin sen estämättä, mitä 127 artiklan 1 kappaleessa määrätään, ja jollei 127 artiklan 2 kappaleessa toisin määrätä, antamalla siitä ilmoituksen viimeistään vuoden kuluttua sellaisen muutoksen voimaantulosta.

7. Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri toimittaa sopimusvaltioiden kokouksen istunnossa tai tarkistuskonferenssissa hyväksytyt muutokset kaikille sopimusvaltioille.

exercise its jurisdiction regarding a crime covered by the amendment when committed by that State Party's nationals or on its territory.

6. If an amendment has been accepted by seven-eighths of States Parties in accordance with paragraph 4, any State Party which has not accepted the amendment may withdraw from this Statute with immediate effect, notwithstanding article 127, paragraph 1, but subject to article 127, paragraph 2, by giving notice no later than one year after the entry into force of such amendment.

7. The Secretary-General of the United Nations shall circulate to all States Parties any amendment adopted at a meeting of the Assembly of States Parties or at a Review Conference.

122 artikla

Institutionaalisten määräysten muutokset

1. Sen estämättä, mitä 121 artiklan 1 kappaleessa määrätään, sopimusvaltio voi milloin tahansa ehdottaa muutoksia tämän perussäännön seuraaviin määräyksiin, jotka ovat luonteeltaan yksinomaan institutionaalisia: 35 artikla, 36 artiklan 8 ja 9 kappale, 37 ja 38 artikla, 39 artiklan 1 kappale (kaksi ensimmäistä lausetta) ja 2 ja 4 kappale, 42 artiklan 4—9 kappale, 43 artiklan 2 ja 3 kappale, ja 44, 46, 47 ja 49 artikla. Ehdotetun muutoksen teksti toimitetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille tai muulle sopimusvaltioiden kokouksen osoittamalle henkilölle, joka välittömästi toimittaa sen kaikille sopimusvaltioille ja muille kokoukseen osallistuville.

2. Sopimusvaltioiden kokous tai tarkistuskonferenssi hyväksyy tämän artiklan mukaisesti tehtävät muutokset, joista ei saavuteta yksimielisyyttä, sopimusvaltioiden kahden kolmasosan ääntenemmistöllä. Tällaiset muutokset tulevat voimaan kaikkien sopimusvaltioiden osalta kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun kokous tai tapauksesta riippuen konferenssi on hyväksynyt ne.

Article 122

Amendments to provisions of an institutional nature

1. Amendments to provisions of this Statute which are of an exclusively institutional nature, namely, article 35, article 36, paragraphs 8 and 9, article 37, article 38, article 39, paragraphs 1 (first two sentences), 2 and 4, article 42, paragraphs 4 to 9, article 43, paragraphs 2 and 3, and articles 44, 46, 47 and 49, may be proposed at any time, notwithstanding article 121, paragraph 1, by any State Party. The text of any proposed amendment shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations or such other person designated by the Assembly of States Parties who shall promptly circulate it to all States Parties and to others participating in the Assembly.

2. Amendments under this article on which consensus cannot be reached shall be adopted by the Assembly of States Parties or by a Review Conference, by a two-thirds majority of States Parties. Such amendments shall enter into force for all States Parties six months after their adoption by the Assembly or, as the case may be, by the Conference.

123 artikla

Perussäännön tarkistaminen

1. Seitsemän vuoden kuluttua tämän perussäännön voimaantulosta Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri kutsuu koolle tarkistuskonferenssin käsittelemään tämän perussäännön muutoksia. Tällainen tarkistaminen voi koskea 5 artiklan sisältämää rikosten luetteloa, mutta ei rajoitu siihen. Konferenssi on avoinna sopimusvaltioiden kokoukseen osallistuville tahoille ja osallistumista koskevat samat ehdot kuin sopimusvaltioiden kokousta.

2. Milloin tahansa sen jälkeen, sopimusvaltion pyynnöstä ja 1 kappaleessa mainittua tarkoitusta varten, Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri voi kutsua koolle tarkistuskonferenssin, mikäli sopimusvaltioiden enemmistö hyväksyy sen.

3. Tämän perussäännön 121 artiklan 3—7 kappaleen määräyksiä sovelletaan tarkistuskonferenssissa käsiteltävien perussäännön muutosten hyväksymiseen ja voimaantuloon.

124 artikla

Siirtymämääräys

Sen estämättä, mitä 12 artiklan 1 ja 2 kappaleessa määrätään, valtio voi tämän perussäännön sopimuspuoleksi tullessaan antaa selityksen, jonka mukaan se ei seitsemään vuoteen siitä lukien, kun perussääntö on kyseisen valtion osalta tullut voimaan, hyväksy tuomioistuimen toimivaltaa 8 artiklassa tarkoitettujen rikosten suhteen, kun rikoksen väitetään olevan sen kansalaisten tekemä tai rikoksen väitetään tapahtuneen tämän valtion alueella. Tämän artiklan mukainen selitys voidaan peruuttaa milloin tahansa. Tämän perussäännön 123 artiklan 1 kappaleen mukaisesti koolle kutsuttu tarkistuskonferenssi tarkastelee tämän artiklan määräyksiä uudelleen.

125 artikla

Allekirjoittaminen, ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen

1. Tämä perussääntö on avoinna allekirjoitettavana.

Article 123

Review of the Statute

1. Seven years after the entry into force of this Statute the Secretary-General of the United Nations shall convene a Review Conference to consider any amendments to this Statute. Such review may include, but is not limited to, the list of crimes contained in article 5. The Conference shall be open to those participating in the Assembly of States Parties and on the same conditions.

2. At any time thereafter, at the request of a State Party and for the purposes set out in paragraph 1, the Secretary-General of the United Nations shall, upon approval by a majority of States Parties, convene a Review Conference.

3. The provisions of article 121, paragraphs 3 to 7, shall apply to the adoption and entry into force of any amendment to the Statute considered at a Review Conference.

Article 124

Transitional Provision

Notwithstanding article 12, paragraphs 1 and 2, a State, on becoming a party to this Statute, may declare that, for a period of seven years after the entry into force of this Statute for the State concerned, it does not accept the jurisdiction of the Court with respect to the category of crimes referred to in article 8 when a crime is alleged to have been committed by its nationals or on its territory. A declaration under this article may be withdrawn at any time. The provisions of this article shall be reviewed at the Review Conference convened in accordance with article 123, paragraph 1.

Article 125

Signature, ratification, acceptance, approval or accession

1. This Statute shall be open for signature

joittamista varten kaikille valtioille Roomassa Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön päämajassa 17 päivänä heinäkuuta 1998. Tämän jälkeen se on avoinna allekirjoittamista varten Roomassa Italian ulkoasiainministeriössä 17 päivään lokakuuta 1998 saakka. Tämän päivän jälkeen perussääntö on avoinna allekirjoittamista varten New Yorkissa Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa 31 päivään joulukuuta 2000 saakka.

2. Tämän perussäännön allekirjoittaneiden valtioiden on ratifioitava tai hyväksyttävä se. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

3. Tämä perussääntö on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille. Liittymiskirjat talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

126 artikla

Voimaantulo

1. Tämä perussääntö tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, kun on kulunut 60 päivää siitä päivästä, jona kuudeskymmenes ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

2. Kunkin sellaisen valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän perussäännön tai liittyy siihen kuudennenkymmenennen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisen jälkeen, perussääntö tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, kun on kulunut 60 päivää tämän valtion ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta.

127 artikla

Irtisanominen

1. Sopimusvaltio voi Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille osoitetulla kirjallisella ilmoituksella irtisanoa tämän perussäännön. Irtisanominen tulee voimaan vuoden

by all States in Rome, at the headquarters of the Food and Agriculture Organization of the United Nations, on 17 July 1998. Thereafter, it shall remain open for signature in Rome at the Ministry of Foreign Affairs of Italy until 17 October 1998. After that date, the Statute shall remain open for signature in New York, at United Nations Headquarters, until 31 December 2000.

2. This Statute is subject to ratification, acceptance or approval by signatory States. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Statute shall be open to accession by all States. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 126

Entry into force

1. This Statute shall enter into force on the first day of the month after the 60th day following the date of the deposit of the 60th instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Statute after the deposit of the 60th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Statute shall enter into force on the first day of the month after the 60th day following the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 127

Withdrawal

1. A State Party may, by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, withdraw from this Statute. The withdrawal shall take effect one year

kuluttua ilmoituksen vastaanottamispäivästä, ellei ilmoituksessa mainita myöhempää päivämäärää.

2. Valtio ei irtisanomisen perusteella vapaudu velvoitteistaan, jotka ovat aiheutuneet tästä perussäännöstä, kun se oli perussäännön sopimuspuoli, mahdolliset rahoitukseen liittyvät velvoitteet mukaan luettuna. Irtisanoutuminen ei vaikuta valtion yhteistyöhön tuomioistuimen kanssa sellaisen rikosten tutkinnan ja niitä koskevan oikeudenkäynnin yhteydessä, jonka osalta irtisanoutuvalla valtiolla on ollut velvollisuus tehdä yhteistyötä ja joka on aloitettu ennen sitä päivää, jona irtisanominen on tullut voimaan, eikä se vaikuta millään tavalla sellaisen asian käsittelyn jatkamiseen, jota tuomioistuin oli käsittelemässä ennen sitä päivää, jona irtisanominen on tullut voimaan.

128 artikla

Todistusvoimaiset tekstit

Tämän perussäännön alkuperäiskappale, jonka arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia, talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan, joka toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, hallitustensa siihen asianmukaisesti valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän perussäännön.

TEHTY Roomassa 17 päivänä heinäkuuta 1998.

after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.

2. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Statute while it was a Party to the Statute, including any financial obligations which may have accrued. Its withdrawal shall not affect any cooperation with the Court in connection with criminal investigations and proceedings in relation to which the withdrawing State had a duty to cooperate and which were commenced prior to the date on which the withdrawal became effective, nor shall it prejudice in any way the continued consideration of any matter which was already under consideration by the Court prior to the date on which the withdrawal became effective.

Article 128

Authentic texts

The original of this Statute, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Statute.

DONE at Rome, this 17th day of July 1998.

N:o 55—56, 14 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1457-0661